

KALENDAR SRCA JEZUŠOVOGA

19

37

XXXIV.

LETNIK-

CENA 6 DINAROV

SAMO NA VREDNOSTI V ČRENŠOVCIH.

PO TRGOVINAJ I PO POŠTI V DRŽAVI 7 D., ZA INOZEMSTVO 12 DIN.
ZA NAROČNIKE M. LISTA, ČE SO TOGA ZA L. 1936 PLAČALII ČE
GA NAROČIJO I ZA L. 1937 BREZPLAČEN. - ZA NAROČNIKE SAMO
NOVIN V DRŽAVI 4 DIN, ČE SO NOVINE ŽE PLAČANE I TO SAMO
EN KOMAD.

IZDAJA MARIJIN LIST V ČRENŠOVCIH, SLOVENSKA KRAJINA,
KLEKLJOŽEF, DÜHOVNIK, UREDNIK, ČRENŠOVCI.

TISKARNA BALKANVF E A P & S J I I DOLNJA LENDA VA

2129/34

2129/34

D 1015/1956

*SV. FRANČ/ŠEKSPROS/NAM
LÜBEZEN DOJEZUŠA
I hJEGOVIIH SIROMAKOV!*

Višja cerkvena oblast je 1. 1935. sept. 28. pod št. 1174/32-2. odobrila drištvo „Dom sv. Frančiška v Črensovcih.“

Namen drištva je pomagati siromakom poprek, predvsem pa podignoti hišo siromakom Slov. krajine v Črensovcih. Ki letno da bar 25 par, postane že kotriga drištva.

Za žive darovnike se služijo svete meše jul. 2., sept. 17. i 4. okt. Za pokojne pa jul. 9, sept. 24. i okt. 11. — Pristopite k tomi drištvi vsi prebivalci Slov. krajine, da te deležni Jezušove obliibe: »*Blaženi so smileni, ar smilenje zadobijo.*“ (Mat. V. 7.)

1937 NAVADNO LETO

ma 365 dni pa se začne i konča s petkom.

Začetek leta 1937.

Občno in državno leto se začne na novoga leta den 1. januara.

Cerkveno leto se začne na 1. adventsko nedelo 28. novembra.

Začetek zvezdatnih letnih časov.

Sprotoletje 21. marca, 1 y. 45 min.

Leto 21. junija, 21 v. 22 min.

Jesen 23. septembra, 12 v. 13 min.

Zima 22. decembra, 7 v. 22 min.

Znamenje za post.

* ne smemo jesti meso.

f samo ednok do sitoga, smemo pa jesti meso.

ff samo ednok do sitoga brez mesa.

Kvatre.

1. Sprotolešnje [postne] 17. 19. i 20. februara.

2. Letne [risalske] 19.21. i 22. maja.

3. Jesenske 15. 17. i 18. septembra.

4. Zimske [adventske] 15. 17. i 18. decembra.

Premekljivi svetki.

Ime Jezušovo 3. januara.

Sv. Drižina 10. januara.

Sedemdesetnica 24. januara.

Pepelnica 10, februara.

Viizem 28. marca.

Nedela varstva sv. Jožefa 14. aprila.

Križov tjedan 3. 4. i 5. maja-

Vnebohod ali zastopljenje 6. maja.

Risali 16. maja.

Sveto Trojstvo 23. maja.

Telovo 27. maja.

Srce Jezušovo 4. junija.

Angelska nedela 3. oktobra.

Rožnovenska nedela 10. oktobra.

Kristuš Krao 24. oktobra,

Misijonska nedela 25. oktobra.

Zahvalna nedela 7. novembra.

Prva adventska 28. novembra.

SveteK Žalostne Matere bože pride ravno na sveteK sv. Jožefa, zato letos odpadane sveteK Marijinoga oznanjenja i se od 25. marca, ar je teda veliki tjedan, prenese na pondelek po beloK nedeli.

Svečnica, Oznanenje M. D., viizemski i risaoski pondelek, rojstvo Marijino i sv. Štefan neso več cerkveno zapovedani svetki.

Mraki sunca i meseca.

Popuni sunčni 8. junija, začetek ob 19 v. 4 min.,
konec 9. junija ob 0 v. 16 m.

Delni mesečni 18. novembra, začetek ob 7v. 10 m.,
konec ob 11 v. 28 m.

Obročasti sunčni 2. i 3. decembra, začetek ob 21 v.
5 m., konec 3. decembra ob 3 v. 5 m.

Pri nas nede viden nieden

Znamenja za mesečne spremembe.

Mlad @

Prvi krajec Q

Pun @

Zadnji krajec C

JANUAR

SEČEN

Ma 31 dni

Posvečeni presv. Imeni Jezušovomi

ZAPISNIK

11 Petek Novo leto. Obrez. Gospodovo

2 Sobota j Makarij Aleksandrijski, apal; Izidor

Sveta driižina se vrne iz Egipta. (Mt. 2, 19—23)

3 Nedela **Ime Jezušovo.** Genovefa, dev.

4 Pondelek Tit. piišpek. Ang. Folinjska, devica

5 Tork Telesfor, muč. Emilijana, devica ^

6 Šreda Sv. Trije Krali. Razgl. Gospodovo

7 Četrtek Valentin, piišp. Bl. Ambr. Fernandez

8 Petek i * Severin, spozn. Teofil, mučenik

9 Sobota j Julijan, muč. Basilisa. Peter, piišp.

Dvanajstletni Jezuš v cerkvi- (Lk. 2, 42—52)

10 Nedela **1. Po** Razgl. Sv. Driižitia. Viljem, p.

11 Pondelek Higin, papa. Pavlin Ogl., piišpek

12 Tork Alfred, apat Arkadij, mučenik ^

13 Šreda Veronika Mil., dev. Juta, m.

14 Četrtek Feliks Nol. (Srečko). Hilarij

15 Petek * Pavel, pušč. Bl. Fr. Kapillas, kit. m.

16 Sobota ^ Marcel, papa. Bernardin in tov., m.

Od svatbe v Kani Galilejskoj. (Jan. 2, 1—11)

17 Nedela j **2. Po** Razgl. Gospodovom. Anton, p.

18 Pondelek Sv. Petra stol v Rimi, Priska, d.

19 Tork Marij in tov., m. Knut, kral Q)

20 Šreda Fabijan in Sebeščan, muč.

21 Četrtek Neža (Agneš), devica, mučenica

22 Petek * Vincencij in Anast., m. Gil Federico

23 Sobota Zaroka M. D. Rajmund Penj.

Od delavcov v goricaj. (Mt. 20, 1—16)

Je januara mokrilo, pole de slabo rodilo.

24 Nedela **1. Predpostna nedela.** Timotej, p.

25 j Pondelek Spreobmenje sv. Pavla. Ananija, m.

26 Tork Polikarp, piišp., Pavla, dovica (^

27 Šreda Janoš Zlatoviistni, cerky. yuč.

28 Četrtek Odoorik Porden., zašč. Kitaj. Rogerij

29 Petek * Francišek Saleški, cerk. yuč. Valerij

30 Sobota Martina, dev. m. Hiacinta

Prilika od sejača i semena. (Lk. 8, 4—15)

Vreme:

Od 2. do 4. meglenoj precj mrzlo; 6. dež i sneg; 9. megla; 12. sneg; 13. megla i veter; 16. megla i veter; 21. jako mrzlo; 22. > i 23. veter i sneg; 24. i 25. jasno i jako mrzlo; 29. i 30. sneg i viher; 31. jako mrzlo.

31 Nedela **2. Predpostna nedela,** Busko Ivan

FEBRUAR

SÜŠEC

Ma 28 dni

Posvečeni sv. Drižini

1	Pondelekt	Ignacij (Ognieslav), piišp, m. Brigata
2	Tork	! Svečnica.* Darüvanje Gospodovo
3	Sreda	! Blaž, ptišp., muč. Oskar, piišp. £
4	Četrtek	! Janoš Brit., muč. Andrej Korsini
5	Petek	f 26 japon. muč., Agata, muč.
6	Sobota	Doroteja, dev. muč. Amand, piišp.

Jezuš ozdravi slepca. (Lk. 18, 31—43)

7	I Nedeaia	> 3. predp. ned. Romualdap. Julijanad.
8	Pondelek	Janoš Mataj., sp. Juvencij, piišpek
9	Tork	Fašenek, Apolonija, muč.
10	; Sreda	, ff Pepelnica. Sholastika. Sotera, muč.
11	Četrtek	f Lurška Mati boža. Addlf @
12	Petek f f	f Bl. Pavel Lien. Kronanje Pija XI.
13	j Sobota	f Katarina Riči. Pavel Leon, muč.

Jezuš se trikrat skiišava. (Mt. 4, 1—11)

14	Nedela	I 1. post. ned. Valent. (Zdrav.), m. Iv. V.
15	j Pondelek	f Faustin, muč. bl. Janoš, muč.
16	! Tork	f Julijana, muč. Onezim, piišpek
17	Sreda	, -jf Kvatre. Frančišek Kle, m. Greg. X.
18	Četrtek	f Simeon, piišp., m. Flavijan, piišp. 3
19	Petek	ff Kvatre. Konrad, piišč. Suzana
20	Sobota	ff Kvatre. Sadot, piišp. i tovariši muč.

Jezuš se na gori izpremeni. (Mt. 17, 1—9)

21	Nedela	2. post. ned. Feliks, piiš.P. Shamnet
22	Pondelek	f Sv. Petra stol v Ant. Marjeta K., m.
23	Tork	-f Peter Damijan, cerkv. vuč. Romana,
24	Sreda	f Matija, ap. Sergij, muč.
15	Četrtek	t Valburga. Bl. Diego C, muč. (g)
26	Petek	tf Malilda. Viktor (Zmagoslav)
27	j Sobota	f Gabriel od Žal. M. B. Aug. Chapel

Jezuš izžene šatana. (Lk. 11, 14—28)

28	Nedela	3. post. ned. Roman, ap. Antonija Flor
----	--------	---

ZAPISNIK

Zemla de v leti malo pila,
če je v süšci preveč
vlage dobila.

Vreme:

do 5. jako mrzlo; 6. sneg
i mraz; 8 do 10. zviinred-
no mrzlo; 11. i 12. malo me-
nje mrzlo; 13. i 14. močen
viher s snegom; 15. do 20.
megleno i milejše; 21. do
28. dež vzeme dosta snega

FEBRUAR

SÜŠEC

Ma 28 dni

Posvečeni sv. Drižini

1	Pondelek	Ignacij (Ognieslav), piišp, m. Brigite
2	Tork	Svečnica, Darüvanje Gospodovo
3	Sreda	Blaž, ptišp., muč. Oskar, piišp. f
4	Četrtek	Janoš Brit., muč. Andrej Korsini
5	Petek	i f 26 japon. muč., Agata, muč.
6	Sobota	Doroteja, dev. muč. Atnand, piišp.

Jezuš ozdravi slepca. (Lk. 18, 31—43)

7	Nedela	3. predp. ned. Romuald ap., Julijana d.
8	Pondelek	Janoš Mataj., sp, Juvencij, piišpek
9	Tork	Fašenek. Apolonija, muč.
10	Sreda	- ff Pepelnica. Sholastika. Sotera, muč.
11	Četrtek	f Lurška Mati boža. Adolf ®
12	Petek	ff Bl. Pavel Lien. Kronanje Pija XI.
13	Sobota	f Katarina Riči. Pavel Leon, muč.

Jezuš se trikrat skiišava. (Mt. 4, 1—11)

14	Nedela	1. post. ned. Valent. (Zdrav.), m. Iv. V.
15	Pondelek	f Faustin, muč. bl. Janoš, muč.
16	Tork	- f Julijana, muč. Onezim, piišpek
17	Sreda	, ff Kvatre. Frančišek Kle, m. Greg. X.
18	Četrtek	f Simeon, pušp., m. Flavijan, piišp. 3
19	Petek	ff Kvatre. Konrad, piišč. Suzana
20	Sobota	j-f Kvatre. Sadot, piišp. i tovariši rnuč.

Jezuš se na gori izpremeni. (Mt. 17, 1—9)

21	Nedeia	2. post. ned. Feliks, piiš. P. Shamnet
22	Pondelek	f Sv. Petra stol v Ant. Marjeta K., m.
2d	Tork	f Peter Damijan, cerkv. vuč. Romana,
24	Sreda	f Matija, ap. Sergij, muč.
i5	Četrtek	f Valburga. Bl. Diego C, muč. (g)
26	Pelek	tf Matilda. Viktor (Zmagoslav)
^^	Sobota	f Gabriel od Žal. M. B. Aug. Chapel

Jezuš izžene šatana. (Lk 11, 14—28)

28	Nedela	3. post. ned. Roman, ap. Antonija Flor
----	--------	--

ZAPISNIK

Zemla de v leti malo pila, če je v siišci preveč vlage dobila.

Vreme:

do 5. jako mrzlo; 6. sneg i mraz; 8 do 10. zviinredno mrzlo; 11. i 12. malo menje mrzlo; 13. i 14. močen viher s snegom; 15. do 20. megleno i miiejše; 21. do 28. dež vzeme dosta snega

MARC

MALI TRAVEN

Ma 31 dni

Posvečeni sv. Jožefi.

ZAPISNIK

1	Ponedelek	Albin, piišpek. Antonina, muč.	
2	Tork	Simplicij, papa. Neža Praška	
3	Sreda	Kunigunda, casarica. Marin, muč.	
4	Četrtek	Kazimir. Lucij, papa	
5	Petek	* Janoš Jožef od Križa	C
6	Sobota	Perpetua i Felicita, muč.	

Jezuš nasiti pet jezero možov. (Jan. 6, 1—15)

7	Nedela	4. sredpost. ned. Tomaž Akv. c. vuč.	
8	Ponedelek	Janoš od Boga. Julijan, piišpek	
9	Tork	Franciška Rimska, dov. Gregor Niški	
10	Sreda	40 mučencov. Makarij, piišpek	
11	Četrtek	Sofronij, piišpek. Krištof Milanski	
12	Petek	* Gregorij Veliki, bl. Jožef Čang	\$
13	Sobota	Teodora, muč., Kristina, muč.	

Židovje ščejo Jezuša kamenjati. (Jan. 8, 46—59)

14	Nedela	5. postna. Tihan. Matilda, kr., Pavlim	
15	Ponedelek	Klennen Hofbauer. Ludovika Marijak	
16	Tork	Hilarij i Tacijan, mučenci	
17	Sreda	Jedert. Patrik, püšpek	
18	Četrtek	Ciril Jeruz., cerkv. vuč. Salvator	
19	Petek	* Jožef, zaročnik Marije Dev.)
20	Sobota	Aleksander, muč., Janoš Parm.	

Jezuš jaše v Jeružalem. (Mt. 21, 1—9)

21	NedeJa	6. postna, Cvetna n. Benedikt, apat	
22	Ponedelek	Lea. Katarina Genov.	
23	Tork	Jožef Oriol, misijonar, Pelagija, muč.	
24	Sreda	Gabriel, nadangel	
25	Četrtek	Veliki četrtek. Marko evang.	
26	Pelek f	f Veliki petek. Emanuel	
27	Sobota	Velika sobota. Janoš Damašč	@

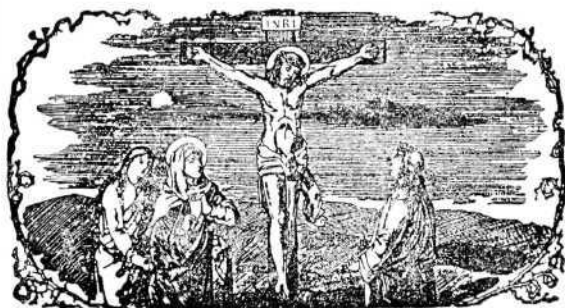
Jezuš vstane od mrtvih. (Mt. 16, 1—7)

28	Nedela	Vüzem. Vstajenje Gospodovo.	
29	Pondel.	Vüzemskl pondelek. Ciril	
30	Tork	Janoš Klimak, apat. Kvirin, muč	
31	Sreda	Modest, piišpek. Benjamin, muč.	

Gda se Fašenek na sunci pžéé, te leto dober pov prinesé.

Vreme:

do 4 močen veter s snegom; 5. i 6. lepo, jasno; 7. do 9. dež; 11. sneg; 12. mraz; 13 i 14. lepo, ali mrzlo; 15. sneg; 16. i 17. jasno i mrz! ; 18 do 20. jako mrzlo i sneg; 21. mrzlo i veter; od 22 naprej mrzlo; 30. sneg.

APRIL

VELIKI TRAVEN

Ma 30 dni

Posvečeni božoj Glavi i sv. Janoš

1	Četrtek	Hugo, pušpek. Venancij, piišpek, m.
2	Petek	* Frančišek Pavlanski. Leopold G.
3	Sobota	Rihard, piišpek. Hionija, m.

Jezuš se prikaže skoz zaprehtih dver. Jan. 20,19-31

4	Nedela	1. Po Vüzmi. Bela. Izidor S. Benedikt
5	Pondel.	Oznanenje Marije D., Vincencij F.
6	Tork	i Sikst I., papa. Krescencija
7	Sreda	Herman Jožef. Hegezip
8	Četrtek	Albert, piišpek. Julija
9	Petek	* Marija Kleofova. Tomaž Tol.
10	Sobota	Ezehiel, pror., Marko Bolanj

Jezuš dober pastir. (Jan, 10, 11—16)

11	Nedela	2. Po Vüzmi. Leon Vel. p. i c. vuč. fi
12	Pondelek	Julij I., papa. Angelus
13	Tork	Hermenegild, m., Ida, dev.
14	Sreda	Varstvo sv. Jožefa. Justin, mučenec
15	Četrtek	Helena, kralica. Teodor, mučenec
16	Petek	* Benedikt Jožef Labre, spozn.
17	Sobota	Rudolf, m., Anicet, p. i m. Q)

Jezuš napoveduje svoj odhod. (Jan. 16, 16—23)

18	Nedela	3. Po Viizmi. Antia. Apolonija
19	Pondelek	Leon IX. papa. Konrad Miliani
20	Tork	Neža Montepulčanska
21	Sreda	Anzelm, cerkv. vuč. Šimeon, piišp.
22	Četrtek	Soter i Kajetan, papa. Tarbula
23	Petek	* Vojteh (Adalbert). Egidij
24	Sobota	Jurij, muč., Fidelis Sigmar., muč.

Jezuš obeče vučenikbm sv. Diiha. (Jan. 16,5—14)

25	Nedela	4. Po Vüzmi. Marko, ev., Ermin (")
26	Pondelek	M, B. dobroga sveta. Klet i Marc.
27	Tork	Peter Kanizij, cerkv. vuč., Zita
28	Sreda	pave i o v Križa. Pater Šanel
29	Četrtek	Peter, m, Robert, apat
30	Petek	* Katarina Sienska. Jožef Benicij

ZAPISNIK

Žito má velko vlatovje, če čezmigovec lepo cvete.

Vreme:

do 4. jako mrzlo; 5. lepo, jasno, toplo; 7. i 8. megla i dež; 12. do 17. jako mrzlo, jasno i vetrovno; 19. dež; 20. do 22. jako mrzlo; 23. vroče i sparno; 24. i 25. topeo dež; 26. do 28. lepo i vroče; 29. dež, potom lepo.

MAJ

RISA OŠČEK

Ma 31 dni

Posvečeni Majniškoj kraljici

ZAPISNIK

1	Sobota	Filip i Jakob ml., apoštola
Jezuš vči od moči molitvs. (Jan. 16, 23—30)		
2	Nedela	5. Po Vūzmi. Križova. Atanazij, c. vuč.
3	Pondelek	^ (Najdenje sv. Križa. Aleksander f
4	Tork	:N-JFlorijan (Cvetko). Monika
5	Sreda	i ž ^Pij V., papa. Irenej, pišpek
6	Četrtek	Krist. vnebohod. Jan. Rv. pred 1. vrati
7	Petek	* Stanislav, pišp. i muč. Gizela
8	Sobota	Prikazanje Mihaela nadangela
Od svedočanstva sv. Diiha. (Jan. 15, 26—16, 4)		
9	Nedela	6. Po Vūzmi. Gregor. Nic, cerkv. vuč.
10	Pondelek	Antonin, pišpek. Job @
11	Tork	! Frančišek Hier. Mamert, pišpek
12	Sreda	Pankracij i tovariši, mučenci
13	Četrtek	Servacij, pišpek. Robert Bellarmin
14	Petek	* Bonifacij, muč. Justa
15	Sobota	Izidor, kmet. Janoš de la Salle.
Jezuš govori od sv. Diiha i liibezni. (Jan. 14,23-31)		
16	Nedela	RisaH. Prihodsv. Duña. Jan. Nepomul ^
17	Pondelek	Risalski pondelek. Paschal Bajl. ^)
18	Tork	Venancij, muč. Erik, krao
19	Sreda	f Kvatre. Peter Celestin, Pudencijana
20	Četrtek	Bernardin Sienski. Ivana d'Arc
21	Petek	ff Kvatre. Andrej Bobola. Feliks Kant.
22	Sobota	f Kvatre. Emil (Milan). Marjeta
Jezuši je dana ysa oblast. (Mt. 28, 18—20)		
23	Nedela	1 po Ris. Presv. Troj. Jan. K. Ros. sp.
24	Pondelek	j M. B. Pomoč krščenikov
25	j Tork	J Vrbani I. papa. Gregorij VII. papa ^
26	Sreda	! Filip Neri. Eleuterij
27	Četrtek	Telovo. Beda Častitlivi
28	Petek	* Avguštin, pišpek. Viljem
29	Sobota	Marija Magdalena de Pazzi, devica
Prilika od velike večerje. (Lk. 14, 16-24)		
30	i Nedela	; 2. po Ris. Ivana Orleanska. Ferdinand
31	j Pondelek	j M. B. Srednica vseh milosti. Angela

Risaošček moker, Ivan-šček pa mlačen, kmet, tisto leto boš žeden pa lačen.

Vreme:

3. vgojčno mrzlo, ovak lepo; 4. grmenje i dež; 5. nestanovitno; 6. jasno i jako hladno; 7. do 26, hladne noči, vroči, sihi dnevi; 27. mraz; 28. do 30. meglja i dež; 31. močna slana, večer dež.

JUNIJ

IVANŠČEK

Ma 30 dni

Posvečeni presv. Srci Jezušovomi

1	Tork	I Fortunat. Kuno. Gracijan	
2	Sreda	Marcelin, muč. Erazem	C
3	Četrtek	Klotilda, kralica. Pavla, devica	
4	Petek	j * Srce Jezušovo. Kvirin, piišpek, muč.	
5	Sobota	j Bonifacij, piišpek. Valerija, mučenica,	

Prilika od zgiiblene ovce i denara. (Lk. 15, 1-10)

G	Nedela	3. po Ris. Norbert, piiš, Bertrand, pūš.	
7	Pondelek	Robert, apat. Baptista Var.	
8	Tork	Medard, piišpek. Pacifik. Viljem fff	
9	Sreda	j Primož i Felicijan, mučenika	
10	Četrtek	Margareta, kralica. Bogomil	
11	Petek	* Barnabaš, apoštol. Marcijal, muč.	
12	i Sobota	Janoš Fak. Leon III. papa	

Čüdežni ribji lov. (Lk. 5, 1-11)

13	Nedela	j 4. po Ris. Anton Padovan. Akvilina	
14	Pondelek	Bazilij Veliki, c. vuč. Elizej, prorok	
15	Tork	Vid, muč. Germana	Q
16	Sreda	Frančišek Regis. Bl. Gvido	
17	Četrtek	Adolf, piišpek. Nikander, mučenik	
18	Petek	* Efreml Sírski, c. vuč. Marko	
19	Sobota	Julijana Falk. Gervazij i Protazij	

Od greha v misli i reči. (Mt. 5, 20-24)

20	Nedela	5. po Ris. Silverij, papa. Bl. Frančišek	
21	Pondelek	Alozij (Vekoslav)	
22	Tork	Ahacij, muč. Pavlin Nol., piišpek	
23	Sreda	Agripina, muč., Ediltruda, kralica @	
24	Četrtek	Rojstvo Ivana Krstitela	
25	Petek	* Viljem, apat. Henrik, piišpek	
26	i Sobota	Janoš i Pavel, mučenika, Vigilij	

Jezuš nasiti štiri jezer možov. (Mk 8, 1-9)

27	Nedela	} 6. po Ris. Hema, dov. Ladislav, kr.	
28	Pondelek	Vidov den. Irenej, piišpek, mučenec	
29	Tork	j Peter i Pavel, apoštola	
30	Sreda	Spomin sv. Pavla ap, Emilijan	

ZAPISNIK

Štirideset dni se nebo sku-
zi, če na Medardovo ž
njega rosi.

Vreme:

do 4. mrzlo; 5. mrzeo dež;
7. do 9. vroči dež i sunce;
28. krasno vreme; 30. me-
gleno

JULIJ

JAKOPEŠČEK

Ma 31 dni

Posvečeni presv. Krv Jezušovej.

ZAPISNIK

1	Četrtek	I Presveta Rešnja Krv. Teobald	£
2	Petek	I * Obisk. Mar. Dev., Martinijan, m.	
3	Sobota	Leon II., papa. Bernardin. Ladislav	

Od lažljivih prorokov. (Mt. 7, 15-21)

4	Nedela	7. po Ris. Urh, piiš. Berta, dev.	
5	Pondelek	j Ciril i Metod, slovenskiva apoštola	
6	Tork	Izaija, prorok, Bogomila	
7	Sreda	Vilibald, piišpek. Pulherija, devica	
8	Četrtek	Elizabeta, kralica. Eugenij III., papa ©	
9	Petek	i * Mikloš i tov., gor. muč. Manuel R.	
10	Sobota	Amalija. Veronika Jul.	

Od krivičnoga oskrbnka. (Lk, 16, 1—9)

11	Nedela	8. po Ris. Pij I., papa. Olga. Savin	
12	Pondelek	Mohor i Fortunat, mučenca	
13	Tork	Anaklet, papa i mučenec. Margareta	
14	Sreda	Bonaventura, piišpek i cerkv. vuč	
15	Četrtek	Henrik I., krao. Vladimir	3
16	Petek	j * Devica Marija Karmelska	
17	Sobota	Aleš, spozn., Marcelina, devica	

Jezuš joče nad Jeruzalemom. (Lk. 19, 41.

18	Nedela	9. po Ris. Friderik. Kamil de Lelis	
19	Pondelek	Vincencij Pavelski. Makrina	
20	Tork	Marjeta, mučenica, Hieronim	
21	Sreda	Prakseda, devica, mučenka. Angelina	
22	Četrtek	i Marija Magdalena. Lovrenc	
23	Petek	* Apolinarij, pūšpek muč. Liborij (^	
24	Sobota	Kunigunda. Kristina	

Prilika od farizeja i cestninar. (Lk. 18, 9—14)

25	Nedela	j 10. po Ris. Jakob Star., ap, Krištof, m.	
26	Pondelek	j Ana, mati Marije Device	
27	Tork	Pantaleon, m., Rudolf Akvaviva i tov.	
28	Sreda	Viktor (Zmagoslav), papa	
29	Četrtek	Marta, blaženi Pavel Čen	
30	Petek	* Abdon i Senen, muč.	C
31	Sobota	Ignacij (Ognjeslav) Lojola	

Štiridesetdni bo ešče lepó, če je drugi den julija vedro.

Vreme:

2. megleno, hladno; 3. dež;
4. do 8. velika vročina;
10. i 11. ploha i viherje; 12.
do 18. velika vročina; nato
do konca močen dež.

AVGUST

MEŠNJEK

Ma 31 dni

Posvečeni preč. Srci Marijinomi

Jezuš ozdravi gliihonemoga. (Mk. 7, 31—37)

1	Nedela	11. po Ris. Vezalje sv. Petra, ap.
2	Ponedelek	Porciunkula. Alfonz M. Ligvorij
3	Tork	Najdenje sv. Štefana. Lidija
4	Sreda	Dominik, apat. Agapij
5	Četitek	M. D. Snežna. Ožbolt, krao. Etnidij
6	Petek	* Gospodovo sprem., Sikst II. ig
7	Sobota	Kajetan. Donat, muč.

Prilika od smilenoga Samaritanca. (Lk. 10, 23 37)

8	Nedela	12. po Ris. Cínjak. Larg I Smaragd, m,
9	Ponedelek	Janoš Vianey. Roman.
10	Tork	Lovrenc. m., Pavla, Filomena
11	Sreda	Tiburčj, m, Suzana, m.
12	Četrtek	Klara Hilarija, m,
13	Petek	* Janoš Berhtnans. Hipolit. Kasijan
14	Sobota	/ Euzebij. Atanzija Q)

Jezuš ozdravi deset gobavih. (Lk. 17, 11—19)

15	Nedela	13. po Ris. Vnebovzetje M. D,
16	Ponedelek	Rok. Joahim, oča M. D.
17	Tork	Hiacint. Julijana Liberat
18	Sreda	Helena, cas, Agapit
19	Četrtek	Ludovik Tol., piišp., Bl. Peter, j. m.
20	Petek	* Bernard, apat i c yuč., Šamuel, pr.
21	Sobota	Ivana Frančiška Šantalska

Od bože previdnosti. (Mt. 6, 24-33)

22	Nedela	14. po Ris. Timotej, m., Hipolit, p. (☞)
23	Ponedelek	\ Srce Marijino. Filip Benicij
24	Tork	Brtalan, apošt. Ptolomej, piišp.
25	Sreda	Ludovik, krao. Patricija, dev.
26	Četrtek	Zefirin, papa. Bernard Ofiški
27	Petek	* Jožef Kalas. Antuza
28	Sobota	Auguštin, c. vuč, Hermes

Jezuš obiidi mladenca v Naimi. Lk. 7, 11—16

29	Nedela	15. po Ris. Obgl. IvanaTKrst (£)
30	Ponedelek	Roza Limanska, dev. Feliks
31	Tork	Rajmund, šn, Izabela

ZAPISNIK

Lovrenčovo mejko grozdje
sladko vino nam obeče.

Vreme:

1. do 4. megleno, malo
deža; 6 krasno vreme,
hladna noč; 7. dež i grm-
ljenje; 8 preci lepo; 9. do
14. deževno; 17. lepo; 18.
močno viherje; do konca
nestanovitno.

SEPTEMBER

MIHAOŠČEK

Ma 30 dni

Posvečeni Deteti Marijiki

ZAPISNIK

1	Sreda	Egidij, apat. Ana
2	Četrtek	Štefan, krao. Maksima, muč.
3	Petek	* Doroteja i tov, dev. Evfemija
4	Sobota	Rozalija, devica. Ida, grofica ©

Jezuš ozdravi vodeničnoga. (Lk. 14, 1—11)

5	i Nedela	! 16. po Ris. Lovrenc. Just. piiš.
6	Pondelek	J Zaharija, prorok. Peregrin.
7	j Tork	Marko i tovariši, muč. Regina
8	Sreda	j Rojstvo Marije Device. Korbinijan
9	Četrtek	Peter Klaver. Gorgonij, muč.
10	Petek	* Mikloš Tol., spozn. Pulherija, dev.
11	Sobota	Prot i Hiacint, muč. Milan, piišpek

Od največše zapčvedi. (Mt. 22, 34-46)

12	i Nedela	17. po Ris. Ime Marija. Maced., piiš. Q)
13	Pondelek	Frančišek K., Notburga, devica
14	Tork	Povišanje sv. Križa. Ciprijan, piišpek
15	j Sreda	f Kvatre. Marija 7 žalosti
16	Četrtek	Kornelij, papa. Ljudmila
17	Petek f f	f Kvatre. Lambert, piišp. Hildegarda
18	Sobota	f Kvatre. Jožef Kupert. Zofija i tov.

Jezuš ozdravi mrtvoudnoga. (Mt. 9, 1—8)

19	i Nedela	j 18. po Ris. Januarj, piišpek i muč.
20	Pondelek	! Eustahij. muč. Kandida (g)
21	Tork	! Matej ap. i evangelist. Jonaš, pror.
22	Sreda	j Tomaž Vilanovski, piišpek. Mavricij m.
23	Četrtek	Linus, papa. Tekla muč.
24	Petek	* Marija Devica, rešiteljica robov
25	Sobota	Kamil i tovariši, mučeniki. Kleofa

Priiika od kraleske svatbe. (Mt. 22, 1-14)

26	i Nedela	19. po Ris. Ciprijan i Justina, muč.
27	Pondelek	Kozma i Damijan, mučenika f
28	Tork	Venčeslav, krao i muč. Lioba
29	Sreda	Mihael, nadangel. Eutihij muč.
30	Četrtek	Hiëronim, cerkv. vuč. Zbfija

ČenaMihalovoseyeryleče, veliko zimo i sneg prinese.

Vreme:

Do 5. vetrovno i hladno; 6. do 8. dež i grmljenje; 11. megleno; 13. i 14. mrzle noči; 15. jasno i toplo; 16. i 17. megleno; od 15. naprej oblačno, mrzlo i vetrovno, kak v zimi.

OKTOBER

VSESVIŠČEK

Ma 31 dni

Posvečen Kralici sv. roznoga venca

1: Petek * Remigij, piišpek. Janoš Dukelj, spoz
2: Sobota Angelje varivačje. Leodegard

Jezuš ozdravi sina kral. uradnlka. (Jan. 4, 46—53)

3 j Nedela	20. po Ris. Terezika Deteta Jez. Kand.
4 Pondelek j	Frančišek Serafin. Edvin @
5 Tork f	Piacid i tovariši, muč. Flavijana
6 Sreda {	Bruio, sp. M Frančiška
7 Četrtek j	Mar. Dev., kralica sv. roznoga venca
8 Petek	* Brigita. Starček Simeon
9 Sobota	Dionizij, muč. Abraham, očak

Prilika od nesmilnoga hlapca. (Mt. 18, 23—35)

10 Nedela	21. po Ris. Frančišek Borg. Daniel pror.
11 Pondelek	Materinstvo M. B. Nikazij
12 Tork	Maksiinilijan, piišp. m. Serafin ^)
13 Šreda	Edvard, krao. Koloman
14 Četrtek	Kalist, papa. Just, piišpek
15 Petek	* Terezija, devica. Aurelija
16 Sobota	Gal, apat. Gerard Maleja

Od dače casari. (Mt. 22, 15-21)

17 Nedela	22. po Ris. Marjeta. M. Alak. Hedviga
18 Pondelek	Liikač, evangelist. Julijan, puščavnik
19 Tork	Peter Alkantarski. Etbin, apat ^
20 Sreda j	Janoš Kancijan. Felicijan, muč.
21 Četrtek !	Uršula (Orša) i tov., m. Hilarion
22 Petek j	* Kordula, muč. Fides (Vera)
23 Sobota	Klotilda, muč. Jozefina

Jezuš obiidi Jairovo hčer. (Mt. 9, 18—26)

24 Nedela	23. poRis. Mis. n. Rafael nada., Kristina
25 Pondelek	Krispin, Krizant i Darija
26 Tork	Evarist, papa. Bonaventura
27 Sreda	Frumencij, piišpek. Antonija
28 Četrtek	Šimon i Juda, apoštola. Cirila
29 Petek	* Narcis, piišpek. Ida. Donat
30 Sobota	Alfonz Rodriguez. Angelus

Jezuš med viherom v ladjici spi. (Mt. 8, 23—27)

31 Nedela	24. po Ris. Kristuš Krao. Volbenkpiiš.
-----------	--

ZAPISNIK

Zima rada z repom bije,
če dugo toplo sunce sije.

Vreme:

Do 9. deži viher; 10. i 11.
jasno; 21. i 22. megla i
dež; 24. do 26. oblačno,
nestanovitno, 29. do 31.
oblačno i hladno.

NOVEMBER

ANDREJŠČEK

Ma 30 dni

Posvečeni priprošnjl za verne diiše

ZAPISNIK

1	Pondel.	Vsi Svetci
2	Tork	Spomin vernih diiš. Just, m.
3	Sreda	Viktorin, piišpek. Venefrida @
4	Četrtek	Karol Boromej. Vital. Modesta
5	Petek	* Caharija, oča Jan. Krstnika. Emerik
6	Sobota	Lenart, apat, Helena.

Prilika od pšenice i kokoja. (Mt. 13, 24—30)

7	Nedela	25. po Ris. Bl.Jancš Gabriel Perb., m.
8	Pondelek	Bogomir, piišpek. Klaudij
9	Tork	Teodor (Božidar), muč.
10	Sreda	Andrej Avelin. Trifon, m.
11	Četrtek	Martin, piišpek. Menas Q)
12	Petek	* Martin, papa. Avrelj, piišpek
13	Sobota	Stanislav Kostka. Didak.

Prilika od gorčičnoga zrna. (Mt. 13, 31—35)

14	Nedela	26. po Ris. Jozafat Kunčevič, piišp. m
15	Pondelek	Jedert, dev, Leopold, vojv. Albert Vel.
16	Tork	Otmар, apat. Neža Asiška, kr.
17	Sreda	Gregorij, Čiidodelnik, piišp, Viktorija
18	Četrtek	Odon, apat. Roman, m. (g)
19	Petek	* Elizabeta, kralica, Poncijan, p.
20	Sobota	Feliks (Srečko). Edmund

Od razdejanja Jeružalema. (Mt, 24, 16—35)

21	Nedela	27. po Ris. Daruvanje M, D, Kolumb.
22	Pondelek	Cecilija, dev. m., Filomen
23	Tork	Klemen, papa muč., Felicita, muč.
24	Sreda	Janoš od Križa. Hrizogon, m.
25	Četrtek	Katarina, m, Mozeš, m. C
26	Petek	* Silvester, apat. LeonardPortomavr.
27	Sobota	Virgil, piišp., Valerijan

Od slednje sodbe. (Lk. 21, 25-33)

28	Nedela	I.Adventna. Greg. III. p. Jakob iz M.
29	Pondelek	Saturnin, m., Gelazij, papa
30	Tork	i Andrej, apoštol

I

Mraz Vseh svecov to po-
meni, ka Martinov den
bo lepi.

Vreme:

do 3. jasno; 4. i 5. dež;
6. do 8. lepo; 9. do 15. dež,
zapori; 16. do 20. deževno;
23. do 24. hladno; 25. dež;
26. lepi jesenski den; 27;
po dnevi lepo, v noči dež.
29 jasno; 30. vetrovno.

DECEMBER

BOŽIČ

Ma 31 dni

Posvečeni božemi Deteti Jezuški.

1 Sreda	Zedinjenje. Edmutid. Natalija
2 Četrtek	Bibijana, muč., Pavlina, muč.
3 Petek	* Frančišek Ksaverij, ap. Ind.
4 Sobota	Barbara, muč., Peter Hrizolog

Ivan Krst. pošle svojiva vuč. k Jezuši. (Mt. 11,2—10)

5 Nedela	2. advent. ned. Saba, ap., Krispin m.
6 Ponedelek	Mikloš, piišpek
7 Tork	Ambrozij, piišpek. Urban, piišpek
8 Sreda	Nevtepeno poprij. Devica Marija
9 Četrtek	Peter Furje, pušpek. Delfina
10 Petek	* Lauretanska Mati boža. Melkiad
11 Sobota	Damaz, papa. Hugolin, piiščavnik 3

Ivan Krstiteo svedoči od Jezuša, (Jan. 19—28)

12 Nedela	3. advent, n. Aleksand., m., Dioniz, m.
13 Ponedelek	Lucija, m., Otilija
14 Tork	Konrad Ofiški. Spiridion, apat
15 Sreda	f Kvatre. Kristina, dekla
16 Četrtek	Euzebij, piišpek. Albina, muč,
17 Petek	ff Kvatre. Lazar, pušpek, Vivina@
18 Sobota	f Kvatre. Gracijan, piišp., Teofim, m.

Ivan Krst. pozvani v sližbo predhod. (Lk. 3,1—6)

19 Nedela	4. advent. n. Vrban V., papa. Fausta
20 Ponedelek	Eugenij i Makarij, mučenci
21 Tork	Tomaž, apoštol. Severin, piišpek
22 Sreda	Demetrija, muč., Honorat, muč.
23 Četrtek	Viktorija, muč., Dagobert
24 Petek	* Adam i Eva. Hermina
25 Sobota	Božič. Rojstvo Gospodovo

Simeon i Ana oznanjeta Gospoda. (Lk. 2, 33—40)

26 Nedela	i Ned. po božiči. Štefan, prvi muč.
27 Ponedelek	Janoš evangelist, apoštol. Fabiola'
28 Tork	Nedužna deca. Kastor
29 Sreda	Tomaž, piišpek muč., David, krao
30 Četrtek	Eugenij, pušpek, Liberij, pušpek
31 Petek	* Silvester, papa. Melanija

ZAPISNIK

Lucija kratki den,
je znano vsem ljudem.

Vreme:

5. dež i sneg; do 7. lepo;
8. dež; 9. megleno, toplo;
10. dosta dežja; 11. lepo;
12. megleno; 13. močen dež;
14. do 18 megleno; 20. jasno,
zmržnjeno; 30 jasno,
mrzlo; 31. megleno.

SRCE JEZUSOVO

Skozi svetovje je mraz zavel,
odrešilni je glas zapel:
Srce Jezusovo. —

Kdo budi nas iz otrplosti,
Kdo kaže nam žár svetlosti?
Srce Jezusovo !

Ušesa naša slabo slišijo,
oči le komaj vidijo —
Srce Jezusovo ?

O čem govori ta sladki zvok,
našim srcem gre na jok :
Mi smo srce zatajili,
v strojih smo srca utopili . . .

Opila nas blazna je tehnika,
naše srce je elektrika. —
Včasih morda še žensko srce,
če nam potiša telesne sle . . .

Je to Srce toplejše kaj,
odmeva v Njem prvotni raj ? —
Še lepši raj se skriva vNjem:
Rešenje je prineslo vsem!

Bolj srečne nas storilo
kot je pred grehom bilo. —
Vojak ga je na križu odprl,
ko je sam Bog za nas umrl . . .

In z brega je odšlo v nebo,
od tam nas vabi premočno:
proti strasti najboljši kropilnik,
svetovnega morja svetilnik. —

Odprite, narodi, duhovne oči,
strmite vanj: Jezike vse guči!
Nebeški oddajni radio,
val seže v srce sleherno . . .

Le takrat se ihté zapre,
če v smrtnem grehu kdo umre.
Znamenje lepše kakor mavrica,
beseda slajša kakor mamica . . .

O Srce Jezusovo,
nas je omrtvil strahotni mraz,
grehe že komaj spoznavamo,
za spreobrnjenje Te silno zazavamo:
Usmili, usmili se nas! —

Novo vrastvo proti reumatizmi.

Skóz tri leta sem trpo od reumatičnih bolenj, štere so se nri stalno yračle v sklepi desnoga kolena v zvezi s občitkom od reumatičnih bolenj v desnoj rami i gornjem deli roke.

Bolenje je zavolo togatakmočno naprediivalo, ar sem taki od začetka razvijanja nej obrno nikakšo pažnjo. Bolenje v začetki je trpelo samo par dni, nato je pa prestalo, tak da sam mislo, da je vsakša nevarnost minola. Ali to je bila samo razočaranost. Bolenje se je po dukšem časi povrnolo i nato se je kdakoli pojavilo i trpelo dukše vreme, dokeč je nej postalo stalno i se razširilo na vse dele tela.

Dugo sam spitavao od toga betega, probao vse mogoča vrastva, a bilo je vse brez uspeha, dokeč sem nezvedo za novo vrastvo pod imenom „Nibol“-tablete, štere proizvaja apoteka Mr. Bahovec v Ljubljani, štéri zavolo svojih ostalih proizvodov vživa najboljši glaž v tii i v inozemstvu.

Kiipo sam v apoteki mali glaž z 20 „Nibol“-tabI. za Din 20.— i jemao notri 3-krat dnevno po 2 „Nibol“-tableti, pa je bolenje taki prestalo. S maseranjom z „Nibol“ mastjov i zaveživanjom bolečih kolen je po 6 dnevnom negiivanji vejnola oteklina. Dnes se občitim popunoma zdravoga, ali če občitim kakši prehlad ali trganje, kalehkodobi človek na sprotlike ali v jesen, taki vzemem 2 „Nibol“-tablete, da tak protistanem ponovnomi betegi. Zdaj mam „Nibol“-tablete vsigdar doma i to veliki glaž z 40 tabletami za Din34,—. Z uspehom jih nūcatn tiidi za gripo, glavobol i zobobol. Zavolo njihovoga dobroga delūvanja jevsakomi najtoplej priporačam.

Franc Kralj.

Srce Jezušovo.

Vojak je odpro z mečom presveto Srce Jezušovo i pritekla je krv i voda iz njega. Na križi je presv. Srce Jezušovo odprlo vrata, iz šterih je privrela reka življenja, ki teče po vsoj zemli i davle liidem življenje.

Angeo boži je proroki Ezekieli v prikazni pokazao prekrasno svetišče. Izpod praga svetiščnih vrat je pritekla voda. Voda je naskori narasla v reko i reka je postajala vsikdar vekša, dokeč je ne vse poplavila. „*Kamašte pride ta reka, bo vse iivelo, ka livi ise gible — ar kda pridejo td te vode, se vse ozdravi i bo livelo*“. (Ezek 47, 9.) Takše svetišče je presv. Srce Jezušovo. Pri njem izvira čiidovitna voda, ki teče v svet. Po stoletaj je narasla v mogočno reko, ki nosi s sebov življenje i blagoslov.

Na dveh zapovedaj stoji vsa postava i proroki: v *liibezni do Boga i v liibezni do bližnjega*. „To zvršavli i boš živo“. (Lk. 10, 28). Presveto Srce Jezušovo je vretina i zgléd popune liibezni do Boga i do bližnjega. V litanijaj jezovémo: Srce Jezušovo goréče ognjišče liibavi; posoda pravice i liibavi; dobrote i liibavi puno.

Srce Jezulovo vretina i zgléd liibezni do Boga.

Od prvoga hipa včlovečenja se Srce Jezušovo dariije i se davle, kak daritev Nebeskomi Oči, da popravi krivice, ki so je včinoli naši grehi božoj časti.

Pri rojstvi i na den svojega prikazanja v svetišči naznani svojo daritev. — Za časa *svojega skritoga življenja* kaže svojo liibezni do Boga s tem, da je pokorno Mariji i Jožefi, v šterima vidi bože namestnike. Što bi nam mogoce prešteti vsa djanja čiste liibezni do sv. Trojstva, ki so se brez prestanka zvršavala v maloj hišici v Nazareti!

V svojem javnom življenji išče Srce Jezušovo samo veselje i slavo svojega Očé : „*kajti jaz delam vsikdar to, ka je njemi dopadljivo*“ (Jan. 8, 29.); „*tastim svojega Očo*“ (Jan. 8, 49).

Iz reči pri slednjoj večerji zvedimo, da je Srce Jezušovo celo svoje življenje slavilo svojega nebeskoga Očo: „*Poveličao sem te na zemli — dokončao delo, ki si mi je dao, da je zvrlim*“ (Jan. 17,4); i na drugi den se je Srce Jezušovo kak prostovolen dar dalo za daritev na Kalvariji: „*Bio je pokoren do smrti, do smrti na krili*“.

To liibezni Srca Jezušovoga lahko mi včinimo za svojo s tem, da se zdriizimo z presv. Srcom Jezušovim i naše srce i to Srce dariijemo nebeskomi Oči govoreči: Moj Odrešiteo, tebi se zročam, zdriiži me z tvojov neizmernov, neskončnov i večnov liibeznijov, z tistov liibeznijov, ki jo ti maš do Tvojega Očé. — Nebeski Oča, dariijem ti vso to večno, neskončno i neizmerno liibezni tvojega Sina Jezušá, kak svojo liibezni. Liibim te, kak bi te liibo Tvoj Sin.

Srce Jezulovo vretina liibezni do bližnjega.

Lübezni Srca Jezušovoga do nas, do bližnjega, je prva — prvlé kak naša do njega. Srce Jezušovo nas je najprvlé Itibilo, te, kda smo šče bili njegovi neprijateljé: »*Kristul je za nas vmro, kda smo šče blii grešniki*“ (Riml. 5, 8). Prišeo je k nam — k grešnikom, ki smo bili betežni na dtiši; ar betežnik polrebijje zdravila. Njegova prvejša (prva) liibezni i milost je bila tista, ki je šla iskat grešno Samaritanko, grešnico Magdaleno i desnoga razbojnika, da jih spreobrne.

Prvle kak mi, nas Šrce jezusovo žele občuvati pred grehom i ozdraviti naše rane. Zato se obrača na nas z vabilom : Pridite k meni vsi, ki se triidite i ste obteženi i jaz vas bom poživo (Mt. 11, 28).

Naslediivati moramo to lübezen Srca Jezusovoga s tem, da ide-mo med naše brate i spoznamo njihovo nevalo pa jo olehkotimo. S tem nakanenjom pöhodimo siromake, da odpomoremo njihovim po-trebatn — i grešnike, da je spravimo nazaj k krščanskomi življenji, ne da bi se zbojali, če se nam to včasi ne posreči.

Tak je delalo Srce Jezusovo, kda je bilo na zemli v človečem teli. Tiidi zdaj nas je ne zapiistilo. Liibi nas z šče z istov liibeznijov.

Ar nas liibi, nas *posvečiiije po svestvaj*, ki so nevsehlive vretine milosti i svetosti, štere majo svoj začetek i vretino v neizmernom morji presv. Srca Jezusovoga. Vse milosti, ki izhajajo iz njega, so kak plaméni „goréčega ognjišča liibavi“.

Najvekši dokaz liibezni botega Srca do nas pa je *sveto Olt. Svestvo*. 19 stolet je z nami, noč i dén, kak oča, ki nešče zapiistiti svojih sinov; kak prijateo, ki se veseli biti s svojimi prijateli; kak zdravnik, ki stalno stoji pri posteli svojih betežnikov.

Srce Jezusovo nevtriidljivo moli, zahvaliije, slavi svojega nebes-koga Očo v našem iméni i za nas. Nebeskoga Očo zahvaliije brez prestanka za vse dobrote, ki nam jih neprenehoma deli.

Srce Jezusovo liibi Boga Očo v našetn imeni, dariije svoje za-sliiženje i zadoščenje, da popravi naše grehe — i vsikdar prosi nove milosti za nas: „*ar vedno iivi, da prosi za nas*“ (Hebr. 7, 25).

Ne neha obnavlati na oltaraj daritve KaJvarije, nego jo stojeze-rokrat dnevno ponovi, povsédi, gde so diihovniki, da posvečiiijejo. Vse to dela zavolo liibezni do nas — do svojega bližnjega.

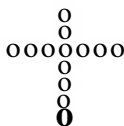
S svojov krvavov daritvijov na križi je Srce Jezusovo zadostilo za vse naše grehe. Njegovo zasliiženje je neizmerna i nevsehliva za-kladnica, ki pa je zapreta i Srce Jezusovo žele od nas, da mi to zaklad-nico sami odpiramo. Kliič do te zakladnice je daritev sv. meše, po šteroj se vsakomi zmed nas dodelijo sadovje neskončne daritvi na Kalvariji.

Srce Jezusovo pa je ne zadovolno samo s tem, da se za nas dariije, nego se nam šče dati popunoma. Pri sv. obhajili se vsakšemi obhajanci popunoma zroči i ga ovenča s svojimi miloščami i z jakostmi.

Srce Jezusovo nam izroča svoje srce, da bi je mi zdriižili z našim i da bi vrgeo v naše srce iskrice svoje liibezni, ar Kristuš je prišeo na zemlo, da je prineseo sveti ogen liibezni i ne žele nikaj driigo, kak vužgati ga v naših srcaj: »*Prileo sem, da ogen vriem na zemlo i telem samo to, da bi se le vulgao*“ (Lk. 12,49) i goro v liibezni *do Boga ibliinjega*.

Lübimoteda to edinstveno liibezem naših düš, presv. Srce Jezusovo, ki nas je liibilo najprvle i nas šče vedno liibi s takšov gorečnostjov, da žari neprestano v oltarskom svestvi.

Za zveličanje nam je potrebno dvoje, *da liibimo i nasledijemd* Srce Jezusovo.

šlov. krajina pod boljševiškov oblastjov.

III.

Pred prekim vojaškim sodom.

Lani smo pod gornjim naslovom z podnaslovom „Sledovi za zgodovino“ v 17 točkaj orisali tisto delo, ki se mora popisati, da bodo poznejši rodovi prav spoznali najplodovitnejšo, najvažnejšo zgodovino Slovenske krajine. Na konci septembra, gda gledam skoz okno tople sobe snežne zapiše v lepoj slovenskoj Alpskoj krajini, v kralstvu mirii, se mi je v spomini obiidila zgodovina, kak sam bio sojen pred vojaškim prekim sodom v Lendavi. Popišem jo. Spada k zgodovini naše krajine, je, kak vnogi driigi pripetlaji te dobe, en del slike, ki jo dovrši ravnanje boljševikov v Slov. krajini i korona vseh dogodb: naše narodno oslobodjenje. Povdarjam, da niednoj osebi, od štere je tū guč, ne pripisijem grešnoga namena, v zmoti so bile.

Bojna je divjala. Od doma je vse šlo na bojišče: boža podoba, človek, podoba večnoga mirii, da se kole med sebov. Za sebovmete potegno živež z viist doma gladajočih, sam pa še vekši glad trpo. Greh je kralivao te na sveti, kraliije še zdaj. Rekviracija je prišla na konje. Pravična bi mogla biti. I v črensovskoj notaršiji je bila jako kriyična. Vzela je jedinoga konja Kreslin Martini iz Srednje Bistrice, ki je pred kratkim vmro kak 90 letni stavec, ki je meo jedinoga sina od drūge žene v boji, ta je pa bila betežasta. Jočič se mi je potožila, kakša krivica se njej godi, vzeli so njoj z jedinim sinom jedino delavno marše, driigi pa vnogi so doma iz bojišč i ki ma več konjov, niednoga ne zgiibo. Prošnja tužne matere me gene i se v njenoga moža imeni pritožim na oblast proti krivici. Pritožo sam se tiidi proti krivičnoj rekviraciji drugih reči. Notariuš, pokojni Graššanovič Anton, po rodi beli Horvat, po mišlenji veliki Madjar, prek koga kak sploh prek notariušov je vodila politična oblast vso svojo ne samo upravo, nego i veliko-madjarsko narodno politiko, je dobo nalog od višje oblasti, da me toži. Tožo me je „da sem ga ogrizavao pred oblastjov.“ Tožba njegova je bila zavrjnena, zmagala je pravica. S tem zagovorom pravice za siromaški narod se je začelo moje javno delovanje poleg vsikdar obstoječega narodnoga, da ne govorim od diihovnikoga i diihovnoga, ki mi je bilo i je vsikdar prvo i je vodilo vso ovo delo. Obračati so se začeli nešteti jezери na mene, tak vojaki z raznih bojišč, kak njihovi domači. Na stotine i stotine pisem še hranim, ki sem je dobio z bojišč. Trbelo je iskati vlovence. Pišem po pole na osrednji urad v Budapešt i dobim rdeče poizvedovalne pole, z šterimi so se iskali gor vlovenci.

Leto 1918. Konec bojne se je bližao, zriišla se je sama od sebe. Hiidobije na bojišči i doma so narasle. Siromaški narod je trpo krivice na vse strani. Sirotam, ki so dobivale podporo, se je ta odtrgavala. V Črensovcih tiidi. Melo, ki je prišla, da bi se sirotam delila, so jo dobili bogatašje. Ravnotak cukер. Naj osovražijo diihovnike, so sovražniki naroda začeli trositi laži, da diihovniki dobivajo melo i cukер, celo imenom na mene so to povedali. Istina pa je, da nikdar ni praška ne sam dobio, pa *ne sam vzeo, čeravno se mi je ponildila.* Ka to-

baka ne bilo, je postranska stvar, a ka soli ne dobo narod, je bila v nebo kričeča krivica, kajti shranjene je dosta bilo. V to ozračje je zagrmela Wilsonova samodločba. Narod si bo pomagao sam. Madjarska vlada je svojega zastopnika poslala v Soboto, pred šterim naj bi se naš narod izjavo za Madjarsko. To je bilo v driigoj polovici oktobra. Pozvani so bili potom notariušov samo madjarsko čiiiteči liidje i to tajno. Zvedili smo za nelepo namero i smo poslali naše zavedne slovenske može na to spravišče, kde je pretežna večina navzočih odbila predložen predlog i se je izjavila za Jugoslavijo. Notariušje so pogoreli.

A pri tom ne smo ostali, šli smo en korak naprej. Razposlao sem na tiste rdeče cedale, ki sem je meo za iskanje vlovencov, napisano vabilo, naj na konci oktobra v nedelo pridejo naši liidje v Lolmerk na narodno spravišče, gde naj jasno pred celim svetom povejo, ka se ščejo s svojimi brati zdriižiti v narodnoj državi. Od vseh krajov na stotine so prišli naši liidje to nedelo v Lotmerk, gde je Cigan Jožef, zidar iz Žižkov, zdaj cestni nadzornik v Črensovcih, prešteo pred velikanskov vnožinov od mene sestavleno izjavo, da se „Slovenska krajina“ (imena ^Prekmurje“ te ešče nišče ne poznao) brez-pogojno zdriiži s svojimi brati prek Miire v narodno državo. Jaz sam zavolo slaboga zdravja nesammogo ta. Novembra 4. so se začele roparije v lendavskom srezi. V Črensovcih so oropali trgovine i notaroštijo, štero so tiidi vužgali, a ogenj so k sreči pogasili. V trgovinaj je bilo še vse puno soli, tobaka itd. Vse to so trgovci meli shranjeno za špekulacijo. Novembra 5., na Imre hercovo, veliki senjski den, so oropali beltinski grad. Gospod dekan Jerič je brano te zasebno lastnino proti roparom. Novine so toti opisale svoj čas te rop, a g. dekan včini zgodovini veliko zasliigo, če v podrobnosti opiše beltinsko roparijo. Gda se je zvedlo za roparije, so se hitro na vse vekše kraje nastavili narodni sveti (nemzettanacs), ki so z svojov pomočjov, nemzetorseg, narodna straža, ali če je ta bila nezadostna, s pomočjov bele garde delali red. Takši svet se je nastavo tiidi v Lendavi i hitro napravo tii mir. Oblast je dobilo v roke zdaj vojaštvo bele garde i razglasilo vojaški preki sod po celom lendavskom srezi, ka vsaki, ki dela nemir, bo osmrčen. Te razglas je mojim sovražnikom prav prišo.

NEKAJ OD POSTOPKA Z RANAMI I MOZOLI!

Zdravljenje ran je eden od najstarejših sestavnih delov zdravniške znanosti. Prvle nego so compnrnacje i driigi k tem spodobni, ki so že davno spomrli, probali vračiti betege z compnrnjom i zaklinjanjom, je že cvela prava kirurgija i s tem v zyezi tiidi ranarstvo. — Od predavnih vremenov so bili liidje, šterisone vervalina zdravniško pomoč, nego so si iz bilk delaii vrastva, štera so pri ranaj jako čiidovito hasnila i so tak vujšli hiidobnomi vrastvi, štero so kemijski preparati, ki škodijo, če se lehkomiselno niicajo. V prvaj vrsti vrastvo za vse rane je „Centifolija mast za rane“, štero skoz^dugih let proizvaja Iekarna THIRRRV. Ta mast prepreči zvužganje i jako hasni. Ž njov se dosegne oblažuivanje bolečin i ma v sebi dobre i osvežiijoče deliivanje. To izprobano i poznano sredstvo ne bi smelo menkatii niti v ednoj hiši, nego kem duže se drži v hiži, tem bolše je. 4 lončici Thierry-ove Centifolijske masti koštajo s pakivanjom i poštninov Din 48.— Naročite naravnost iz: Lekarne Angela Čuvara, Adolf-a pl. Thierry-a nasled. PREGRADA br. 48. (via Zagreb) Savska Banovina, Jugoslavija.

Pred prekim vojaškim sodom. Po ropariji je bela garda pridrela v črensovce i lovila glavne krivce pri ropariji. A voditela roparije neso najšli. Bio je mladi, že pokojni dečko Ogan Jožef z črensovec. Odskočo je prek Miire i stopo v Sokolsko legijo v Medjimurji, štera, ar ne znala za njegovo djanje, ga je sprejela i celo avanžirao je v njej do četovodje. Predrzen dečko je bio, ki se na sveti nikoga ne zastopo. Gda je vse (repetalo pred njim v črensovcih, je dao svojim povelje: »Kleklnovce hiše ne bantijite, oni delajo za siromaški narod.« I svojo reč je držao. Kak spokornik je vmro po nekoj nesreči, v bolnišnici, Bog njeni bodi smileni.

Ar je glavnoga krivca ne najšla vojaška oblast, je prijela driigoga voditela, Vuk Martina, mladenca iz Trnja. Toga je na smrt obsodila, čeravno sem vse včino za njegovo rešitev. Sledkar mi je nadporočnik, poznejši beltinski glavlar, dr. Cigány sporočo, da na zahtevo Graššanovčovoga kroga je bio obešen. Rešo sem pa več mladencov, ki so bili tiidi k smrti zapisani zavolo roparije, eden z med njih ma dnes jako lepo sliizbo. Od zahvalnosti, se zna, ne gučim. Dečka Vuka, ki se je lepo spovedao pred smrtjov, so obesili na brezo pri rk. šoli v Črensovcih. A vajat se je vtrgnola pri obešanji i dečko je spadno doli. Vsi so čakali, da ga zdaj pomilostijo, ar je med liidstvom bila potrjena miseo, da če što pri obešanji spadne živ doli, se ne sme več vesiti. S tem bi bila njegova smrtna zadeva rešena. A Vuka so nazajpotegnoli i ga osmrtili. Driige največke krivce so pa do krvavoga zbili. To se je godilo v tjedni med 5. i 9. novembrom.

November 9. sobota. Opravo sem obed. Neki poznanec z Krajne me obiskao. Si zgučavlemo. Naednok sarno opazi sluga skoz okno, da se vojaštvo zbira okoli hiše, kde sem v najemi. Ka to pomeni? Odgovor na pitanje da poročnik, ki prdrvi notri i naznani, da sem aretirani. Zahteva od mene *rdeće* cedale. Na notarošiji je zvedeo, da sem po rdećih cedulaj vabo na spravišče v Lotmerk. Mislila je vojaška oblast, da je na cedulaj bio poziv na rop ali na kakše protidržavno djanje. Zato je iskalo vojaštvo *rdeće* cedule. Pokažem poročniki rdeće tiskovine za iskanje zgrablenih vojakov. Gleda je, pa ne zadovolen ž njimi. Mate še driige? Nemam. Vervao je ne, zato je iskao, brskao en čas po knižnici, v sobi, a najšo ne nikaj. Mi naznani, da moram v Lendavo pred preki vojaški sod i da do me vojaki zdaj gnali. Sem njemi povedao, da sem pred tem bio šest mesecov v posteli teško betežen i 16 km. poti do Lendave ne moretn napraviti, ar sem še jako slab. Prosim, da se smem pelati na kočijaj g. Čačić Jožefa, plebanoša. Ide nato na farof i pokojni g. Čačić dajo dragevole kočije na razpolago i ar nemajo ravnote kočiša, de pelao cerkovnik Golinar Lovrenc, ki je že tiidi pokojni. G. Čačić so njemi ttidi povedali, da je lo velika zмотa, če mene krvijo z ropom i je od njih prišo poročnik prijaznejši do mene na moj dom. Med tem časom me je čuvao eden vojak, Slovenec iz Radmožanec, Hodo sem v ogradi i gledao lepo cveteče rože i je tiidi vojaki poniido. Gda sam ga pitao, zakaj so me aretirali, je nikaj ne odgovoro. I gda sam njemi pravo, ka se istina pokaže i pridem nazaj, je nevervano gledao pred sebe. To mi je v diiši zbiidilo veliko miseo: pripravi se na smrt.

Gda je poročnik prišo iz farofa nazaj, sem ga proso, naj dovoli, da stopim prle v cerkev, kak me odpelajo. Dovolo je. Vojak z orožjom me je sprevaljo i stao trdno pri mojoj strani, gda sem poklekno pred tabernakl i slovo jemao od Jezuša: »Gospod, ti znaš, da sam v svojem življenji iskao vsikdar samo tvojo volo, spunim jo tiidi zdaj, okrepi me na to teško pot. Nesam kriv, ti najbolje znaš. Z liibezni do Tebe pa rad merjem nedužno. Okrepi me i blagoslovi me: Najslajši Jezuš, ponizno Te prosim, daj meni, slugi tvojemi obilen blagoslov z najsvetejšega srca Tvojega. Obdariij me z maternov liibeznostjov B. D. Marije, Tvoje nevtepene matere i z očinskim varstvom sv. Jožefa, njenoga najčistejšega zaročnika, Tvojega najskrbnejšega čuvara. Napuni me, o Gospod, z diihom sv. Driižine, naj samo Tebe iščem, ki v Olt. Svestvi prebivaš i tvojo volo živoč i vmirajoč popolnoma spunim^ Vu imeni Oče i Sina i Sv. Diiha. Amen.«— Molitev me je okrepila, z'digno sem se, i bio pripravljen vmreti. Edno želo sam meo ešče samo, da bi mogo pred smrtjov še edno sv. mešo sliižiti v Lendavi. A v tom hipi začiijem en glas v diiši „Ne boj se, zůtra boš pri tom oltari sv. mešo sliižo“. Z bojznostjov sem posliišao te glas, a hrepeneo sem po njegovoj istinitvi.

Med oboroženimi vojaki sedem na kočije. Liidstvo, kak je zvedlo, ka se je zgodilo, začne milo jokati, še bole pa moliti, da pravica zmaga. Z prestrašenimi obrazi me gledajo poznani, ki se vračajo z Lendave i me srečavajo, gda me vidijo med nāsajenimi bajoneti sedeti. Posebna žalost se je prikazala na obrazi Kolenko Ivani, bivšemi črensovskomi župani, koga deci sem krstni boter, gda me je srečao pred Gaberjom. Gaberje? Tti sam dobo prvi pozdrav. Na podstenji stojijo Vogri i me gledajo. Eden glasno pripomni: „Most viiszik (pravilno: viszik) a papot“, »Zdaj pelajo popa“, najmre, da ga obesijo. To je bilo že razglašeno med Madjari kak gotovo dejstvo, da bom obešen. Pridemo proti večeri v Lendavo.

Lendava?! Mrači se, gda kočija stanejo pred hotelom »Krona“. Te je vogrski napis noso „Korona“. Vojaštvo ide notri, ostane samo moj čuvar kre mene. Obda me pa taki velika vnožina fakinaže, ki me je pod vodstvom pokojnoga židovskoga rabinara grozno sramotila. Žgalo mi je srce to sramotenje, a z božov pomočjov sem je junaško preneso. Gda je že mera ošpotavanj puna bila, sem z punim vtipanjom i odločno pravo ete reči v svojem srci: „*Moj narod, zdaj si rešen!*“ Znam, da mi je Gospod pošepetno te reči, ve sem z liibezni do Njega pripraven bio mreti.

Poročnik je prišo z hotela nazaj, najšli so sobo za voznika. Pelajo me gor v njo. Molo sem i se pripravlao na smrt. Želo sem g. Štrausa, lendavskoga plebanoša k sebi, ki so tiidi hitro prišli. Iz srca se njim zahvalim za tolažbo i za tiste informacije, štere so meni v dobro dali vojaškoj oblasti. Zahtevao sam takojšnjo zaslišanje. Posliihnoli so me.

Ob polnoči se zbere vojaški sod v mojoj sobi. Gda stopi notri, me najde klečečega pred posteljov z rožnim vencem v roki. Molo sem ga za verne diiše v očiščilišči i proso njihovo pomoč v toj teškoj viiri mojega življenja, da me zročijo Materi Mariji v obrambo. Stanem. Oficirje si vsedejo. Prečte se obtožba:

1. Vi ste organizirali rope v srezi, ljudstvo ste na to napelavali.
2. Vi ste agitirali proti madjarskoj državi za Jugoslavijo.
3. Vi sovražite Madjare. — Kak se zagovarjate na te tri obtožbe? — me pita plemeniti i pravičen madjarski oficir, stotnik Bartha.

Odgovor moj se je glasilo v etom pomenu:

1. Ne najdete človeka, g. stotnik, kibi mi mogo voči vrčti, da sam njemi samo za vlas škode napravo, nasprotno vsakomi sem pomagao v njegovih nevolaj ali z darom, ali če toga zavolo siromaštva nesam meo, z dobrim tanačom. Moja narava je narava mirii, že po naravi nesam mogo organizirati uporov za rop, tem menje pa kak diihovnik, ki svoje diihovniške dužnosti, kak vam more višja cerkvena oblast potrditi, verno vršim. Ne samo, ka nesam liidi hujskao na rop, nasprotno sem proti roparom zaproso bele garde pomoč, ve sam jaz tisti, ki sem poslao mladenca Horvat Izidora v Lendavo prosit vojaško pomoč proti roparom.

Na te moj odgovor je spadno teški kamen iz srca plemenitoga stotnika Barthe. Spoznao je, da me je v Črensovcih rojeno, v Soboti potrjeno sovraštvo postavilo v Lendavi pred preki sod, da tii zmaga. A on, kak pravičen krščanski mož, ne dopiisto te zmage krivici.

2. Ne agitiram proti madjarskoj državi, nego v smisli Wilsonovih točk glasim, da mamo Slovenci pravico do samoodiočbe. To pravico so nam priznali sami madjarski častniki, ki so, kak na priliko nadporočnik Sebestyén, javno povedali i razglasili, da Slovenci zdaj mamo pravico do samoodločbe za Madjarsko ali Jugoslavijo.

To je zadostiivalo. Prišo je tretji odgovor.

3. Madjarov ne sovražim, nego ltibim svoj slovenski narod i se boritn za njegove pravice. Gučim madjarski, pišem madjarski, pomagam Madjarom vu vsem, ka morem, to so pa znaki liibezni i ne sovraštva. Prvi v liibezni je pa po božoj zapovedi moj sSlovenski narod.

Razsodba. Po kratkom posvetiivanji z sodniki oficiri je stotnik Bartha razglaslo sledečo razsodbo:

Felmentem. Szerencsés volna a magyar nemzet, ha olyan vezetői volndnak, amint a milyen vezetője van Önben a vend népnek. Slovenski se glasi etak: *Oprolteni. Srečen bl bio vogrski narod, če bi meo takše voditele, kakšega ma v vas sldvensko liidstvd.*

Stem mi je bilo dano popolno zadoščenje i sem se toplo za-

Vellkl * SVetOVfil * USDeh ^{ma} Planfoka čaj, šteroga na jezere betežnikov tiidi v zvünsküh državaj nüca, trbe se samo privaditi na njegovo zdravlensko svojstvo. Zdravilno bilje, iz šteroga je Planinka čaj sestavleni, se bere v najveštem deli v jugoslovenskih planinaj i to tisti čas, kda so delujoče bilne sestavine na bilkaj v najvešoj meri zraven. Pri šterih betegaj se je pokazao Planinka čaj Mr. Bahovec ozdravilivi? Pri obolenji želodca, pri obolenji jeter i žuča, pri obolenji čreva i tromesti, hemoroida, ogojenosti, obistih, potem revmatizma, gihta i išijaša, pri glavoboli i migreni, pri ženskih betegaj za vreme obtoka krvi, v letnoj menjavi, pri zavapnenji žile (arterioskleroze) i pri kožnih betegaj. Da bi se dosegnolo redno deliivanje prebave, potem da bi se izločo i odstrano gift (čemer) iz tela, priporoča se i za zdrave liidi, da vzemejo po edno kuro od 6—12 tjednov s Planinka čajom. Bolše i odpornejše zdravje, friški izgled, moč i volo za žirjenje dosegete s pomočijov Planinka kure. Prosite v adotekaj naravnoč samo »Planinka* čaj Bahovec. Veliki paket[Din 20.—, polovični Din 12.—, posktslni omot Din 350. (Reg. S, 529)36.)

hvalo g. stotniki i vsem vojaškim sodnikom oficirom, g. Nagyi, Koleri itd. za pravično razsodbo i zednim izjavo, da bom šo zdaj včasi domo, liidstvo joče za menov, da je potolažim. Gospod stotnik mi je odsvettivao potiivanje, kajti bilo je že pol dveh po polnoči i časi so bili jako nemirni. Ar sam pa ne odhenjao, je dovolo i mi je dao na voz od narodne straže ednoga vojaka, četovodjo, za čuvara, Slovenca iz Lendavskih goric. Te me je sprevodo v Črensovce, kam smo prišli okoli 4 po polnoči. Med potjov, gda so nas stavili »Megállj, ki vagy?« (Stoj, što si?) se je naš vojak oglaso „Nemzet6rs" (vojak narodne straže) i je z „Mehet" (lejko ideš) rečjov pitajoči dao dovolenje za nadalno potiivanje. Tak smo prišli srečno v Črensovce. Vojaka sprevodnika sem nagradio z lepim darom i vsikdar želo, da bi ga obiskao na njegovom domi. A dozday ne se mi je posrečilo zvedeti za njegov dom. Ali se odselo, ali je vmro, nevem, nego zahvalno se ga spominam v celom svojem življenji.

Ka je moja sveta meša bila za par viir pred glavnim oltarom črensovske cerkve globoka zahvala, što naj dvoji v tom? I što naj prešte tiste goreče molitve dobroga liidstva, štere je med zahvalnimi skuzami opravilo, gda me je to nedelo, 10. nov. pri oltari opazilo?! Včna hvala ti naj bo dober Bog. Kak dober je Bog, ki po tak zviinrednoj poti reši ešče takšo malo bitje, kak je moje. Zato sem pa dužen bio zato veliko božo dobroto dati primeren odgovor odpiiščanja.

Moj odgovor na vse to. Pokojni lendavski rabinar, gda sam bio poslanec, me je proso pomoči v nekoj zadevi. Sam spuno dragovolje njegovo prošnjo i ni z rečjov njemi ne sam v oči vrgo, ka je delao z menov, gda me je vojaštvo v Lendavo pripelalo.

Sin notariuša Graššanovič Antona, Geza, mi je pravo, da je bilo za moje obešenje vse pripravleno i vse dogovorjeno. On je pa opominao vse prizadete, naj toga stopaja ne naredijo, ar bi znao meti usodepune posledice. Sem se njemi zahvalo. Njegovoj sestri sem spravo sliižbo.

Madjare sem vsikdar zagovarjao, kda so se njim godile krivice, celo vogrski list sem izdajao v državnom diih par let za nje. Na stotine so se k meni obračali, vsem sem pomagao, keliko sem li mogo. I na prošnjo lendavskih gospodov, diišnih pastirov sem z odprtim srcom liibezni predgao Vogrom, je spovedavao v Lendavi dostakrat.

Pred par leti je zbetežao črensovski notaroš Graššanovič Anton. Neki diihovnik ga je spovedao. A beteg ne bio včasi tak nevaren, kajti bio je jako močne narave človek. Neka oseba me je opotila, naj ga obiščem, ar je že resno betežen. I šo sam. Bio je na skradnjem. Gučati že ne mogo, a razmo je vse. Liibezniivo ga pozdravim. Po glasi me je spoznao, posili odpre edno oko, driigo že ne mogo. V pogledi toga oka je bila narisana zgodovina vse njegove duše. Milo je prosilo to oko. Pomiro sem ga, da je vse odpiiščeno . . . Šče en pogled s tem okom, pogled pun zahvale . . . Je zapre. Dam odvezo. Poklekнем i z dragimi domačimi molim za vmirajočega. Za kratek čas njerni je Jezuš bio milostiven sodnik.

Moja slabost. Od več strani se mi je v oči vrglo, ka sem pre-slab. Proti sovražnikom, ki so mi teliko hiida včinoli, bi mogo bole

ostro nastopiti, ne pa ešče njim dobrote deliti. Priznam to svojo slabost. Od Gospoda sem se je navčó, gda je lübezen smilenja i odpiiščenja levaro vmirajoč na križi na tiste, ki so njemi križ tesali, Irnjav venec pleli, cveke kovali, Srce prebodli i njemi življenje vzeli. Od njega sem se navčó te slabosti i priznavam, da sem se je še premalo navčó. Daj mi, Gospod, še več, še bole goreče slabosti odpiiščenja.

Klekl Jöief, diihovnik.

Küzmič Mikloš — ob 200 letnici rojstva. CI737—1804).

Kakše važnosti i pomena je Kiizmič Mikloš, da se ga ob 200 letnici njegovoga rojstva spominamo? Od Kiizmič Mikloša kak našega pisatela se večkrat kaj piše. A on je bio tiidi gorėči dühovnik. Njega kak diihovnika najbolje spoznamo, če se vživemo v dobo, v šteroj je živo. Kiizmič M. je začno delati v Gospodovih goricaj v onom vremeni, gda se je v našoj krajini vršila velika *verska preobnova*, ki je bila potrebna zavolo liiteranstva pri nas. Vse fare sobočke dekanije so bile od konca 16. stoletja približno 80 do 100 i ešče več let v liiteranskih rokaj. Pri vseh prvejših katoličanskih cerkvaj so bili liiteranski fararje. Približno 80 let so fare sobočke dekanije ne mele niti ednoga katoličanskoga diihovnika. Od katoličanov vzete cerkvi so liiterani morali v drugoj polovici 17. stol. (okoli 1673.) katoličanom nazaj dati. Liki z vsemi cerkvami se to ne zgodilo v istom časi. Dve fari i to *G. Petrovci—Nedelo i Sv. Benedik* so liiterani meli v rokaj nepretrgoma 130 let (od 1599—1733.) iv ednoj od teh far je skoro celo svoje življenje delao Kiizmič M.. Bio je najmre od 1. 1763. do 1804. plebanoš pri Sv. Bedeniki. Malo od bliže si poglednimo njegovo farno.

Kda se je v 16. stoletji začnola liiteranska novotarija, je po zemelskih gospodaj naskori dobila svoje privržence tiidi v Slovenskoj krajini, posebno v zdajšnjoj sobočkoj dekaniji. Novotarija je zavclo sile zemelskih gospodov tak naprediivala, da so okoli 1. 1600. vse fare v sobočkoj dekaniji bile v liiteranskih rokaj. Zemelski gospodje, ki so sami bili najvejši podpiratelje liiteranstva, so skrbeli, da so vse cerkve dobile diihovnike liiteranskoga diiha, katoličanske so pa pregnali.

Sv. Bedenik je fara, štera je od vseh gornjih far prva prišla v liiteranske roke. To se je zgodilo več let pred 1. 1600. L 1618. je bio pri Sv. Bedeniki liiteranski diihovnik *Pernyad Mihael*. Od i. 1626. pa do 1. 1651. je tii liiteransko diišno pastirstvo vodo *Mihael Rakičani*. 25. nov. 1655. je postao benedički pastor *Nagy Štefan*. Liiteranski piišpek Szenczi Fekete Štefan je bio 1. 1670. na Tišini i tii je posveto *halek Štefana* diihovnika. Te Halek je bio že 1. 1676. pri Sv. Bedeniki za farara. Od vseh liiteranskih diihovnikov, ki so oskrbljavali bedeničko farno za časa liiteranstva, je bio Hale mogoče najbouši. To dokazijie dejstvo, da je on dao strop v svetišči benedičke cerkve popraviti i napisati sledeči napis: „Moja hiša je hiša molitve. Ravnotak Gospodove cerkve, štere so postavili naši predniki, a je ščejo njihovi potomci, ki so brez pobožnosti, vničiti . . . Ponovleno za č. g. Štefana Haleka 1. 1676. (Domus mea, Domus orationis est. Item ecclesias

Domini, quas fudavere parentes; perdere nituntur nati pietate carentes . . . Sub ministerio R. Viri Dni Stephani Halek; Item Renovatum est anno Domini 1676".) Napis je šče bio občuvani 1. 1756, gda je bila pri Sv. Bedeniki cerkvena vizitacija, ki od toga govori.

Od 1. 1697. naprej je bio pri toj cerkvi liiteranski diihovnik *Blal Keresturi*, rojen v Križevcih. Edno leto nato — 1. 1698. — je bila pri Sv. Bedeniki katoličanska cerkvena vizitacija. Opat Kazo Štefan je prišeo s svojim spremstvom. Popisao je razmere, kakše so bile pri Sv. Bedeniki. V celoj fari je najšeo samo ednoga katoličana. V tom časi so bile skoro vse vesi ščista vničene od Törkov, ki so pred nedavnim tii hodili i ropali. Opat Kazo je pred sebê dao pozvati pošte-njše liidi iz vsakše vesi i je v navzočnosti svojega spremstva pod prisegov spitavao, kelko liidi je po vesej, kelko je katoličanov, liiteranov i driigo. Odgovori so bili sledeći: v Kančovcaj 15 liidi, v Ivanovcaj 40 liidi, v Andrejcih 25, v Panovcaj 16, v Kûkeçi 20, v Bokraçi 14, v Košovcaj 19, v Dolini 23, v Krncih 22. Vsi so bili liiterani, samo v Kûkeçi je bio eden katoličan.

Križevci ali Sv. Križ so pripadali k Sv. Bedeniki. Tiijebilo 100 liidi, od teh 6 katoličanov.

Komaj 1. 1733. je bila bedenička cerkev liiteranom vzéta i dana nazaj katoličanom, Od 1. 1742. je bio plebanoš pri Sv. Bedeniki Ivan Požgaj. On je bio iidi dekan (viceošpöröš) za »slovensko okrogolino". Cerkvena vizitacija od 1. 1756. pravi, da je liidstvo ne pobožno, nego pijansko i svajljivo (populus non adeo est devotus, sed bibulus, et rixosus). Spodobno je bilo po driigih faraj.

Težko delo je čakalo Kiizmič M. pri Sv. Bedeniki, gde je 1. 1763 postao plebanoš. Toj fari je posveto vse svoje delo do smrti (1804).

L. 1777. je nastanola nova sombotelska piišpekija. Prvi sombotelski piišpek je bio jako goreçi za versko življenje i se je vnogo triido za obnovljenje kršćanskoga življenja i za vreditev piišpekije. V slovenskoj okroglini je piišpek včasi spoznao dobroga diihovnika M. Kiizmiča, ki njemi je postao desna roka pri vrejiivanji slov. okrogline. Postavo ga je za vice-öšpöröša ali dekana za „slovensko okrogolino";

NEKAJ OD POSTANKA ŽGARAVICE I RAZLIČNIH BETEGOV V ŽELODCI •

Največkrat se ne polaga na žgaravico, kak i na vse driigo nevidno stvar nikakša pažnja, pa se zato tüdi ne vraçi. Zato se pa večkrat zna zgoditi, ka človek dobi v želodci rane, štere se gnijijo. Dnesden se zna, da se želodec nerazpoloženo krčevito stisne i napuni z želodčnov kislina, štera netre priti vö. Jstodobno menka alkalično pliiivanje, šteroj je dužnost, da vniçi delüvanje kisline. Ce se proti tomi nikaj ne dela, teda kislina razdraži želodčno mreno i na takšem mesti s stalnim razdraženjom nastanejo mozoli, iz šterih postane pomali rak. Zanimivo je, da nešterna domača stara vrastva, štera sestojijo od alkohola raztopljenih soli i biinih stvari, dobro delijejo. Tak je opaženo, da THIERRY-BALZAM če se pravovrerno vzeme notri, povekša izločiivanje sline i tak oslabša z izpliiivanjom deliiivanje kisline, a z driige strani se da z tekočim sredstvom mogočnost želodci, da želodec dobi trdno mreno, štera je odporna proti škodljivomi deliiivanji kisline. Omogoçi tüdi otekanje vode. — Pravi THIERRY-BALZAM z z zakonom zaščitenov roarkov „zelena opatica" dosegne v vnegih slučajaj najbolše uspehe. I kanton s 6 glažkami košta s pakivanjom i poštninov Din 60.—. Naročite istoga naravnoč iz: Lekarne Angela Čuvara, Adolf-a pl. Thierry-a nasled. PREGRADA št. 48. (via Zagreb) Savska Banovina, Jugoslavija.

tak se je zval tisti del zdajšnje Slovenske krajine, ki je pred sombotelskov pušpekijov bio pod gjořsko pušpekijo. Gda je bio piišpek na cerkvenoj vizitaciji med Slovenci, je z začiidivanjom i z žalostjov zapazo, da slovenski katoličani v njegovoj piišpekiji nemajo najpotebnejših knjig za cerkev i šolo. Diihovniki so evangeliom s predganice tak čteli, da so si ga prle obrnoli iz latinskoga ali hrvatskoga, v kelko so mogli i znali (Čaplovič). Dostakrat pa liidskoga jezika ne so poznali, ar so ne bili domačini. Tiidi velko pomenkanje diihovnikov je bilo i tej, ki so bili, so ne bili Bog zna kak izobraženi. Posebno to vala za začetek 18. stoletja. Na priliko 1. 1698. je bilo v sobočkøj dekaniji 7 diihovnikov i od teh je bio samo eden domačin: *Slavič Matjaš* iz Tornišča, ki je bio plebanoš i dekan v Soboti. Štirje so bili Hrvatje (*Matija Paveo Tusilovil* v Martjancaj, *Jvan lomec* na Tišini, *Galpar Brolit* pri Sv. Jiirji, *Matija hrankovit* v Čopincaj), eden je bio Madžar (*Jurij Stikili* pri Gradi) i eden Nemeč (*Anton Pitrolj* pri Sv. Jeleni).

Liistvo je ne bilo v veri podvučeno, bilo je razvüzdzano i zane-marjeno. Niti najnavadnejše molitvi je ne znalo. Zato je cerkvena vizitacija 1. 1756. zapovedala vsem plebanošom, da naj po predgi diihovnik glasno moli Oča naš, Zdravo Marijo, Verjem, bože zapovedi, sedem svestev i pogostokrat naj tiidi obiidi vero, viipanje i liibezen, da se liistvo navči. Ta navada je ostala v naših cerkvaj do dnešnjega dneva. Neobhodno potrebno je bilo nekaj včiniti za to zapuščeno slovensko liidstvo. V prvoj vrsti je bila dužnost tistoga časa, spraviti liistvo nazaj k pravøj veri. Dlihovniki „so zmenkano nezevčenost i nezobraženost svojo z pobožnov prostoučov domestavajouči skrbno liidi v sakramentumaj z miloščov božov rosili; katoličanske navuke nevtriidljivo njim v srca vsad'li, z dobrimi peldami nje objačiivali tak, da so z veseljom pobirali svojemi nebeskomi Gospodari vnožino snopja nezbrojenih diiš" (Starine). Vizitacija od 1. 1756. kaže, da je bilo samo pri Sv. Jiirji 1349 spreobrnjencov.

Ravnotak važno je bilo nekaj včiniti v kniževnom poglédi. Liiterani v Slovenskoj krajini so že 1. 1715. dali tiskati prvo liiteransko knigo. Od Kiizmič M. 14 let starejši Kiizmič števan je pred Miklošom dao natisnoti 4 ali 5 liiteranskih knjig. Zato je bila nevarnost, da do tiidi katoličani segali po teh knjigaj i bi se liiteranska zmeta tak nadale širila. Liki goréčnost dobroga diihovnika, šteromi „bogo-liibnost s čela sija, v persih pa domorodstvo dija", je tomi odpomogla.

Napisati knige je že ležej, a što de noso tiskarniške stroške. To pitanje je stalo pred Kiizmič M. i rešo ga je Szily piišpek, ki je dao prvo katoličansko knigo *Svete evāngeliome* na svoje stroške tiskati 1. 1780.

Kiizmič M. je napisao *sedem knjig*. „*Sv. evangeliome*", da bi liistvo v cerkvi čילו božo reč v lepom domačem jeziki. Za šolo je pri-redo biblijo i katekizmuš. Goréčim diišim je dao do rok dve molitvenivi knigi. Edna je »*Kniga molitvena — staroslovenska*“, driiga pa je kniga za betežnike „*Betežnim i mirajoulim ..*." — Liidem pa dosta ne pomaga, če majo lepe knige, a ne vejo čteti, Zato je napisao dva abecednika, s šterima je liistvo čteti včio. Prvi abecednik je bio na-

tisnjeni 1780. i se je zval „Slovenski Sibalikár“. Driigi je bio mala čitanka, gde je liistvo najšlo lepo i poučno čtenje. Zvao se je „ABC na narodni loul hasek“ i je bio tiskani v Buđini l. 1790. Ne dugo pred svojov smrtjov (1799) je Szily piišpek pisao Kiizmič M. med driigim tiidi to, da je on z lastnimi penezami kiipo sto teh abecednikov i vsakši diihovnik iz Slovenske krajine lahko dobi pri njem kelko šče teh abecednikov. Koštali so 10 krajcarov.

Iz vnoгих pisem, ki jih je pisao Kiizmič M. piišpeki i piišpek Kiizmič M., je spoznati njegovo gorečnost do slovenskoga liistva i slovenske knjige. To dvoje ga je nagibalo i njemi dalo srčnost pa moč pri njegovom deli. V nekaj letaj je pokazao takšo delavnost, da je v Ireh letaj dao natisniti šest knjig (1780—83).

Skrbo je tiidi za dober dühovniški i učitelški naraščaj. Zato je pošlao nadarjene dečke v sirotišnico Kelcz-Adelffi v Köszeg, gde so se s püšpekovov pomočjov včili. Szily piišpek je za velko držao M. Kiizmičovo kniževno delo i je vsem diihovnikom priporočao njegove knjige.

Naše liustvo do dnešnjega dneva je Kiizmič M. včio bože reči po evangelskoj knjigi, včio je je pobožno moliti po molitvenih i četeti po abeceskih knjigaj. Kda je naš narod že vse zgüibo, ka je slovenskoga, gda so ga vsi zapiistili i postanoli njegovi neprijatelje, gda je v šoli ne smeo niti slovensko gučati, je v roke vzeo M. Küzmičevo molitveno knigo — staroslovensko, ki je bila njegova stalna tovarišica, i je Boga častio v slovenskom jeziki. Kak Slomšek tak tiidi naš M. Kiizmič je delao za pravo vero i za slovensko liistvo, gojio je materni jezik. „Práva vera bodi vam luč, materni jezik bodi vam ključ do zveličanske narodne omike“ — lahko bi pravili, da je to bilo tiidi njegovo ravnilo. On je bio naš prvi največki odgojiteo, ki nas je po svojih knjigaj do dnes odgajao v krščanskoj veri i maternom jeziki. Pred M. Kiizmičom velka večina liidi niti četeti ne znala. Z njim se začne nova doba izobraževanja našega liistva. Njegov vpliv je velki tildi zavolo toga, ar so se njegove knjige v šoli i v cerkvi več kak sto let zaistino rabile. To nam svedočijo vnogi ponatisi maloga abecednika, biblije, katekizmuša, evangeliomov i molitvene knjige staroslovenske. Brez teh knjig bi bio šolski pouk v naših šolaj dosta žmetnejši i menje plodonesen. Driigih knjig najmre skoro ne bilo.

Z M. Kiizmičovov smrtjov je njegovo delo ne zamrlo, nego je šlo s slovenskim liistvom kak dober tovariš proti sunci slobode, ki je zasijalo slovenskomi liistvi v Slovenskoj krajini l. 1919. Zdaj, gda smo v slobodnoj slovenskoj državi, gda je slovenskomi jeziki zagotovljeni obstoj, je prav, da se spomnimo ob 200 letnici rojstva našega vellcoga narodnoga odgojitela, katoličanskoga diihovnika Kiizmič Mikloša.

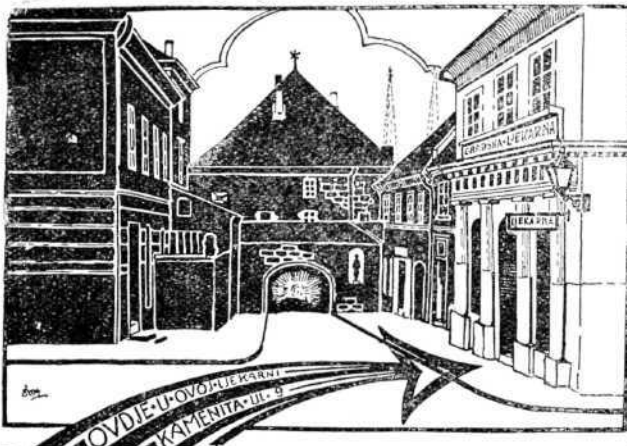
— iz —

H F * D o b r o b l a g o i p o c e n i ! ! ^ B f c

Kalman Pavel, krojaštvo D. Lendava

Ma v zalogi vsakovrste gotove moške obleke i obleke za deco. Vsakovrste kape itd. po najnižišoj ceni. Sprejmejo se vsakovrstne obleke i ženski plašči po meri. O b i s k a v a m t i i d i s e j r a e .

POLEG ČUDOTVORNE MATERE BOŽE KAMENITIH VRAT, KŪPŪJTE VRASTVA

i dobite 100 let preizkiišena vrastva:
Proti slabosti, slabokrvnosti, neprelevanji kryi, bledosti,
za popravek krvi.

Za želodec i prebavo, preti nadiitosti, bolečinam v že-
lodci, pomenkanji teka pri jeli,
Protikašli, plūčnim betegom, prehladi.

Nedajte, da Vam prepadne Vaše imanje. — Vaše blago!
Ču vajte zdravje svoje i Vaših živali.

Višitesallo:

GRADSKA LEKARNA, ZAGREB 14., KAMENITA UL.

Doz. S. Br.
1090. 1935.

i dobite taki izvrstno i preskiišeno vrastvo.

Jako priporoč- ljivo je:

REUMATIS^a proti
revmatizmi, bolenji
čont, trganji v križi,
gihti i spodobnim
bolečinam.

**Nedajte se man-
trat!** nego vzemite
naprobo končieden
glaž i vidili bodete
njegovo deliivanje.

Glaž Din 20 —
**PRI KOŽNIH BE-
TEGAJ.** Piščaji kra-
ste, lišaji, možolčeci
na lici i teli, srbenje,
gnojne rane i driiga
obolenja kože do-
bijo pomoč v

„**0 ERMOVAL***
Lončič Din 12 —

**PROTI KUREČNI-
CAM** i proti obole-
nji driigih domačih
živali, vzemite izvr-
stno, dobro i po fal
ceni vrastvo

»**MODRILO**« glaž
Din 10 —.

Cerkev sv. Ivana na Razkriži.

Kak mogočna, v belo oblečena kralica, stoji na vzvišenom kraju ta lepa cerkev. Mimoidoče vabi, da jo poglednejo tiidi odznotra. Prvi vtis, šteroga dobi človek gda stopi notri, je naravnost očarlivi. Pa či jo obišeč kelkoštekrat, vsikdar te prevzeme nekša veličastnost. Istinško lepa hiža Boga živoga.

Doslakrat se čiije pitanje, gda i što jo je dao postaviti. Naslednji podalki naj bodo odgovor na to.

Od l. 1728 do 1748 je v Štrigovi bio za župnika Dollar Tomaž. On je jako časfio sv. Ivana Nepomuka, zato je l. 1734 na Razkriži doli pri potoki Murici, ravno tam, gde je zdaj krčma, postavio kameniti spomenik sv. Ivana Nepomuka. V par letaj po tom se je pobožnost i zaviipanje do toga slovanskoga svetnika tak razširila med narodom, da so že prihajali na vsakoletno proščenje tiidi naši Slovenje i Štajarci. Vse se je višilo pred spomenikom. Prinašali so tiidi dare. S temi je župnik Dollar dao zozidati malo kapelico z oltarom i zvo-

nom. Naroda je bilo vsako leto več i več. Župnika je bolelo, ka te veliki svetnik i pomočnik krščanskoga liistva nema lepšega prostora, zato obrne svoje oči na bližanji brešček pa si misli: Tam gori bi bilo dobro postaviti primerno svetišče!

Ves breg z okolicov je bio last veleposestnice i gospodarice celoga Medžimurja, dovica Ane Althan Spanške, rojene Signatelli. K njoj se je obrno župnik Dollar, naj odstopi celi brešček za novo cerkev sv. Ivana. Ar je bila pobožna i sama goreče častila toga svetnika, je to z veseljom včiniła. — Zdaj se je župnik Dollar vrgeo s celov diišov na zbiranje milodarov za novo cerkev. Za par let je začno sprednji deo ali svetišče, to je tam, gde je glavni oltar. Ne je pa mogeo dovršiti toga sprednjega dela, ar je 1. 1748 vmro.

Za njim je prišeo v Štrigovo za župnika Juri Bistricej, naš rojak iz Bistrice. Zgodovina piše od njega, da je bio človek pun svetoga ognja za vsako dobro i plemenito delo. On je od začetoga svetišča potegno na desnoj i levoj strani črto deleč doli i tak določo fundamente celoj cerkvi kak je zdaj, brezi törma.

Cerkev sv. Ivana Nepomucenskoga na Razkriži.

Tomi našemi rojaki ide glavna zasliiga, či je cerkev tak velika. Znabiti si nieden driigi ne bi viipao iti tak na velko. Penez je itak ne bilo. Pa on se je zanašao na Boga i na dobra srca. Komaj se je pa zidovje pokazalo malo nad zemlov, gda župnika Bistriceja piišpek podignejo za kanonika v Zagrebi. To je bilo 1. 1753. Ttidi tam se je proslavo s svojov gorečnostjov.

Od njega pišejo ešče nekaj posebnoga. V Zagrebi je zbetežao. Odišeo se je za nekaj mesecov vračit v Beč potem v Prago. Tü odnot pa je ne več mogeo nazaj. Vmro je 1. 1768. v Pragi, geje negda živo i vmro sv. Ivan Nepomuk.

Za njim je prišeo za župnika v Štrigovo Horvat Jožef, rodom iz same Štrigove. On je dozidao stene. Zavolo pomenkanja penez pa je pod

streho ne mogeo spraviti. Ustanovo je bratovščino sv. Ivana Nepomuka.

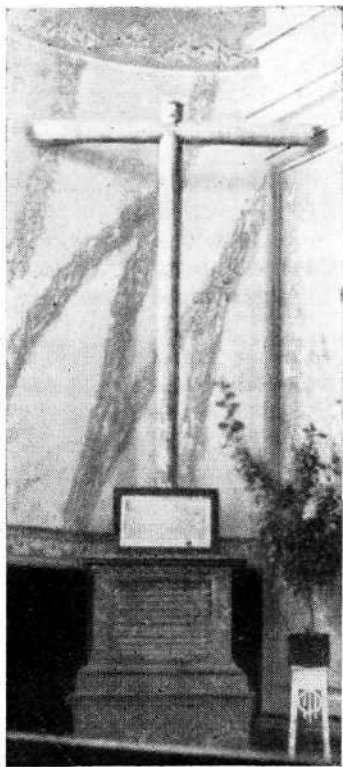
Njegov naslednik Jurij Perois je župnikovao od 1763—1769. V tom kratkom časi se njemi posrečilo djati na cerkev streho. Gde je dobo toliko penez? Narodje več ne zmogeo. Med tem časom se zgodi nekaj posebnoga. V Štrigovi je živo bogat mesar Ferk Tomaž. Senjalo se njemi je, ka je na cesti srečao ednoga diihovnika, ki je ne meo kaputa, čiravno je dežč šo. Stopi k Tomaži pa ga prosi, naj njemi da svoj kaput. Tomaž njemi ga da. Nato se je prebiido i vsem pripovedavao, ka se njemi je senjalo. Vsi so njemi pravili, ka je te diihovnik bio sam sv. Ivan Nep.. šteri na Razkriži nema strehe na novoj cerkvi, pa ga je s tem opomeno, naj jo da pokriti.

Naprosi župnika, naj začne i da cerkev na njegove stroške pod streho. Nastalo je veliko veselje. V 5 mesecih je bila pokrita. Račun za vse je znašao 1000 forintov. Gda to mesar zvedi, se čemeri, ka je on mislo, ka bo vse vküp koštalo kakših 30 forintov. Teliko je dao, več ne. Plebanoš je bio v velikoj zadregi. Materijal pa delo bi mogeo plačati, a penez ne bilo. Posodili so njemi potem v Zagrebi.

L. 1768. so prenesli kep sv. Ivana od Murice i ga djali v glavni oltar, kak je ešče zdaj. V spomin toga je takzvano Lovrenčovo proščenje.

Cerkev stoji, je tttidi pokrita. Takšo je dobo v roke novi župnik Juri Smodiš l. 1775. On je dao napraviti vse dveri, stare orgole iz Štrigove je spravo v novo cerkev, tam pa kiipo nove za 360 forintov. Rešo je tiidi tisti dug 1000 forintov. Pomagali so njemi grofje Althan i Feštetič. V tom časi so grofovski uradniki postavili odspodi pod breščekom gostilno. Klet za vino so si zdubli deleč notri pod breg.

Jako dosta je ešče falilo v cerkvi. Da vse najpotrebnejše dobi, je Bog poslao gorečega diihovnika šimunič Ivana. Delovao je od 1775 do 1806. Najprle je dao velbani strop potem okna, kor, glavni oltar i predganico. Stroški so bili veliki. Največ so pomagali liidje, tiidi naši Slovenje i Štajarci. Veleposestvo v Čakovci je dalo drva za cigeo pa driigi les. Župnik Šimunič se je obrno tiidi na razne bogataše. Tak n. pr. so njemi pomagali Baltazarlnkey, grof Althan, Katarina Porič, Čanji Janči iz Beltinec itd. Na levoj strani v cerkvi je plošča z vsemi imeni teh dobrotnikov. Župnik je celo sam bio pri casarici Mariji Tereziji. Dalanjemije 50cekinov (zlatnikov).

Dragoceni križ
v Razkrižkoj cerkvi.

L. 1779. je bilo vse gotovo. Za otvoritveno proslavo se je nabralo ogromnb naroda. Prišlo je sedem prošecij s svojimi plebanoši. Bile so 3 iz Medžimurja, 3 iz Slov. krajine i 1 iz Štajara. Cerkev je posveto piišpek Zlatarič Anton l. 1806.

Tören je bio postavljeni kesnej, to je, l. 1907. Stube gori na brešček je dao napraviti plebanoš Ivko iz Sr. Bistrice l. 1896. Koštale so 300 forintov. Slikana je bila cerkev prvič l. 1920.

Blizi predganice v koti stoji zgodovinski križ. (Sliko prinašamo na 31 strani.) Njegova zgodovina je v latinskem jeziki napisana pod križom na plošči. Prestavljeno se glasi sledeče:

»Podpisani Jožef Kerestury, casarski komornik i član vrhovnoga sodišča za !epo zalajsko županijo (Zalavármegye), naznanjam vsem, šterim bo potrebno, da sam s svojov ženov, Antonijov Arbandi iz Spodnje Lomnice, dne 8. avg. 1783. v Beči, v casarskoj zakladnici kiipo križ, ki je bio pred dvesto letmi v Indiji napravljeni, pa z biseri jako umetno okrašeni, da s tem predstavlja Kristušovo trpljenje. Kiipo sam ga pa z namenom, da ga podarim cerkvi sv. Ivana Nepomuka na Razkriži, da ga izpostavimo javnomi češčenji.

Istinski dokument iz l. 1727. nam opisuje sledečo zgodovino toga križa. V začetki prejšnjega stoletja (1600) je bio napravljeni v Indiji. Gda so Španci vodili bojno proti Indijancom, so jim z drugimi predmeti vred odnesli tiidi te križ pa ga spravili na Špansko. V piišpekovej cerkvi v Vigosi so ga duga leta čuvali, kak nekšo posebnost. Na konci šestnajstoga sloletja je vövdarila bojna med Španci i Angleži, šteritn so se pridružili tiidi Holandci. Tem se je posrečilo zav^eti mesto Vigos, iz šteroga so odnesli križ pa ga najprle spravili v Rotterdam, potem pa Amsterdam. Leta 1720. je prišeo v to mesto bečki trgovec Ulrik Frösch pa videč, da je te lep križ v rokaj drügovercov, ga je kiipo, spravo v Beč i podaro Očom Kajetancom. To svojo podaritev je potrdio s pismom, štero je dao meni i štero jaz izročam cerkvi sv. Ivana Nepomuka.

Od tistoga časa so križ meli pri sebi Očevje Kajetanci i ga razkažiivali, kak nekšo redlcost. Gda so na zapoved casara Jožefa II. tiidi Kajetanci bili razpiiščeni, je križ z drugimi cerkvenimi predmeti vred prišeo v casarsko zakladnico. Tam sam ga kiipo, dao lepo očistiti, zdaj ga pa podarim omenjenoj cerkvi sv. Ivana Nep., v štere okolici, v Štrigovi najmre, sam bio rojeni.

Izročam ga v roke prečastitomi g. Ivani Šimuniči, štrigovskomi plebanoši, ki je to cerkev dovršo, s tov želov, da ga postavi na primeren kraj v cerkvi. Za te moj dar nikaj drügo ne želem od bože dobrote, kak samo to, da blagoslovi mene, moje drago ženo i deco".

Beč, dne 10. avg. 1783."

To je kratka zgodovina cerkve na Razkriži. Tii ešče povemo, odked ime Razkrižje ali Rackaniža, kak se je negda zvalo, Pravijo, ka so tū pri Mūri negda meli svoje postojanke za trgovino nekši Raci. Prišli so iz Grčije. Od njih je zvano selo Rackaniža. ^ Radoha J.

(Mogoče pa zato Razkrižje, ar je na križopotji med Šlajarskov, Slov. krajinov i Hrvackov. Madjarska reč Rackaniža pomeni „Hrvacka Kaniža" naj se loči od madjarske Kaniže. Vr.)

Obolenje želodca.

Pri vživanji prevročih ali premrzlih jel, potom pri premasnih ali prekrpnih jestvin, pri prekmernom vživanji alkohola, pri nedovolnom žvečenju, nervoznih motnjaj prebave zavolo stalne slabosti, nastopajo želodčne bolesti, štere se pojavljajo v obliki gorriganja, žgaravice, betega v želodci, pritiska, nantranja, vömetanja, želodčnih krčöv, zaprtosti i pomenkanjateka.

Zdravljenje:

Vgojdo ali večer trbe piti šalico Planinka čaja. Te pospešijie s svojov bogatov vsebinovvroče tvarine, jači izločenje sline i želodčnih sokov; vroče tvarine izčaja Planinka preprečavajo zviin toga tiidi prekmerno vrenje, s šterim se dosegne po mali, mirno i glatko prebavljenje i redna stolica. Zviin toga se trbe čuvati vsega, ka je povzročilo beteg v želodci, odvaditi se alkoholnih pijač, dobro zgriistijelo, čuvati se teško prebavljivih jestvin i nervoznosti pred jelom i po jeli.

Eden gospod, 63 let star, je betegiivao na želodčnih krčaj, žgaravici, večkratnom gorriganju i na vömetanju. S kurov s Planinka čajom skoz 4 tjedne brez prevelkoga vživanja alkohola je dosegnio mirno prebavljanje i želodčni krči so minoli.

Edna gospodičina 21 let stara, je mela zavolo stalne nervozne slabosti po jeli velke bolečine v želodci, onemoglost i migren. S kurov Planinka čajom skoz 3 tjedne je dosegnola zdravo prebavo i želodčni betegi i glavobol so minoli.

Ženske bolesti.

Nešterne ženske majo premočen oblok krvi zavolo slabokrvnosti, potem obtok krvi, šterogadugo trpijo zavoloslabosti, jeste pali obtok krvi z velikimi bolečinami i to pri raznih prehladih i krčaj, šteri so največkrat samo nervoznoga izvora: premali ali povsem izostanjeni obtok krvi je povzročeni zavolo slabosti tela, ar nereden obtok krvi, šteri nastopi prvine ali sledi, nego se pričakijie, ga trbe tiidi vzeti na slabo telovno konstrukcijo, Vse te posledice od obtoka krvi prinašajo ženskam ynogo brige.

Zdravljenje:

Eden tjeđen prvine, kak bi obtok krvi mogo nastopiti, trbe po mogočnosti začniti z kurov s Planinka čajom, štero trbe niicati skoz 14 dni. Sedeče kopeli, lehka hrana, samo lahko prebavljivo meso, dosta mleka, sadje i zelenjave, pobrigati se trbe za dobro stolico.

Edna gospodičina, 24 let stara, mela je zavolo slabokrvnosti i slabosti vsigdar nereden obtok krvi. Stalno je mela migren, bila je vsigdar vmorjena i razdražljiva. Kura s Planinka čajom njej je pomogla, da je obtok krvi postao reden, brez migrena i nervoznih pojav.

Kožne bolesti.

Bleki, iišaji, mozoli, puščaji, rdečilo kože, podkožci, žučkasta farba kože i driige nevugodne kožne pojave majo svoj zrok največkrat v slaboj sestavi krvi, v prebavnih motnjavaj, obolenju jeter i zaprtosti. Ščete teda meti lepo, mlado i zdravo kožo, te trbe prvine očistiti znotrašnje organe vse, Od toga naimre zavisi čistoča kože, a nato izgled na zviina. Lice je ogledalo notrašnjih organov i odvisno je, ali so te organi vredi, ar to pride na zviinešnost. Ne zdravi, žučkasti i siykasti zgled lica, kak i driige nečiste pojave na koži, nastanejo zavolo nadiitosti, štero je povzročeno s plinami v črevi, zaprtosti itd. Te nevole trbe odstraniti s pomočjov kure s Planinka čajom.

Če se povzročijo kožni bolesti od znotra, te je ne zadosta, da se čisti odzviina koža, nego je potrebno odstraniti zmotnajanave prebave s pomočjov kure s Planinka čajom,

Zdravljenje:

Da bi se dosegnolo redno deliivanjeprebave, potem, da bi se izločila i odstranila zagifantja iz tela, priporoča se i za zdrave liidi, da na jesen isprotoletje vzemejo po edno kuro od 6—12 tjeđenov. Bolše i močnejše zdravje, friški izgled, čistost i vola za življenje, dosegne se s pomočjov Planinka kure i z malimi peneznimi sredstvi.

Pri šterih betegaj se je pokazao Planinka čaj Mr. Bahohec ozdravilivi?

Pri obolenju želodca, pri obolenjujeter i žuča, pri obolenju tromesti i črev, hemoroida, vužganosti, bolečin v obisti, reumatizma, gihta i išijaša, pri glavoboli i migreni, pri ženskih betegaj, celo za vreme obtoka krvi, v letnoj menjavi, pri zavapnenju žile (arterioskleroze) i pri kožnih betegaj.

Prosrite v apotekaj samo »Planinka čaj" Bahohec.

Veliki paket Din 20⁻, polovični Din 12⁻, posklišni omot Din 350

Brezplačno povučno knižico Vam pošle na zahtevel

Lekarna Mr. Bahohec

Re. s. br. 529 36

Ljubljana

Naši pokojni preminočega leta.

Duh sveti pravi, da je naše življenje spodobno k poti ladje, štera se ne pozna, ar hitro mine za njov. Hitro je minolo tiidi življenje naših sinov i hčer v preminočem leti. Vnogi so vlegli vgrob doma, pa neštarni tiidi v tiihini. Vseh se spomnimo teliko, da je zročimo v smileno Srce Jezušovo. Posebno pa opišemo življenje štirih oseb, ki so bili daleč znani i stali ali pri vodstvu, ali bliizi vodstva našega liidstva v Slov. krajini. To so mil. g. Slepec Iyan, č. kanonik s svojov materjov, ki so bili eden najbogatejši sotriidnikov M. Lista, preč. g. Klek Jožef, dolenski plebanoš, dugoletni urednik našega kalendara i Grabar Geza, voditeo naših katoličanskih akademikov.

f Slepec, rojena Cigan Julija.

Največ duhovnikov se ma za svoje pozvanje zahvaliti poleg bože pomoči svojoj materi, v svojem tihom hrepenenji, da bi sina kda vidla kak dobrego duhovnika pred oltarom, že v ranj mladosti vceplavle v njegovo diišo klice sledkaršnjega pozvanja. Kak vidni angeo varvač pazi na diiševno življenje sinovo i je čuva pohüjšanja. I kda je že postao diihovnik, ga s svojov duševnov podporov, s svojimi molitvami ne zapiisti. Takši so bili tiidi pokojna mati pokojnoga g. kanonika Slepca.

Bili so z markišavskoga zležnja i so se v Soboto priženili. Njihov mož so bili kovač v rojstnoj hiši na Lendavskoj cesti. Iz srečnoga zakona se njima je narodilo več dece. Zviin pokojnoga kanonika pa so vsi spomrli.

Nej je bilo lahko živahno i nadarjenoga sina vzgojiti za diihovniški stan. Mladostna leta pokojnoga g. kanonika spadajo v tisti čas, kda se je veri nasproten liberalizem ravno najbolje razpaseo po mali varašaj kak je bila Sobota. Njegovi sošolci, čiravno so se priznavali za katoličane, so bili natelko mláčni v verski i diiševni zadevaj, da so na leto komaj parkrat hodili k sv. meši. Da se je mladi dijak v takšoj okolici vseedno odločo za duhovniški stan, je Ztiamenje, da je pri Slepcovi bila dobra VZgOJa doma.

f M_{ti} f sobočkoga pleb. č. kanonika Slepeclvana, Slepec, roj.Cigan Julijana

Kda so pa pokojni postanoli plivanoš svoje rojstne tare, so pokojna mati z vsemi močmi podpirali dušnopastirsko delo svojega sina. Prevzeli so vse gospodarstvo v svoje roke, da bi rešili kanonika velki svetnih skrbi. Nej je bila malenkost 30 let z **luckimi** ljudmi vsa gospodarska dela opravlati. Pa so vse to z najvejšov potrpežljivostjov prenašali. Čiravno je v zadnjem časi, kda so poljskim pridelkom cene spadnole, gospodarstvo za osemdesetletno starico bilo neznosno, so nikdar nej niti najmenje potožili svojemi sini od nevol, samo, da njim ne bi delali skrbi i žalosti.

Poleg svojega dela pa so ešče najšli tiidi čas, da so molili za boži blagoslov i božo pomoč na diišnopastirsko delo svojega sina. V tom tali pa so se držali evangelskoga navuka. Nikdar so nej te opravlati svoji pobožnosti, kda bi ji što vido, nego skrivoma. Le što je prišeo skrivoma v njihovo sobo, ji je najšeo pri molitvi, ali pa či je šo v cerkev te, kda so lidje navadno nej bili v cerkvi, ji je najšeo, da so se pogovarjali s svojim Bogom.

Za dvojno podporo, gospodarsko i diiševno so pokojni g, kanonik tiidi znali i jo visiko cenili. Večkrat so pravili, da zdržijo v diišnom pastirstvi samo tak dugo, dokeč do živeli njihova mati, nato bodo šli v pokoj. Do svoje matere so bili vsikdar mehki i liibeznivni. V žalosti i bridkosti so jih samo pokojna mati mogli zveseliti i pomiriti. Kda pa so mrlji, so v mrtvečo knjigo v opombo zapisali: „Najbogša niati domačega plivanoša.“ Kak so liibili svojo mater, se je pokazalo pri smrti matere. G. kanonik, ki nikdar neso klonili i nikdar nej pokazali kakše nežnosti, so se pri mrtvom teli svoje matere po detečem razjokali.

Obistinilo se je, ka so večkrat v življenji povedali, da bodo po smrti svoje matere šli v pokoj. Šli so pa ne v zemelskoga, nego v vekivečnoga. Komaj da se je ohladiio **lubeče** srce matere diihovnikove, je od žalosti za svojov najbogšov materjov henjalo biti tiidi srce sina diihovnika.

•f Slepec Ivan, č. kanonik, dekan, konzistorialni svetnik i sobočki plebanoš.

Bog je toga močnoga diihovnika naglo k sebi pozvao. Na Petrovo je ešče z veselim srcom popevao sv. mešo i to tak lepo, da so se vsi čiivali. Nad vse pobožno je tūdi opravo tiste tri krasne molitve pred sv. obhajilom, pri šterih diihovnik gleda na svojega gospoda, Jezuša Kristuša i njemi šepeče reči popolne liibezni i popolne vdanosti. Zato, čeravno je to noč naglo nastopila smrt, da se pokojni niti slečti ne mogeo, se viipamo, da njemi je Jezuš tembole bio smileni, ar je vso svojo vrednost Njemi, svojemi Gospodi zročo, na njegovo hišo.

Pred dvema mesecoma smo zakopaii pokojnoga mater. Ta smrt ga je nateliko potrla, da je liiblene matere, ki je ves čas njegovoga diihovniškoga življenja bila pri njem, ne mogo pozabiti. Briko je objokavao svojo drago mamu tembole, ar njemi je v srce zasadila meč žalosti, gđ ga je na smrtnoj posteli ležeč zaglednola i z vsem smilenjom nagovorila: „Janči, ka bo z tebe siromaka, kda mene več

nede!" Teh reči ne mogo pozabiti bridko se je razjokao na te takrekoč zadnje matrne reči i jokao dugo. Ta žalost je vplivala na njegovo naglo smrt z išiašom vred, šteri beteg ga je tiidi mučo. Na srce njemi je prišlo to trganje i ga z sveta spravilo.

Pokojni se je rodio v Soboti 1. 1872. junija 14. Zrelostni izpit je naredo kak i bogoslovne študije zvršo v Szombathelyi, na Vogrskom. Za diihovnika je bio posvečeni 1. 1896. julija 13. Tak je bio v vzvišenoj diihovniškoj sliižbi 40 let. I to, ka je najvejša redkost, doma, kde se je rodio i goriraseo, v Soboti. Kaplan je bio 10 let i plebanoš 30 let. Kak kaplan je bio en čas tiidi pri driižini grofa Szaparija dvorni kaplan. Kak plebanoš je po smrti pokojnoga dr. Ivanocija postao dekan sobočke dekanije i kak takši je bio imeniivani od sombotelskoga piišpeka za častnoga kanonika, od mariborskoga knezoškofa pa za konzistorijalnoga svetnika. Zakopali smo ga julija 2. Sprevod so vodili mil. g. dr. Mirt, kanonik iz Maribora i spreveda se je vdeležilo okroglo 60 diihovnikov i vnožino naroda.

Pokojni je goru za hišo božo i te diko. Zato je vse včino, da sobočka stara cerkev da prostor novoj. O keliko triidov je meo pri toj zidavi, posebno zato, da od patrona dugo ne mogo dobiti na toga spadajočih 60000 kron. Britko se je tožo tiidi, kak velike teškoče je meo pri zidanji župnišča, k šteromi poslopji je iz svojega jako dosta zraven dao. Štale so njemi pogorele i mogo tiidi nove zidati. Okradjen je bio večkrat. Oj, keliko bridkosti njemi je to vse povzročilo. I cerkev nesamo pozidao, nego tiidi olepšao. Krasna monstranca, luster, križnapot, zvonovje so sad njegove gorečnosti, da negovorim od orgel, kakših nema ne samo Slov. krajina, nego daleč naokoli niedna fara ne. Zastavo je svoje sile, da se je podigno zavod za naše dijaštvo Martinišče. Pri ustanovitvi bolnice ma velike zasliige. Ka se je odprla hiša za dijakinje v Soboti, Križova 4, nam je dosta pomagao, ka svetneznao, ar nešteo razglasiti svojih dobrih del. Ka je bio dober spovedniki točen vvrejii vanji vseh cerkvenih poslov, je pri spre vodi v predgi povedao mil. g. kanonik Mirt.

SLEPEC IVAN,

č. kanonik, plebanošidekan sobočke dekanije

V politiki je tlačo pot dr. Ivanocija, krepko je zagovarjal naše narodne pravice i je z nami vred noso špotico: pãnslavist, ka je te pomenilo: veleizdajnik. Sledkar se je vrgo bole na vogrsko stran, posebno potom, ka se je leta 1918. vdeležo toti z teškim srcom, a vendar tistoga spravišča, kde so nešteri sklenili, ka se Slov. krajina ne odtrga od Madjarske. Kak značajen človek, več ne mogo nazaj, zastopao je svojo linijo, a je državne jugoslovanske zakone verno zdržavao. Nazadnje je pa postao popolnoma jugoslovanskoga mišljenja i bi že prle, če se nebi postopalo proti njemi tak strogo, kak se je. Napriliko, če njemi ne bi naselili na farof financov, če ga nebi kaštigali zavolo toga, ka je po vesti brano pravice verskih šol, gda so krivo tolmačili njegovo izjavo, i več takših reči. Te borbe so njemi prinašale bridke viire i je večkrat tožo še z takšimi rečmi, štere smo toti razmeli a je ne odobraval.

Našim listom je bio jako naklonjen i posebno v Marijin List je pisao vnogo lepi člankov. Njegovo cerkveno zgodovino i pripravo na spoved smo celo v posebnom snopiči izdali. Sledkar se je toti malo ohlado do naših listov zavolo političnoga svojega mišljenja, a zdaj zadnja leta se je pali bližao i celo pisao je v Marijin List i tiidi Novinam bio prijateo.

Pokojni je bio jekleni značaj, ki nikdar nikomi ne popūsto. V guči je bio celo pretrdi, neobritoga jezika, kak smo njemi večkrat pravili, a ne iz slaboga namena. Nesmo toti odobraval toga govorenja i smo ga karali a slabo ne mislo. Tisto razdalje, ka je bilo zavolo politike med njim i nami, ki smo bili jugoslovanskoga mišljenja, je postalo vsikdar menše i nazadnje smo se ščista približali nateliko, da sva skiipne načrte kovala za edno i driigo reč. A smrt je vse to prekrižala. Viipam se pa, da kda se reši njegova diiša očiščevalnoga ognja, pa ešče v njem, nas bo podpirala, kak nas je v mladostnoj dobi krepko podpirala.

Iz globoke zahvalnosti popišem te kratke vrstice pokojnomi na spomin, ki je svojo mater i sestro dao mi na pomoč, da sta vodile kiihnjo pri mojoj primiciji, ki mi je zakopao z pravov bratskov liibeznostjov očo i mater i mi v najveških borbaj za pravice našega maternoga jezika s svojim pisanjom stao na steni. Sam toti želó, da bi driigi bole obširno popisali njegovo življenje i sam nato dva gospoda oproso, ki sta mi to tiidi obečala. A zadržaniva sta bila i zato sam napisao jaz te kratek spomin od pokojnoga. A to kratko vsebino naj nadomesti velika liibez, ki me je vodila pri pisanji kak i vsikdar do pokojnoga. Vsi pa molimo za njegovo diišo, posebno naročniki naših listov i sobočki farniki. Počivaj mirno, dragi brat vu Kristuši mirno i vživaj kemprle slavo svojega i našega Gospoda, koga si zastopao na zemli.

Km Joiefi dahovni L

✠ Klekl Jožef, dolenski plebanoš.

24. septembra 1936. je izdehno svojo plemenito diišo v Velikih Dolencih preč. g. Klekl Jožef, dolenski plebanoš. Rojen je bio 3. marca 1879. na Krajni. Nižjo gimnazijo je dovršo v Kőszegi, višise razrede z maturov i bogoslovje pa v Szombately. Za diihovnika je bio posve-

čeni junija leta 1902, Nato je bio kaplan pri Sv. Jürji, v Rohonci (1906), v Turnišči (1907) i v Soboti (1910). Diihovni voditeo dolenske fare je postao 1. 1911, živo 57 let. Razmeroma mladi je vlego v grob, če pomislimo, da je pokojni že po naravi bio jako trdoga zdravja. To zdravje njemi je podkopala krivična voza na Vogrskom, gde je dosta bridki viir pretrpo v Somboteli, Pešti i v Zalaegersegi, gde so ga po nedužnom vlačili samo zato, ar je Slovenec bio, ar je ľubo svoj slovenski narod i ga ne šteo zatajiti. Gda so meje ešče ne bile določene, je šo prek v sosedni Monošter po posli. Tii so ga na zapoved Horvat Pavla, bivšega sobočkoga izdaj monošterskoga glavara zaprli i odpelali v Somboteo. Doletela ga je tii velika krivica. Vrgli so ga v vozo i po kratkom zaslišanji ga je sombotelska oblast odegnala v Budapešt v zlogašno policijsko vozo „tolončaz“, gde je z vlačiiigami i drugimi hiidodelniki mogo nedužen diihovnik trpeti sramotenje i javno blatenje, gda so ga po peštinskih vulicaj v toj smečenoj driižbi gonili.

Pa bližala se je pokojnomi rešitev. Edna izjava njemi je bila dostavljena v podpis. To če podpiše, se reši voze i vsega trpljenja v njej i vseh posledic njenih. Reši se tiidi rane smrti, štero njemi je spravila ravno ta voza.

Kakša izjava se je terjala od njega? Od katoličanskoga diihovnika? Od Slovenca? Podpisati bi mogo izjavo, da bode odsehmao katekizmuš včio vogrski mesto slovenski, to je, da bode madjarizirao. To kratko izjavo je zahtevala od njega oblast, ki ga je zaprla. Pa pokojni, čeravno bi se mogo rešiti, je odklono z ogorčenjom to pōntidbo. Katoličanski dūhovnik, slovenski rojak nači ne mogo napraviti.

Potom so pokojnogā gnali iz Budapešta v Zalaegerseg v zbirališni tabor, kam so zapirali komuniste. Tii je pokojni grozen glad trpo. Ka so dobivali vozniki, niti za svinje ne bilo. Pomagao si je tak, ka si je kiipiivao grah i sam toga kŭhao. Prek leto dni je to bila njegova hrana. Gda so ga braťanec s pomočjov ednoga poslanca, ki je svoj čas bio ttidi vogrski poslanec, i s pomočjov predsednika jugoslovanške vlade, Nikola Pašiča, rešili, je bio skoz Pešte pripelan v Beograd. Zgledao je strašno slabo. Voza njemi je vničila zdravje, štero se več ne vrnilo i nazadnje ga je v prerani grob spravila, ar njemi je povzročila raka v želodci i obistih.

Pokojnijebio vrednik Kalendara Srca Jezušovoga od 1. 1906. do 1991. V kalendar je vnogo pisao. Njegovi članki so podpisani z črkama — kj —. Posebno znamenitiva sta spisa „Iz zgodovine Slovincov“ v kalendaru 1909, gde je narodnim neprijatelom dokaziivao, da so se Slovenci v našoj krajini naselili prvlle, kak so Vogri prišli v zdajšnje Vogrsko, Vogri i neprijatelje slovenskoga naroda so najmre trdili, da so se Slovenci v Slov. krajini naselili komaj pred 300 letami. Ohrano je v njem vnogo naših starih šeg i odpro v njem zgodovino cehov, tōrjanske cerkve itd. Njegovi jedrnati članki za vzgojo naroda i njegovi

lepi gospodarski spisi v kalendari so stalne vrednosti. V najbolje važnih časaj je vodo vredništvo Novin z zvišenim slovenskim diihom, ki ga je krepilo krščanstvo, v dobi, gda se je šlo za odločitev, da pridemo v Jugoslavijo i tri mesece pod boljševiki zavolo teškoga betega vrednikovoga, bratanca njegovoga. V tom časi je bio tiidi stalno v nevarnosti, da ga komunisti zaprejo i odženejo. Po prevrati pa sploj do zadnje viire je bio pokojni goreči podpornik Novin.

Pokojni je bio dober, zgleden diihovnik: pobožen, čisti, trezen, vučeni. Z takšov resnostjov se je navzeo svoje zvišene sliižbe, da ga nikša sila ne mogla od nje odvrnoti. Poleg svoje mile, krotke, narave je bio pravi pastir, ki je ne odbijao z ostročov, nego vlekeo z milobov.

Samoobsebi se razmi, da dober diihovnik liibi svoj narod, ki ga je rodio, odgojio, ki ga je postavo na tak veličasten stolec Gospodov. Svoje proste stariše je z celim srcom liibo, poštiivao i kak se je sam izrazo, celo žrtev postao v oddaljenoj goričkoj fari za nje, ar se je vnogočemi odpovedao v vsakdenešnjem življenji zavolo njikove priprostosti. Včasi še prek reda i mere. Liibezen do starišov je mera njegove lübezni do svojega slovenskoga naroda, do njegove pravice. O da bi Slov. krajino vsi tak vroče lübili, kak jo je pokojni liibo! Nikdar je ne zatajo svoje slovenske materne reči, krepko jo je zagovarjao i se borio za njene pravice te, gda je to bio po mislih prenapetnežov smrten greh. Vsikdar je bio v Ivanocijovom tabori.

Pri razmejitvenoj komisiji so ga nahujskani liidje sramotili i bi ga djansko napadnoli zavolo slovenskoga mišljenja, če ga oborožena sila ne bi branila. Sledkar je pa z lepim, mirmim rvanjanjom i z srca odpüščanjom vsem, ki so ga žalili, mir stvoro, šteroga on itak nikdar ne kalio. Pred smrtjov je bio v Ljubljani v sanatoriji Leonišče. Tii se je pobožno spovedao iz celoga življenja pri lazaristi, g. dr. Nastran Alojziji, komi je po spovedi iz zahvalnosti roko kiišno.

Kak prilübleni i poštiivani je bio pokojni med narodom, se je pokazalo na zadnjoj njegovoj poti, gde ga je sprevedilo vnogo naroda, vučitelstvo z šolskov decov i vnogo driigih brez razlike ver. Sprevodne obrede so opravili preč. g. dekan Krantz, tišinski plebanoš z asistencijov 13 dühovnikov sobočke dekanije. Dobromi diihovniki, velikomi trpini, gorečemi liibiteli slovenskoga naroda večen spomni! Molimo za njega!

f Grabar Geza, akademik.

Njegovij poti ne moreš preiskati... Tak molimo. Bože poti ne so naše poti i naše potine so Njegovove poti. Mi mamoz žele, šterih on nema i on ma žele, štere, gda se vresničijo, prebodnejo naša srca, ki so mela ščista nasprotne žele. Pa to najbolše je vsikdartisto, ka Onžele. Te misli mi napunjavajo diišo, kda mislim na mlado življenje, šteroga nit je v najlepših letaj pretrgala smrt, gda mislim na akademika Grabar Gezo. Leta 1933. junijall. jenaredo zrelostni izpit vsikdar najbolši dijak: odličnjak, Grabar G. i se je spisao na ljubljansko vseučilišče na filozofsko fakulteto, da postane profesor romanis-

tike, to je za latinsko-romanske jezika. Zvršo je že pet semestrov, to je pollet. I govoro je po tom kratkom vremeni že sedem jezikov. Bio je njiva, ki je obetala najbogatejši sad.

Rodio se je v Moravcih, v martjanskoj fari 1. 1915. marca 8. od oče Grabar Jožefa i matere Ane, rojene Čor, ki je z zleženja iz Tešanovec. Sin naših kmečkih slovenskih starišov. Pet razredov je zvršo v Soboti, ostale v Ljubljani na prvoj realnoj gimnaziji. Vseh pet let je hodo z Moravec v gimnazijo i to štiri leta peški, samo peto leto je dobo potač, da se je ž njim vozo.

Kak pretežna većina našega dijaštva, ttidi on je meo poteškoče z svojim gordržanjom, kajti mala kmetija ne mogla teliko nositi, da bi se lejko šolao iz domačih sredstev. Vćio je drüge i tak si je sližo 120 do 150 Din. pri instrukcijaj, io je z podvćenjom driigih i si je naraćao za te peneze strošek v Ljudskoj kuhinji, gde je plaćivao za njega dnevno 6 i vćasi 7 Din. pa vse driige potrebćine.

Zbetežao je naglo. V desetih dnevaj je konćao z nevolnim zemelskim žitkom. Zvužgali so se njemi možgani i nazliik vsoj skrbi i brigi zdravnikov ne bilo za njega pomoći. Na smrtno vüro se je spovedao pri svojem spovedniki, ki ga je želo k sebi iz reda Drtižbe Ježušove. Vmro je 7. oktobra. Sprevod njegov je bio velićasten i genliv. Vodo ga je mil. g. dr. Ehrlich Lambert, vseučeliški profesor z dvorbov g. Radohe, salezijanca, našega domaćina, ki ga je pokojni želeo i ednoga kolega iz Slovenije. Tužni stariše so z potrtim srcom sprevajali svoj kinč v hladen grob med vnožinov akademske mladine, ki je z gorećim srcom molila med sprevodom za pokojnoga rožni venec. Sestrica pokojnoga, Marića, ki^je gojenka šolskih sester iz Slov. Bistrice, pa stanüje pri njih v Šiški, je ves ćas bila pri betežniki i ga sprevodila z zahvalnim srcom, ve jo je pokojni spravo v šolo. Na sprevodi je bilo dosta naših domaćinov, med njimi dr. Hajdinjak, zdravnik, Jerić Miška, novomešnik itd.

Na pokopališći sv. Križa se je prvi poslovio od pokojnoga dr. Ehrlich, voditeo kat. akademikov, vseučelišni profesor. V svojem govori je omeno, da je pokojni bio ćlovek, ki je iz vere živo, prav iz srca pobožen, naj ga nasledijje mladina, to je prava pot, ki jo je pokojni tlaćo, ki je većkrat pristopao k svetim Svestvom. Potem je pozvao akademike, naj se driigi den vdeležijo svete meše, štero bo sližo za pokojnoga i naj za njegovo diišo darijjejo sveto prećišćavanje. Za njim se je poslovio od njega naš domaćin, akademik Berden Pavel iz Kobilja, ki je v svojem genlivom govori orisao teško pot slovenskoga dijaka iz Slovenske krajine, štero je mogo tlaćiti tiidi pokojni. Za njim je govoro v slovo ćlan kat. akademskoga driištva Zarje. Pokop se je vršo 9. oktobra i to celi sprevod z dühovništvom vred se je mikao peški po ljubljanskih vulicaj proti navadi, naj se s tem pokaže tisto poštivanje, ka je obkrožalo zaistino katolićanskoga akademika, kotrigo Zarje i Zavednosti. V driigo kak popolnoma katolićansko driištvo, pokojni nikdar ne stopo, bio je granitni steber z moćnim posvetom na vrhi, ki vsakomi našemi dijaki glasno krići: nebodi omahlivec, bodi junak v izpovedi katolićanskih naćel vsikdar i povsod, pa naj divja viher od šterekoli strani.

Pokojni je bio tiidi predsednik našega akademskoga driištva Zavednosti, v šterom je milo zastopao linijo, ka se na križi zgrajeno delo naših starih borcov po božoj zapovedi mora poštivati i zalo, ki riiši to linijo, nove, ki bi našemi narodi gda mogla koristiti, nikdar ne bo mogeo stvoriti, ar križ je samo eden, je samo Gospodov. Ki nači dela, čeravno si vzeme v roke najsvetejšo bandero, samo riiši, zidati ne bo mogeo, ar vogelnoga kamna brez Gospodovoga križa nega.

Gda iz srca obžalijemo smrt teliko obetajočega mladoga življenja, se vdamo v božo sveto volo z miseljav, da nam ga Bog zato vzeo, ar nam za to žrtev šče pokloniti tisto, ka vsi, ki Jezusa liibimo, tak vroče želemo, najmre naj bo naša šolanjoča se mladina iz vsega srca katoličanska, čista, pobožna, ponizna i nesebična, da bo naš narod potolažen vido v njej dovršeno svojo samobitnost diiševnosti na vseh položajaj javnoga življenja, da bo s tem viipanjom vlegao v grob, da je zraseo za njim rod, ki bo tak veren v gospodskom stani, kak je on bio v prostom kmečkom. To je naše viipanje. To je naša molitev, I to bodi v vseh nas glavna i prva skrb, vse driigo nam bo dodano, kak je dragi Jezuš obečao.

Za pokojnim žalijejo dobri stariše, ki so v morje biitkosti potopleni stali pri grobi svojega sina, ki njim je bio na veselje, ki njim je šteo biti tiidi tolažba i zahvalen povračiteo za šolanje, kajti je izjavo, da najmlajšega brata, ki je komaj dve leti star, bo sam šolao. Mi njima iz srca želemo tolažbo Srca Jezušovoga. Naj zaviipata na to bože Srce, to njima v ustalih še sedmerih maloletnih piščancaj, v njihovoj deci, v obilnosti poplača to zgiiibo že na tom sveti, o kelikobole pa še na driigom. Vsi pa molimo za pokojnoga, da bo njegova ščiščenadiiša v svoj sladkostivživala Boga i molila za našo mladino. Vr.

Dobroslav:

Gda je šumilo bilje . . .

V tistih jesenskiij večeraj, kda so naša giirnla, puna navožene kukarce, odmevale od veselih pesmi lüpačov, me je rado zaneslo med naše liidi, ki so si sposeli okoli velkoga kiipa. Dostakrat obidejo človeka tužne misli — ti pridejo s tiha, da sam ne veš kda — pa ideš med nasmejane liidi, se ž njimi pogučiš, nasmiješ i kak kafra ti zginėjo i preminejo kisile misli.

Naneslo je tak, da sam se napoto tisti večer lüpat k hiži, kde mi je odbežala većina rane mladosti i kama sam rad hodo trgat zreli klinton.

— Viš ga, ti si tiidi prišeo — me je skoro začiideno pogledno starejši možak i že me je posado poleg sebě, Njegov obraz se je raztegnó v zadovolen nasmeh.

— Vidiš, — se je paščo z rečjev — inda to redko bilo čiiti, da bi kakši školaš šo med prosti narod. Že oddaleč so se nas ogibali, kak da bi mi vsikdar po gnojii smrdeli. Pa tiidi gospoda je samo oddaleč gledala na nas. Ej, pokojni plivanuš so bili inačiši človek — tii se je nekolko nasmehno i s tem že začno sipavati svoje dogodbe pred nas tak zanimivo, da bi ga do zajtra posliišali. Naklado si je pipo z zgriženim ceckom i kadio tak na debelo, da je vse meglilo pred očmi.

Na lehci je sipavao preproste reči, pune svetlobe i topline. Raz-

sipavale so se kak mesečina po našoj ravnini po noči, kda pod njov postanjiivle vse svetlo.

— Pokojni plivanuš so dali vsakšemi pravo reč, ka ga je šlo i nikaj več. Oni so jako malo gučali. Drage so bile njuve reči, kak da bi bilé iz siihoga zlata.

Prišli so k nam odneked z Vogrskoga i so se žmetno z nami pogučavali, ali v cerkvi so nas večkrat kregali, kak na dobro nape-lavali. Vóni cerkve i farofa ne bilo viditi, ka bi se z nami pogučavali. Či smo jih srečali kde na poti i se jim poklonili, ne zavolo njih, liki zavolo Boga i njegove dike, nas neso niti poglednoli, niti zdignoli krščaka.

Meli so lepi farof i pred farofom z rožami posajeni ograçek, pa liidje so ne viipali niti oddaleč bliizi. S^strahom so lazili okoli i se bojali, da jih plivanuš ne bi kregali.. . Šče zdaj jih pomli cela fara. Dobro jih pomlijo, kak da bi včera bilo, čiravno so že duga leta od toga. I dokeč me šče bodo nosile moje čunte po zemli, se bo znalo, kak sam zgiibo plivanuša, kda sam bio pri njih za kočijaša. Kakpa, kak mali dečak sam že hodo delat na Vogrsko, se navčo tisti jezik i zato so me vzeli plivanuš v sliižbo h konjora.

Ne so bili za prestati. Nikdar sam ne znao, ka ščejo i kakšo zá-poved so mi dali. Žmetno je bilo ž njimi gučati. Prišli so, povedali, se obrnoli i niti reči si več ne zvedo iž njih. I začno sam si premiš-lavati sam pri sebi i nikdar sam ne prišeo do kraja, kakšo zapoved so mi dali.

— Zakaj ste jih pa ne pitali? — sam njemi nezavedno ségno v reč.

— Ka si pravo: da bi jih pitao? Niti poglednoti satn jih ne viipao!

— Gledaj konjom naravnoč prek viih, drži se vednako, ne obračaj nikdar svoje glave i ne spitalvi me nikdar nikaj. — Tak so mi po-vedali včasi v začetki i potli so ne več gučali.

Prišli so samo h kočiji i pravili: — Poženi. — Včasih so po-vedali kama, včasih niti to ne. Vsikdar sam mogoé spitalvati ženske v kiinhinji: — Kama se pelajo plivanuš. Ono so mi povedale i oni so samo prišli i se vsedli: tiho i brez reči. Takšega jih je Bog stvoró.

Prehenjao je nekolko. Mogoé si je nažgati pipo. Za časekjso se pali siikali debeli oblaki dima okoli naših glay. Nato so vnovič' iz njegovih viist kapale gladko reči:

— Ednok sam jih čakao s kočijami na postaji, kama bi meli priti z železnicov iz nekšega varaša. ženske iz kiinhnje so me zaran poslale i pravile:

— Pašči se, Naci, da plivanuš ne bodo dugo čakali. Gledaj, da prle prideš tá, kak se pripelajo gospon plivanuš.

Nakrmo sam konje, jih počesao i vpregeo. Konji so bili lepi, spočinjeni i leteli sv po cesti kak lastvice. Za kratek čas sam bio na postaji. Henjao sam, a bilo je šče vse prazno, nikdi šče ne bilo nikoga.

— Kda pride vlak — sam pitao ednoga redara.

— Ej, ve šče maš čas načakati — mi je pravo.

Dugo sam čakao, dugo. Zvonci so zvonili i liidje so se pomali zbirali. Za čas je na nagli i zalecano prisopeo vlak i henjao. Zved-načo sam se na sedali i čakao.

Znao sam, kakšo šego so meli plivanuš. Pridejo z naglim i žmet-

nim stopajom h kočijam, se vsedejo i ne spregučijo niti reči. Trbe samo ošvrknoti konje. Oni se vsikdar radi friško vozijo i ne vidijo radi, či morejo čakati.

Nikdar sam njim ne viipao poglednoti v lice, samo čakao sam, da je zaplahotala njuva reverenda i se njuva senca približavala h kočijam. To mi je bilo zadosta. Driigo sam ne znoo. Znoo sam : zdaj si vsedejo i trbelo bo pognati . . .

Ne sam dugo čakao. Opazo sam migajočo senco njuve reverende i čiito sam, kak so se približavali k kočijam.

Počakao sam malo, da so stopili gor i se namestili na mehkom. sedali. Tiidi pake bodo meli — sam si mislo — ve pa so prišli iz varaša. Počakao sam, da so jih porazmestili.

Kda sam mislo, da je vse v redi i da se nikaj več ne gibalo okoli kočije, sam ošvrkno . . .

Konji so sepognali kaklastvice i plavali po šorkoj vednakoj cesti.

Jaz sam pa sedo, kak so mi pravili: vednako pa trdo i gledao konjom naravnoč prek viih.

Srečavali so me lüdje. Neštarni so se mi poklanjali ali jaz sam jih ne gledao. Kak bi pa gledao, kda vozim plivanuša. Vozo sam se, kak da nikoga ne bi vido, čiio, ali srečao.

Konji so plavali, jaz sam sedo i gledao konjom naravnoč prek vüh, cesta je bežala pod nami, kak da bi leteli.

— Dnes bodo znan li zadovolni z menov i konjarni — sam si mislo.

Ze sam zagledno farof. Fiičkao sam, naj mi odprejo vrata, zato ka se plivanuš ščejo voziti notri do hižnoga praga.

Prišle so ženske odpirat vrata. A jaz sam ne gledao nje, liki konjom naravnoč prek viih.

Čiio sam, da mi nekaj pravijo, pa jaz sam nje ne posliišao.

— Ka majo one gučati, kda vozim jaz plivanuša — me je čemerilo.

— Naci — me je stepla kiiharica. — Naci, ka si znoro ? Kde so pa plivanuš?

— Nimača! Kde so plivanuš ? Ka si pijana? I z očmi sam njoj samo namigavao : odzaja na sedali.

— Naci, Naci — me je siinjavala ona, kak da bi me biidila iz spanja. — Kde so plivanuš?

Pali sam njoj pokazao z očmi: odzaja i sam njoj kimao, naj bo tūo. — Ka njoj je pa dospelo dnes — sam se čemerio sam pri sebi. — Ve šče pa nikdar ne bila tak nimasta. Red bi jo pitao, pa sam ne viipao. Kak bi pa viipao jaz kaj gučati, kda vozim plivanuša!

— Naci, ti buša" — je zatiilila ona pa me s pesnicov siinola pod rebra. Tak me je siinolā i tak me je zaboletlo, da sam se stepo i od bolečine obrno.

Zagledno sam prazno sedalo . . . Na njem so bili nekši paki, ali plivanuša ne bilo nikdi.

— Križana Mati, zgiibo sam plivanuša. Ka bo pa zdaj ? Vse se je zgenilo okoli mene: kde so plivanuš?

— Kde so? — Ali sam jih resam zgiibo?

— Ka si resan tak noro vozo, da si zgiibo plivanuša? — je v obviipanji zdihavala kiiharica.

Jaz sam znao, ka sam resan **kak** noro vozo i da so konji plavali, kak na dirki. Oni morejo vsikdar tak leteti, kda se vozijo plivanuš.

Mogoče so zaspali, pa se prevrgli s kočije. Preveč neso pili, to se pri njih ne dogaja, kak so se pa te skotali s kočije — sam mrmrao pred sebe.

— Bog moj dragi, ka bo pa zdaj? — se je strašila kiiharica.

Tiidi driigi so že pribežali izfarofa i okameneli od straha. Vsi se vrtijo okoli mené i kočij, kak da bi jih iskali pod kočijami.

— Poženi nazaj pa gledaj po grabaj — mi je zapovedala kiiharica.

Obrno sam i pognao. Cesta je bila povsedi čista i prazna. Vse je bila bela od čistoče i ravnice. Mogeo sam vsakšo grabo preglednoti, ali nikdi sam jih ne zagledno.

Tak sam pali prišeo na postajo. Skočo sam s kočije i pitao prvoga človeka, ki mi je prišeo nasproti:

— Si vido tii našega plivanuša?

— Etam v senčini so . . . i je pokazao z rokov.

— Hvala Bogi i Materi boži — sam si oddehno.

Pali sam sedo na sedali, a znao sam pa ne, ka je bilo. Pa što bi mi to pravo? Ali sam plivanuša resan zgiibo i zdaj so vnovič prišli nazaj? Ne sam znao, samo čakao sam. Dugo sam čakao, zato ka so se plivanuš dugo miidili po posli.

Nazadnje sam se včakao kmične sence njiive reverende. Jaz sam sedo i ne sam znao, ka naj napravim.

Ali bi se obrno i pogledno, či resan sedijo plivanuš i či smem ošvrknoti? Premislo sam vse to v ednom megnjenji i prišeo sam do toga, da bo najbougše poglednoti, kak pa da bi pali pognao brezi plivanuša.

I resan sam se obrno, da bi vido.

— Somar ti eden nimasti! Ka gledaš okoli? Ka sam ti ne pravo, **kak** se moreš držati, kda voziš mené? — so baunsoli v mené te reči, da sam postao vse trdi.

— Mislo sam, gospon plivanuš — sam se šteo braniti.

— Ti nemaš nikaj misliti — so me presekali.

Bio sem zadovolen tiidi s tem. Zdaj sam bar znao, da vozim plivanuša i da so se oni vseli v kočijo.

Oni so pa nikaj ne znali od toga, kak sam jih zgiibo i kak se je celi farof bojavao i trepetao . . .

Smejali so se starejši liidje, smejao sam se tiidi jaz. Do sitosli i do skuz smo se vsi nasmejali njegovomi pripovedavanji.

Dugo sam se šče ne tak nasmejao kak te večer.

Odzviina \ Odznotra ^{Fellerov} Elsafluid jako dobro sliži, kak tiidi de-
—sinfekcijsko sredstvo za roke, lice, zobe, viista i

dihala, zavolo toga je pri gripi jako odporen. Za grgranje pomęnšani z vodov odstranjiije sline, vzroke kašla i zamuklavosti. Radi ga nucajozaobkladke na šinjek i otekline. Pri reumatičnih bolečinaj, nadale prehladi, za masažo, pri trganji v zglobaj, bolečinaj v križi, lici i po celom teli, niica se pravi Fellerov Elsafluid že prek 38 let. Dobi se v apotekaj i prispodobnih trgovinaj po 6 Din, 9 Din i 26 Din. Z poštov najmenje 1 paket (9 probanih ali 6 dvostročnih ali 2 velikiva špec, glaža) 58 Din, trije takši paketi samo 139 Din pri lekarniki Eugen V. Feller, Stubica Donja, 823. (Savska ban.) Odobreno od Ministr. soc. pol. i nar. zdrayja Sp. br. 509 od 24 III. 1932. **Zapomnite si! Elsafluid ostane Elsafluid!**

Bog včasih tudi spregovori.

Krvoločni boljševizem iz Rusije je nadražo katoličansko delavsko liidstvo na Španjolskom, da je začelo tisto delati, ka je delalo od židovov zapelano rusko delavstvo. Začnolo je preganjati samoga Boga. Vse, ka spomina na Boga, so začeli bolševiki podirati v Španiji. Na stotine cerkvi so podrli samo v ednom mestu, v Barceloni i tak so šli naprej po celoj Španiji. Podrli i zažgali so cerkvi, samostane, podobe Gospodove i Marijine pa svetcev i svetnic z mešnov oblekov i cerkvenim pohištvom vred. Če so z mrtvimi rečmi tak delali, lejko si predstavimo, ka so delali z živimi spomini Gospodovimi i z Gospodom samim. Liiblenoga Jezusa v Oltarskom svestvi so oskrunjavali, poplivali, po podi ta mazali i na vse mogoče grde načine sramotili, da pokažejo svoje sovraštvu do Boga i svojo gnilo diišo, štera ne verje več v Njega. Žive spomine Gospodove, njegoye namestnike, diihovnike so grozovito mantrali i marjali. Redovnice so onečaščali i klali. Celo so v grob segali, mrtve kosti pobožnih redovnic naprejprivlekli i je sramotili javno pred celim svetom, Nikdar kaj takšega najhijši poganje neso včinoli. Vesnice, mesta so poriišena, krščansko misleči liidje spoklani, vse v razvalinaj, vse kaže podobo pekla, kde tiidi vse gori i je vse poriišeno, kak je poriišena milost diiše. Da preprečijo nadalno divjanje te zaistino peklenške sile, se je zbrao krščansko misleči narod pod orožje i se brani. Večino države se je posrečilo že rešiti tem verobrancom iz rdečih i krvavih rok verolomcov, med šterimi se nahaja, na najvejšo žalost povedano, tiidi en zgiiblieni sin Slov. krajine, Titan iz Kroga, ki je svoj čas začeo z svojimi prijatelji izdavat pri nasprvi komunističen list: Novi čas. Te nesrečnik je z Rusije prileto v Španijo z penazi i z inženiri rusoskimi, da pomaga podirati naprej kralestvo Kristušovo i marjati za jezere nedužni liidi. A Bog je z svojimi vernimi i njim dava zmago za zmagov. Junaštvo brez primere je, gda v Toledi, starodavnom gradi toga mesta, zvanom Alcazari, se bori sedem tjednov mladina, 1800 kadetov, mladih dečekcov, i za ves svet se neščejo prekdati velikanskoj vojski rdečih, raj trpijo glad, so kak mrtveci, a se ne vdajo. Grad njim spodkopajo rdeči i ga iz bombami v zrak piistijo, ostane samo en tiirem, v toga se dečki zdaj skrijejo, se naprej borijo i se ne podajo. Spovejo se, prečistijo, na smrt pripravijo i se do zadnjega zdihlajajo borijo, dokeč njim ne pride na pomoč vojska verobrancov, štera je reši. Vnogi so spokapali v boji za Krisluša, a ki so ostali, so bili izstradani v teli, krepki pa v dtiši i svetijo mladini celoga sveta, kakši more biti pravi mladeneč: Boriti se do zadnje kaple krvi za Krlstuša i njegovo sveto vero. Rdeči so v Toledi vse duhovnike spoklali, ostao je samo eden, stari piišpek toledski. Te starček je krepo mladence v gradi, z šterimi je bio, i gda so bili oslobojeni je on, jedini živ diihovnik meo na riiševinaj grada sveto mešo v zahvalo za rešenje i za spadnjene vojake, branitele Alcazara. Pri toj sv. meši oko ne ostalo siiho, vse se je jokalo i zahvalivalo Bogi za njegovo veliko dobroto, ka je okrepo to deco za borbo i ka je rešo svoje liidstvo z rok divjačine, ki si ne zasliži človečega imena.

Bog pomaga svojim verobrancom tiidi na čiiden način. Posliišajte. Gda so boljševiki oropali cerkev v Esteri v pokrajini Val d' Aran v Španiji, je eden mladi razbojnik, po imeni Balbino, z železnim drogrom razvdaro veliko podobo Križanoga, štero so nosili na velliki petek v procesiji. Križ se je na dvoje vtrgno v prsaj. Driigi den se je pelao te mladi bolševik z aotom v sosedno ves i ga je sam šoferao. Gda se je z vesi domo vračao, je zadeo v edno pečino i prvi deo aotoja se je zašpičo v njegove prsi i njemi je ravno tam te na stežaj odpro, gde je on prvejši den Kristušovo podobo. Vsi verniki so spoznali, da je s tem Bog spregovoro.

Glejmo drügi sliičaj, kda je dober Bog spregovoro. V noči med 2. i 3. avgustom je letelo edno letalo z Barcelone v Saragoso. Bilo je komunistično letalo. Čeravno je več vojašnic v Saragosi, je letalo ne vrglo niedne bombe na

te, nego štiri velike bombe na Marijino cerkev, zvano Naše Liibe Gospe Pilarske. I gledajte, kak je dober Bog spregovoro na čast svoje matere. Njedna bomba se je ne razpočila, čeravno so zletela dol poleg Marijine podobe i se globoke vrinole v zemlo. Bombe so strokovnjaki preglednoli i so dognali, da majo stroje v popolnoma redi i je čiiidežni pripetlaj, da neso se razpočile. Vojaške i civilne oblasti so se z štiridesetjenzernim narodom zbrale na to v procesiji pod vodstvom svojega škofa i se vsi zahvalili Materi Mariji za to milost, Vse je kričalo: milagro — čüda.

Boljševik na Španjolskom sramoti mrtvo niino, štero je z triige potegno.

Bog je pa v tom mesti ešče ednok spregovoro i to bole jasno kak na bombe v cerkvi. Proti večeri je priletelo nazaj rdečo letalo nad Saragoso. A dol so je strelili. Kda je spadnolo doljihje liidstvo na falate raztrgalo. Štelo je to komunistično letalo zvoditi i vkaniti dober katoličanski narod, nosilo je katoličansko zastavo i se nisiko spiistilo, ka bi tem več liidi spoklalo. A dober Bog je odpro liidem oči, ne so se dali vkaniti i so letalo dolstrelili. Po celoj Saragosi spevle zdaj rešeno katoličansko liidstvo eto pesmico:

Katoličansko ste meli zastavo v letali,
Da bi ležej na Marijo bombe metali,
Jako ste stem Marijo razžalostili
I grešili proti domovini mili.

Glejte samo to sliko boljševiške grozovitosti v Španiji.

Francoski list »Revue de Paris" piše 15. septembra od grozovitosti, kakše počenjajo boljševiki v Španiji, kaj je sam nalastne oči gledao, ki je to napisao, najprej lastnik lista. Glasi se njegovo poročilo etak: Okoli poldevetih predpoldnom idem v park Casa del Campo, šteri leži na shodnoj strani Madrida. Sunce vroče prepeka. Po parki hodijo boljševiški stražarje obojega spola. Med sprehajanjem pridem do edne z žicov zagrajene, samo 20 metrov duge siihe kopalnice, v štero je stisnjeno 250 ljudi. To so vlovenci, štere so boljševiki zgrabili i je v te park odposlali, ki je določen za končanje vlovencov. Na te vlovence

Boljševiki na Španjolskom strelajo na podobo Zveličitelovo.

pazijo više imeniivani stražarje i stražarice, fakinaža, štera je bila zavolo hiidobij obsojena na voze i so jo boljševiki na slobodo piistili, zdaj jo pa porabijo za stražo vlovencov. Vidim tii edno deklivo v zelenom obleči i vse raztrgano, drži svojo mater za šinjek. Polegnje sta mož i žena okoli 50 letniva. Žena naslanja glavo na moža.

Zaka! ravno Elsa? ^{Ar P^ravi} E'sa-preparati predstavljajo močna sredstva
i ————— za dobro nego tela, a da pri tom ne škodijo zdravju,
zato se izdelavajo na medicinskoj osnovi. Fellerova kavkaska Elsa-pomada
za zaščito lica i kože i Fellerova močna Elsa-pomada za rasti vlasi (2 lon-
čica edne pomade ali po 1 lončič od oboje pomade franko 45 Din), Fellerove
Elsa-žajfe zdravja i lepote 5 falatov razne Elsa-žajfe franko 52 Din (jeste
H jih 7 vrst: lilijanova-mlečna, krem-žajfa, glicerinska, žučakova, borak-
sova, katanova i žajfa za briti), Elsa-Shampooon za pranje vlasi, Elsadont-
krema za zobe i ostali Elsa-preparati zadovoljijo vsakoga, zadovoljijo tiidi Vas. Vsa
ta sredstva pošle po pošti Eugen V. Feller, lekarnar, Stubica Donja, 823, Savska ban.

Zraven je 50 letni moški, štiri kleči i moli. Nadale vidim še par ščista mladih deklic. Neka gospa drži 25 letnoga dečka za roko. Kopalnica je globoka 2 metra i okoli nje stoji 50 rdečih vojakov s puškami. Nanagloma privlečejo iz grmovja dve skritivi strojnivi puški (mašinpukši). Kak to ylovlenci ovarajo, glasno zakričijo. Strojnivi puški začneta kositi nesrečne vlovence. Prvi je spadno klečeči moški, ki je molo. V grozi se obrnem v kraj. Strelanje je trpelo pet minut. Zdaj pa zdaj se čijie mili glas: *Perdone! Por l' amor de Dios!*" — »Smilujte se, za liibezen božo!" Gda se zglednem ta, so že vnogi mrtvi, nešterni pa ranjeni. Deklica v zelenoj obleki, se bori s smrtjov. Moški pa ženske iz boljševiškoga tabora gledajo vse to hladnokrvno.

Naednok pridruva na krič rdečih vojakov državni aoto z petrolejom. Boljševiki zgrabijo cevi i polijejo mrtve pa rānjene zpetrolejom. Milo, srce trgajoče kričanje i ječanje nastane zdaj v silhoj kopalnici z viist ranjenih. Neki boljševik pride z gorečov šopov slame i vužge nesrečne polijane. Grozovito jokanje i javkanje se začne zdaj, ki sem ga nemogo posliišati, omedlavao sem od groze, kda sem to čiiio i vido kak končavajo nedužne, nikaj krive liidi do šest metrov visoki plameni, štere so zažgali izvržki človeče driižbe. Do dna diiše me je to potrlo. Tak daleč se glasi pripovedavanje očiividca. Pripovedavali so njemi ešče Madričani, da se to godi vsaki den i da tej bojševiški svinjarje te mlade dekline po noči prle večkrat posilijo i na driigi den je te tak grozovito morijo.

Vidite, dragi čtevci, takše reči nas čakajo vse, ki smo pošteni, če ne bomo z celoga srca pravi Kristušovi verniki i če bomo posliišali komunistične apoštole, štiri hodijo okoli, posebno neštene naše akademike. Navuk bolševikov je peklenski navuk, kak svedočijo njihova djana. Rešimo se ga po pravotn krščanskom življenji i po gorečih molitvaj. Posebno molite k sv. Maloj Treziki za zmago kat. Cerkve i za tiste diiše, ki se v Španiji borijo proti boljševikom pa za tiste vboge vlovence, štiri so zgrableni i je čaka smrt, grozna smrt. Naj ne mine den, ka ne bi misli tiidi na v boji spoklanih diiše i ka ne bi molili za povrnjenje ubogih zapelanih grešnikov. To je žela i zapoved liibezni, dana od Ježušovoga Srca.

Elsafluid se Slobodno odava! Elsafluid ne spada med zdravila, ki

— se smejo odavati samo v apotekaj.
 — Elsafluid se sme kak staro poznano domače sredstvo i kosmetično-
 H^u autiseptični preparat prosto odavati v drogerijaj, parfumerijaj i trgovinaj
 • z mešanim blagom. Kak Elsafluid, so v prostoj odaji tiidi driigi kosmetični
 ^ Elsa-preparati: Elsa-krem-pomada za lice, Elsa-tannochin-pomada za rast
 H^{via} si, Elsa-žajfa lepote i zdravja (kak: Elsa-lilijina mlečna žajfa, glicerinova, boraksova i katranova), Elsa-kdlinska voda, Elsa tekoče lilijino mleko, Elzadont pasta za zobe, Elsa Shampoo, Elsa dišča blazinica za perilo, Elsa-turistovski obliš za kiireče oči, Elsa-voda za viista, Elsa-hišni parfium. Vse ie preparate dobite pri apotekari Eugen V. Feller, Stubica Donja, 823 (Savska banov.)

Osterc Peter v Beltincih priporoča svojo veliko izbiro raznoga blaga v manufakturi, špeceriji i stavbenom materijali po niskih cenaj.

Poromali smo na Slomšekov grob

Zadnja leta se v našoj slovenski domovini verniki radi zbiramo v velkom številu okoli svojega evharističnega Krala — Jezusa. Naša krajina se je najbolje zbrala okoli svojega Odrašenika 1933. leta v Turnišči. Naslednje leto (1934) smo že šli dale — v Slomšekov Maribor na evharistični kongres za lavantinsko škofijo. Vnogo nas je prišlo i z običiivanjem so pisali od nas, da nas je telko peški prišlo v „iz daljne“ Slovenske krajine v Maribor. Edno leto sledkar (1935) smo se — znova pod svojim voditelom Kleklnom — podali šče na delešnje pot — v Ljubljano na jugoslovanski evharistični kongres. Tam smo bili šče iskrenej sprejeti. Pišejo, da je bila tam „močna četa vdeležencov iz Slov. krajine s črensovskov godbov. V svojih snežnobelih narodnih nošah i s svojov toplov molitvijov, pa še z žrtvijov dugoga nãpornoga potiivanja so bili poseben biser kongresa!“ (Gl. II. evh. kongres za jugoslavijo, str. 550).

Pa ne samo okoli svojega Krala v oltarskom svestvi se radi zbiramo, nego tiidi znamo poštiivati tiste slovenske velikane, ki so meli srce tiidi za nas; znamo ceniti tiste sine slovenske matere, ki so s svojim delom vplivali tiidi prek Miire v našo Slovensko krajino. I med temi možmi zavzemajo prvo mesto ravno škof — Slomšek!

Zato smo se lansko leto (1936) znova z veseljom podali na pot i poromali na Slomšekov grob, da se njemi zahvalimo za vso ono velko dobro, štero je s svojim delom dao Slovenskoj krajini. Radi smo se odzvali na glas našega nadpastira i se zbrali zadnje dni meseca junija v Maribori, gde se je vršila lepa Slomškova proslava.

Nepozabni so nam tej Slomškoviki dnevi. Najprle že mladinska proslava, štera se je vršila 21. junija 1936. leta.

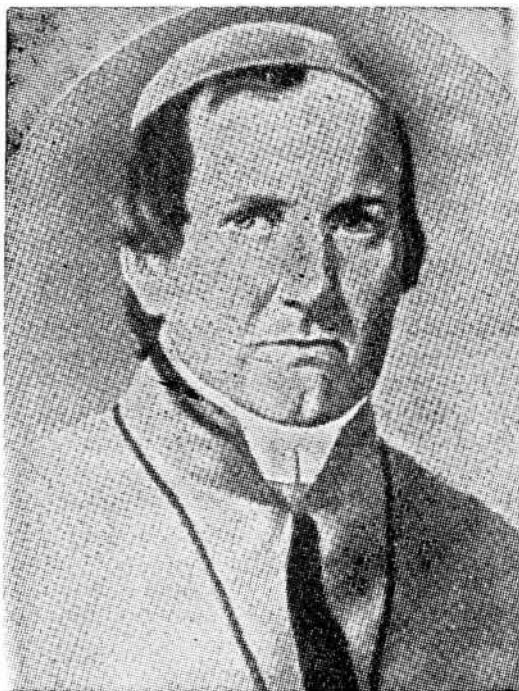
Cvet naše škofije v Maribori.

Maribor je šče kaj takšega ne vido i tiidi naskori ne de, kak je vido 21. junija, na svetek mladinskoga svelnika sv. Alojzija. Mesto lepo okrašeno, v zastavaj i zelenji. Od vseh strani so prihajali vlaki, avtomobili i kola, vsi v zelenji i cvetji, vsi puni vesele mladine. S Slomškovimi pesmi se je cvet naše domovine zbirao na Slomškovom grobi, da si zavzeme njegovoga vernoga, veseloga, odločnoga i delavnoga krščanskoga diiha.

Najprle se je mladina zbrala na Glavnem trgi okoli tistoga, ki je bio vzrok, da je v Slomšeki gorela takša goreča vera do Boga pa sv. Cerkvi i liibezen do slovenskoga — materinoga jezika; zbrala se je okoli Jezusa, ki se je znova dariivao za nas pri sv. meši, štera se je začnola ob desetih i so jo opravili naš prevzvišeni nadpastir. Kda se prihajali na Glavni trg ob pol desetih z velkim spremstvom, jih je mladina sprejela i pozdravila z mahanjom robčekov. Nato so meli lepi govor, pun Slomškovih misli. Po predgi je bila sv. meša, pri šteroj so deca spevala lepe liidske pesmi i na glas skiipno molila. Pri toj svetoj meši je bilo zbranih 15.000 mladine i ali si moremo mislili kaj lepšega, kak je pesem telkih mladih grl? Po sv. meši so

vsi vkiiper s svojim nadpastirom glasno molili molitev za proglasitev Slomškega med svetnike.

Po molitvi se je mladina v lepoj procesiji napotila proti Slomškovimi grobi. Mladina je romala k njemi, ki jo je tak goreče liibo; k njemi, šteromi se ma v velkoi meri zahvaliti, de se dnes vči po telkih šolaj slovenski i ne nemški; k njemi, ki je njiivim dedekom i mamicam tak globoko vceplao Kristušovo vero v srca. Na grobi so gorele sveče, ves je bio v zelenji. Skoro dve vōri duga procesija mladine je šla mimo groba svojega diihovnoga očo i se znova zbrala nato na Slomšekovom trgi pri stolnici. Pri tistoi stolnici, gde so Slomšek telkokrat predgali i mešiivali. Tii so zastopniki mladine izročili zbrane podpise svojemi nadpastiri.

**Častitlivi sližabnik boži,
ANTON MARTIN SLOMŠEK.**

Šče ednok se je zbrala vsā mladina v Ljudskom vrti pri igri »Naša apoštola«, štera opisije, kak so se pokristjanili naši predniki posvetimabratoma Cirilii Metodi i od štere igre so ravno naše „Novine“^B prinesle prvo i najobširnejšo poročilo med vsemi slovenskimi listi, dnevnik, tjedniki i mesečniki! Tū je mladina na najlepši način mogla spoznati, ka se to pravi biti pravi katoličan, ali samo katoličan na ime!

Mladina je šče tisti den odišla na svoje domove, puna notrašnjega zadovolstva i vsega lepoga, nepozabnoga, ka je doživlala pri Slomšeki. Eden tleden za njimi so pa prišli znova na Slomšekov grob njiivi stariše, bratje i sestre z istimi nameni.

Slovenski narod se obnavla v Slomšekovom diihi.

28. junij. To, ka je bio za mladino 21. junij, sta bila za dečke i dekle, matere i oče — 28. i 29. junij. V velikih vnožinaj so prihajali z vseh krajov liidje v Maribor, ki se je za to priliko lepo pripravo.

Nekaj svojevrstnoga je že bila Slomšekova razstava. Tfi si je vsaki mogoce dobiti v kratkom časi dober vpogled v vse ogromno Slomšekovo delo za slovensko liidstvo. Mohorska driižba — ki se ma Slomšeki zahvaliti za svoj nastanek — je mela na razstavi vse svoje knjige, ki so bile lepo razvrščene. V sosednoj dvorani so bile zbrane vse Slomšekove knjige i njegovi spisi, slike tistih krajov, kde je Slomšek živo i delao. Zbranih je bilo tiidi več reči, štere je šče Slomšek sam niicao (pero, žlica itd.)

Vnogo škofov se je te den zbralo v Maribori: dr. Antonjeglič, dr. Gregorij Rožman iz Ljubljane i dr. Ivan Gnidovec iz Skoplja, ki so se že v soboto večer pripelali. Slomšekova proslava se je začnola v nedelo ob 8. vōri zajtra s slovesnov sv, mešov v stolnici. Ob 10. vōri pa so se vršila za izobražence, vučitele, dijake, možke, ženske i dekle stanovska predavanja, štera so bila jako dobro obiskana. Slomšek je v tej predavanjaj pred nami znova zaživo, trpeči i svetniško živeči Slomšek. Slomšek, šteroga vse velikansko delo je povedano s temi njegovimi rečmi: „Prava vera bodi vam luč, materni jezik bodi vam ključ do zveličanske narodne omike“. Spoznali smo, da je zato bio Slomšek tak velki, ar je v njem gorela živa vera v Boga i nese-sebična liibezen do materinskoga — slovenskoga jezika! Ob pol 12 vōri so se vsi zbrali v unijonskoj dvorani, gde so naš domači škof

Zdravljenje prekmerne debelošče.

V največkih slučajaj je vzrok debelenja vživanje preobilne i nesmotreno sestavlene hrane, štera nedovoljno zaposlije mišice. Pri možkaj je vzrok debelenja tiidi večkrat preobilno vživanje alkohola, a pri ženskaj se pojavja največkrat, gda dosegnejo 25 leto starosti. — Sredstva proti preobilnomi odebelenji ne menkajo. — To so pa na priliko, jako gibanje mišic, šport, mehanička sredstva (masaža), elektriika, parne kopeli itd. Ali mi znamo, da vsakša od tej metod ma svojo slabo stran, škodliva pretiravanja majo slabe posledice za zdravje. — Slatinske tablete za mršavost, štere so sestavlene iz zdravstvenih mineralnih soli i neškodljivih ekstraktov zdravniških rastlin, odstranijijejo brezi najmenše neprijetnosti vse pojave i znake prekmerne debelošče. Za mladoga i friškoga se občiitite, če te niicali Slatinske tablete za mršavost, ar vam prejde prekmerna debelost s čreva, z beder, izpod brade, šinjeka i na kratko od celoga tela, gde je dozday debelošča kvarila zviinešnjost i tak tiidi znotrašnjost organa. Nenormalna težina začne kapati, telo postanegibko i lahko i dava v zadoblenoj novoj formi znova veselja 66 živiljenja. — Slatinske tablete dobijo se v vsej apotekaj 50 tablet Din 24—, 100 tablet Din 39— i 200 tablet Ditl 69'—

Reg. S. br. 27494/28. XII. 1934.

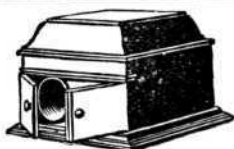
dr. Tomažič zaključili z lepimi rečmi spomin 1050 letnice smrti sv. Metoda. Zadvečara so prišli štirje ministri, med njimi oba slovenskiva: dr. Anton Korošec i dr. Krek. A na Slomšekovem grobi so stalno bile velke vnožine liidstva.

29. junij. V nedelo večer se je v vseh cerkvaj spovedavalo. Ob 10 vōri so se začnoli moški zbirati. Cerkve i javna poslopja so bila lepo razsvetlena, posebno Slomšekov trg pri stolnici i stolnicā sama. Naednok so začnoli vsi mariborski zvonovje zvoniti. Mimo Slomšekovoga groba je začnola iti okoli 11 vōre procesija dečkov i moškov z gorečimi bakljami v rokaj. Do 7000 jih je bilo. Nad 50.000 liidi je stalo na dva kraja i gledalo to procesijo. Nato je bila ponočka pri stolnici, pri šteroj je vno go moškov stopilo k sv. obhajili. Na Petrovo zajtra rano se je po vsej cerkvaj spovedavalo i so bile sv. meše. Ob pol 9 vōri se je začno narod zbirati po dekanijah i v lepom redi prihajao na Glavni trg. Zbralo se je do 30.000 liidi. Prišli so ministri i ban, nato škofje s kanoniki i diihovščinov. Vsi navdiišeno pozdravljeni z mahanjom z robčeki. Med sv. mešov, štero so dariivali ljubljanski škof, so vsi zbrani spevali lepe mešne i Marijine pesmi. Nato so naš domači škof meli krasno predgo o nameni teh Slomšekovih dnevov. Za njimi je gučao tiidi profesor dr. Franc Sušnik svoj prelepi govor, šteroga so Novine objavile i šteroga šče zdaj naše liidstvo nemre pozabiti i ki se je začno z rečmi: „In zdaj pojdimo na Slomšekov grob“.

Po govori so se v istini vsi navzoči napotili na Slomšekov grob — od predstavnikov oblasti do zadnjega delavca i kmeta. Šli so v dugoj procesiji mimo groba njegovoga, šteroga roke so „posvečivale naše očeve i matere i molile za edinost razkropljene črede Ciril-Methodove“; šli vsi prosit Boga, naj Slomšeka s čiidami odiči, da „bomo vidili blaženi sad naše vere!“

Vsa procesija se je zbrala na Slomšekovem trgi pri stolnici. Tii je voditeo slovenskoga naroda dr. Anton Korošec izročō našemi škofi v imeni slovenskoga liidstva 400.000 slovenskih podpisov za proglašitev Slomšeka blaženim.

S tem so bili v glavnom končani lepi Slomšekovi dnevi. Večer so šče igrali igro „Naša apostola“, štero so igrali v tej dnevaj trikrat. — V najlepšem redi so se vršili tej Slomšekovi dnevi i toga smo najbole veseli, da se je ne samo preskrbelo za parado, nego tiidi zato, ka je bilo najbole potrebno, najmre tiidi za diihovno poglobitev navzočih v Slomšekovem diihi. Po tom najmre posebno žeja denešnji čas! Potrebne so zviinešnje proslave, a neprav je misliti, da Bog zna kak poživimo vero našega liidstva, če vsako leto priredimo kakše velke slovestnosti. Pri vsem tom ne pozabimo se s toga, ka pravi diihovni obnoviteo belgijske mladine: „Pravo apostolsko delo je delo z diišami i to delo je vsigdar osebno (individualno) i notrašnje. Zviinešnje delo s tiskom, radijom, kinom, z govori, velikimi zborovanji, velikimi manifestacijami, z velikimi propagandnimi sredstvi ne zadošča. Vse to je potrebno, da se napravi vtis na javno mnenje, da se znotrašnji, pogostokrat junaški napor podpre . . .; nikdar pa ne more vzgojiti dtiš, zjekleniti src, dati neizkoreninljivih prepričanj, zagotoviti tihe i vztrajne požrtvovalnosti!“

od Din 465'—

od Din 7*50 naprej

od Din 200'—

• Prijateo, TM za celo življenje je dobro glasilo.

To nas vsikdar razveseljava, nas priliabi društvu, da nam, da pozabimo bolečine i razočaranja i če je potrebno, sliži nam tiidi za zaslížek.

Vsaki se lahko navči igrati brez vučitela na dobro glasbilo, ar velika svetovna tvrdba Meinel & Herold vsakomi **popunoma brezplačno** da poučno knížico: „**Kak postanem dober muzikant**“, štero tiidi dete lahko razmi. Edinoglasbilo dobite pri njej **po jako niskoj ceni**, ar ti kúpijete **naravnost iz fabrike** ali pa fabriškoga skladišča,

Glasbila te najznamenitejše fabrike zívajvo zavolo čistoga glasa i natepčne strokovnjaške izdelave prednost po celom sveti i što primeri kakovost, kiipi naravnost pri

MEINEL & HEROLD

od Din 570'—

od Din 53'—

od Din 59— naprej

Najveška odprema tvrdba glasbenih instrumetov v Jugoslaviji. Zahtevajte brezplačni cenik!

Če ste nej muzikant, bodete od zdaj naprej igrali.

Če ste muzikant, bodete ešče bole igrali.

Klavir harm. od Din 790'—, gitare od Din 128'—, gosli od Din 65'—

Popuno garancijo niidi tvrdba za vsakšo glasbilo, štero dobite tiidi 8 dni za **probo**. Zamenjava dovoljena.

Popunoma brezplačno dobitelipi ilustrirani cenik, potrebno je samo, da ga zahtevate z dopisnicov od firme

MEINEL«HEROLD

d. z o. z. zal.

fabrike glasbil i harmonik

MARIBOR št. 217.

od D. 60—

od Din 90'—

od Din 142'—

Dobaviteo odličnih gosel i znanih glasbenih zborov.

Pregled dogodkov v preteklem letu

Splošen pregled.

Nasprotja med narodi in državami, o katerih smo mislili, da jih je svetovna vojna pokopala za vedno, delujejo še vedno. Tem nasprotjem so se pridružile še nove sile. Na političnem in gospodarskem obzorju se pojavljajo vedno težji oblaki, ki nam ne obetajo lepše prihodnosti.

Nepristranski opazovalec razmer mora priznati, da manjka svetovni politiki, oziroma možem, ki jo vodijo, trdna točka, ker je politika oddaljena od Kristusovega križa ali ga pa celo preganja. Vidimo, da je politika pod vplivom brnenja strojev, ki izdelujejo morilno orožje. Vse države se strahovito oborožujejo. Račun za topove in letala pa plača — siromak davkoplačevalec.

Razmere v katerih živi ljudstvo in ki vplivajo odločilno na vse gospodarske in kulturne ustanove, se stalno izpreminjajo. Po svetovni vojni, ki je povzročila v mnogih ozirih naravnost prelom s tradicijo prejšnjih dob, so stopile v življenje našega naroda tako dalekosežne izpremembe, da stoji pred njimi skoro vsa naša javnost brez orijentacije. Nove gospodarske, socialne, kulturne in politično-upravne naloge so se pojavile takorekoč preko noči ter odpovedujejo druga za drugo vse metode, ki so do zdaj regulirale gospodarsko in kulturno-politično delo.

Pravi vzrok vsej krizi, ki jo preživlja današnje človeštvo je v težkih gospodarskih razmerah naših dni. Kmet mora drago kupovali in poceni prodajati, zato mu ne preostaja nič drugega kakor, da se neprestano zadolžuje. Ker pa se dobi kredit danes zelo težko, ne preostane kmetu nič drugega kakor, da se mora vedno bolj omejevati v svojih potrebah in postaja vedno večji revež. To ni omejeno samo na poedine narode in države, marveč objema vsako vas, kamor le sega roka današnjega gospodarstva. Pri nas je prav tako kakor na Danskem, kakor v Južni Ameriki in prav tako v Severni Ameriki, kakor na Kitajskem, prav tako tam, kjer se kmetje obuvajo v coklje ali opanke, kakor tam, kjer se oblačijo po modernih pariških krojih.

Načelo gospodarskega individualizma je v zadnjih desetletjih zajelo v edinstvenem, zmagoslavnem pohodu ves svet. Kapitalistični gospodarski red je potegnil v svoje območje vesoljno človeštvo ter je narekoval svojo voljo, neodvisno od samostojnih političnih ozemelj. Ko se je ta mednarodna gospodarska trdnjava zamajala, hite sedaj posamezne države reševati iz ruševin kar se še rešiti da. Toda že prvi poskusi so pokazali, da se gospodarska kriza ne da rešiti v okviru posamezne države. Iz tega spoznanja so se rodile meddržavne gospodarske konference, ki pa so vse odpovedale. Prevelika proizvodnja na eni strani, pomanjkanje in glad milijonov na drugi strani, so naravne posledice tega položaja. Vsakdo se zaveda, da razpada stari svet, zgrajen na gospodarskem individualizmu ter da so vsi protiukrepi posameznih držav in gospodarskih organizacij le prehodnega pomena.

Svet pa pretresajo tudi moralna kriza in borba med fašizmom in komunizmom.

P o š i r o k e m s v e t u .

Več ko beremo o dogodkih preteklena leta, bolj se nam zdi, da smo v kotlu, ki vre. Mednarodna politika menja vsak čas svoj obraz. Kar je veljalo včeraj, ne velja več danes, same izpremembe in sama presenečenja. Sklepali so pogodbe, vezali se v pakte, obljubljali so si prijateljstvo, ohranitev miru in kar je temu podobnega. Kljub temu pa vidimo povsod samo nezaupanje med narodi, oboroževanje na vse mogoče načine: v vodi, na zemlji in v zraku.

To leto smo z napetostjo čitali in zasledovali boje v

Abesinji,

ki jo je osvojila Italija. Abesinija ali Etiopija, kakor se je nazivalo to cesarstvo uradno, je gorata dežela v vzhodni Afriki. Njeno ozadje skriva v sebi bogata najdišča rud in petroleje. Abesinija ni imela dohoda do morja. Zabranjevala ga ji je italijanska kolonija Eritreja ob Rdečem morju, Francoska Somalija ob prelivu Bab el Mandeb in ob Adenskem zalivu Britanska Somalija, vzdolž obale Indijskega oceana pa Italijanska Somalija. Glavno mesto Abesinije ima eno samo železniško zvezo z morjem in sicer iz glavnega mesta Addis Abeba v pristanišče Džibuti v Francoski Somaliji. Ta proga je edina železnica v Abesiniji in je francoska last (večinoma). Meje Abesinije so bile povsod dobro določene, le proti Italijanski Somaliji ne. V letih 1897. in 1908. so mejo tudi tu približno določili, natančno pa ne. Prej se Italija za somalijsko mejo ni brigala. V zadnjih letih pa je pričela prodirati v notranjost in prišlo je do obmejnih spopadov, najprej pri Ualaalu, kjer je okoli 600 vodnjakov, edinih v oni okolici. Pozneje je prišlo do ponovnih spopadov in protestov. Ker je Abesinija članica Društva narodov, se je obrnila na Društvo Narodov za pomoč, in še celo na Ameriko, ki se pa ni hotela oficijelno nič umešavati.

Italija

se je dobro pripravila na afriško vojno. Šlo ji je pa tudi za prestiž, ker so bili Italijani že enkrat v veliki bitki pri Adui od Abesincev premagani. Obmejni spori so bili vedno hujši. Prišlo je do krvave vojne, v kateri so proti slabo oboroženim Abesincem Italijani uporabljali najmodernejša vojna sredstva: tanke, letala i. t. d. Ker nikakor niso mogli streti junaškega odpora Abesincev, so uporabili strupene pline, to najgrozovitejše sredstvo moderne vojske. Abesinci niso imeli ne orožja, ne streliva, niti zdravil in zato so se borili za svobodo svoje domovine včasih samo z noži — ranjenci so pa bili obsojeni na neizbežno smrt pod vročim afriškim nebom. Ker so vodili Abesince nezmožni in podkupljivi rasi (domači poglavarji), so Italijani dobili mnogo »zmag" — z denarjem. Italijani so napredovali vedno globlje v deželo. Takoj za četami so šli bataljoni delavcev, ki so gradili ceste v neprehodni pokrajini. Ko je bila končno v veliki bitki premagana tudi cesarjeva garda, ni preostajalo cesarju Haile Selasiju nič drugega, kot da beži iz domovine. Italija je proglasila zavzetje Abesinije, svojega kralja pa za abesinskega cesarja.

V oktobru 1935. je razglasilo društvo narodov sankcije nad Italijo. Države naj bi se obvezale, da ne bodo v Italiji nič kupovale in ji nič pro-

dajale, zlasti petroleja. 53 držav je pristalo na sankcije, le Nemčija, Avstrija, Madžarska in Brazilija niso hotele nanje pristati. Male države so pristale na sankcije, čeprav so v tej dobi krize izgubile mnoge milijarde, samo da bi ojačile princip teritorialne samostojnosti in da bi sebi zasigurale enako pomoč v slučaju potrebe. Toda sankcije niso dosegle svojega namena, ker niso bile dovolj učinkovite. Italija je kljub sankcijam dobila Abesinijo. Naenkrat so se spomnile velesile Anglija in Francija „pogrešili smo — ukinimo sankcije“ in so jih v mesecu juliju 1936. ukinib“. Male države so pri tem zopet bolj spoznale, da jih Društvo narodov ne more ubraniti pred napadi sovražnikov. Če se vprašamo, zakaj niso našli nobenega učinkovitega sredstva proti Italiji, lahko najdemo to sredstvo: Zapreti bi bilo treba Sueški kanal, skozi katerega je vozila Italija svoje čete in orožje. Toda ko se je sprožila ta ideja, je Musolini zagrozil z vojno in Anglija se je čutila preslabotno, da bi si upala začeti vojno, Francija je pa itak natihem podpirala Italijo. Sankcije so zadele najhuje male države, posebno nas, ker so nam odvzele izvoz lesa in s tem povzročile ogromno škodo našemu narodnemu gospodarstvu.

Abesinska vojna je izčrpala gospodarsko in finančno moč Italije. Viačanje v redne prilike bo toliko težje, ker so vse rezerve v sirovinah in denarju porabljene. Cene „na debelo“ so porasle v enem letu za 35%, »na drobno“ pa le za 12% radi strogih predpisov države. Vse izgleda, da se bodo po ukinitvi sankcij cene „na drobno“ prilagodile cenam „na debelo“. Italija dobiva mnogo dohodkov iz turizma in izseljeniških vlog, vendar pa so ti prilivi premajhni, da bi popravili slabo finančno stanje. Pohod v Abesinijo je stal 10 milijard lir, od tega je 5 milijard pokritih z vojnim posojilom, 5 milijard pa stoji še vedno kot izredni izdatek v državnem proračunu. Pomniti moramo, da bo tudi upravljanje nad zapuščenimi, prostranimi pokrajinami Abesinije stalo italijanski narod še ogrotnne denarne žrtve.

Italijanske mase je zagrabila „afriška mrzlica“ — zanos, ki je bil ustvarjen v narodu, da bi se „oprala čast Italije“, se je pretvoril v težnjo, da se čimpreje prične izkoriščati bogastvo osvobojenih pokrajin. O tem bogastvu se širijo kar bajke, sanje o gorah zlata in platine, o jezerih petroleja. Res je, da so vse te stvari v Abesiniji ali do danes še nihče ni uspel, da bi dognal kolike so njih količine in ali bi se sploh splačalo njih izkopavanje.

Afriška mrzlica je bila povod, da so se javili za Abesinijo tisoči in tisoči delavcev, kmetov, trgovcev in industrijcev. Za bodoča podjetja je potrebno mnogo kapitala in delavcev in še mnogo drugih sredstev. Kot mrzel poliv pa je deloval razglas vlade, da bo ona sama upravljala Abesinijo in jo sama izkoriščala. Vlada ne dovoljuje, da bi bogатели posamezniki na račun abesinskih mas. Ona želi, da se gospodarstvo razvija v interesu vse Italije. Jasno je da bo treba za izvajanje tega zopet mnogo denarja, ki se bo dobil z večjim obdavčenjem in povečanjem carinskih postavk, kar bo pa imelo za posledico povečanje cen italijanskih proizvodov.

Sredozemsko morje in njegove obale so letos sploh zelo razburkane. Komaj je minula napetost vsled abesinske vojne in so odšle angleške ladje ter se je pričel krvavi ples v

Španiji.

Vprašanje Španije je vprašanje zemljiške posesti. Kdor bo znal špansko zemljo pravilno razdeliti med prebivalstvo in povzdigniti njeno donosnost z modernim namakanjera, ta bo v borbi za oblast končno zmagal. Kakor vse pretrese španskega javnega življenja, tako je tudi sedanjost kruto državljansko vojno mogoče razumeti le, če poznamo agrarno vprašanje te dežele, ki je bila nekoč rajski vrt, danes pa obstoji iz milijonov beračev in peščice bogatinov. Dve petini španske zemlje sta last bogalih veleposestnikov, dve petini zemlje obdelujejo mali posestniki in le ena petina je last kmetov. Če je kdo škodoval pravi rešitvi gospodarskega vprašanja Španije, je to komunizem s svojo proti-versko gonjo in nasiljem, ki gre zoper svobodo prepričanja, vesti in vere ter je zato izzval odpor. Verorborci so na koncu septembra imeli v rokah večji del države in stali pred Madridom. Narod jih povsod navdušeno pozdravljala, ker so komunisti spoklali z groznim mučenjem na tisoče in tisoče ter cerkve požgali in vse oropali.

Na Balkanskem polotoku sta dve državi, ki ne spadata v Balkansko zvezo.

Albanija

stoji popolnoma pod vplivom Italije, ki je zgradila tam ceste, pristanišča in ima tudi kontrolo nad denarjem. Vse to je pa narejeno s prozornim vojaškim namenom.

Bolgarija

zaznamuje letos močno gibanje za obnovo demokratičnega življenja. Združile so se vse kmečke, delavske in meščanske skupine. Zahtevajo vrnitev prejšnje ustave, odpravo cenzure, svobodo besede in združevanja, izpustitev vseh političnih obsojencev itd. Ljudstvo je proti fašistični vladi Cankova in je za uvedbo demokracije. Razmere med našo državo in Bolgarijo se stalno izboljšujejo.

V Balkanski zvezi pa je

Grčija,

kamor se je vrnil letos kralj Jurij. Kar čudno pa je bilo, da so zaporedoma umirali prvaki strank in šefi vlad.

Čehoslovaška

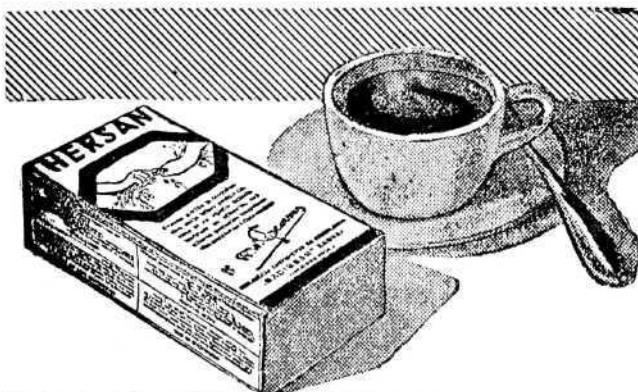
je dobila novega prezidenta v osebi prejšnjega zunanjega ministra dr. Beneša. Z nami in kraljevino Rumunijo tvori Malo zvezo, ki vodi enotno zunanjo politiko in se čedalje bolj upošteva kot velesila. Vladovalci vseh treh držav so se letos sestali v Rumuniji, in tudi v Bratislavi v Slovakiji.

Avstrija

je v juliju obnovila prisrčne odnose z Nemčijo. Kumovala je pri tem Italija. Odnosaji med obema državama so bili po smrti Dolfusa zelo napeti. Sedaj pa se je našla formula: „En narod, ki biva v dveh državah“ S to pogodbo je zasigurana neodvisna in samostojna Avstrija.

ZDRAVJE

s pomočjov zdravilnih lastnosti rastlin s pomočjov

„Hersan čaja“, sestavljenoga iz posebno zdravilnih rastlin po recepti Doktora R. W. Pearsona, šefa zdravnika v Bengaliji (Angleška Indija).

Po dugoletnoj praksi je dognano dobro delovanje »Hersan čaja“ i to z gotovim uspehom pri obolenji i to: povapnenji žil, motnjaj krvnoga

HERSANTEA

obtoka, bolečinaj pri mesečnom časi, migreni, revmatizmi, obolenji obist i jeter, želodčnih motnjaj, zagifanji, zaprtosti, protini, želodčnih a-betegaj, hemeroidi, splošnom i prenaglom i prenaglom debelenji. „HERSAN ČAJ“ SE DOBI V VSEH LEKARNAJ. — Povučno knjižico i vzorce Vam pošle kšenki:

***RADIOSAN**« Zagreb, Dtikl janinova ul. 1

S. Molnar, prof.

KA JE PRAVI VZROK SMRTI?

Za vzrok smrti je večkrat krivda kakši beteg ali nesreča. Pravimo večrat: „Vmro je <šd zvužanja pluć“ ali pa „Vmro je 6d bodlaja noža“ itd. Liki će malo bole spreglednemo zrok smrti, celo od strani zdraylenja, te smo na pravoj poti i lahko pravimo, da je vzrok smrti samo edno. To je: prestanek menjajoče hrane v človečem teli.

Vsaka smrt najmre nastopi tak, ka po celom teli važni organi ne dobijoveč friško krv. Če na priliko človek pri nesrečnom pripetjej iskrvavi, teda mozek več ne prima krv, ar v teli je nega več i tak tiidi ne prima potrebne hrane od krvi, s štsroy se hrani. Nadale, živčene stanice ne morejo izločiti v krvi nepotrebno i škodljivo hrano, štere se neprestanoma pojavlajo, ar je tak onemogočena izmenjava hrane, teda mozek ali pa živčene stanice obrtđidjo same sebe i vejnejo, ka z drtđog rečjov znači smrt. Tak tđdi se na isti naćin dogodi po kakšem betegi, kda prestane bti srce i se zastavi pretakanje krvi po teli.

Izmenjava hrane je teda za gordrzanje življenja pri človečem teli najvažnejša reč. To izmenjavanje hrane drži redno pretakanje krvi. Zato pri vsakom vraćenji betega je potrebno povsem paziti na redno pretakanje krvi i pravilno izmenjavanje hrane. Znajmo osvedočeno je, da najbolše v tom pogledi deliijejo naravne zdravilne trave, ar je njihovo deliivanje blago i vnostrano. Predvsem popolno vrejije pravo menjanje hrane Hersan-čaj. Hersan-čaj je sestavljeni iz 15 vrst zdravilne trave. Zato Hersan-čaj jako dobro deliije pri vnojih betegaj i to je velika prednost.

Če spoznamo tak bole natenkoma zrok svoje smrti, si bomo tak na ležejši naćin podukšali svoje življenje. Ne smemo se pa spozabiti pri podukšanji življenja, ali pa pri ozdravljenji betega na to, da se mamo v prvoj vrsti zahvaliti tistim marljivim vućenjakom, šteri so najšli i preštudirali deliivanje zdravilne trave. Med takše vredne vućenjake spada v prvoj vrsti Dr. W. Pearson, doktor v Indiji, šteri je sestavo Hersan-čaj na temelji svojih dugoletnih izkiišenj.

Nemčija.

Letos se je dopolnilo 17 let odkar je bil podpisan v Versaju mir med Nemčijo in zavezniškimi silami. Vseh 17 let je Nemčija vodila ostro borbo proti temu miru in vidimo, da je ostala do danes v veljavi le še določba s katero so se odvezle Nemčiji kolonije, vendar gre do danes napor Hitlerja za tem, da se tudi ta določba spremeni. Nemčija je pokrivala borbo proti Versaju s plaščem borbe za enakopravnost. Nemčija je v marcu 1935. objavila svojo oborožitev. V marcu 1936. je poslala svoje čete v Borenje in avgusta 1936. je objavila dveletno vojaško dolžnost, s katero je dvignila svojo oborožitev na en milijon mož. „Versajski duh“, ki je delil države na zmagovalce in premagance, je izginil. Nemčija motivira svoje vedno večje oboroževanje s tem, da se brani proti komunizmu, ki ga tako strastno širi Rusija.

Nemčiji je bila naložena prireditev olimpijskih iger, ki so vsako 4 leto. To so izvedli s tako točnostjo, kakor je še svet ob sličnih prilikah ni doživel. Potreba po tujih devizah jih je nagnala, da so razvili povsod ogromno propagando za obisk olimpijade.

Med dvema državama s popolnoma nasprotnima državnima ureditvama je

ⁿPoljska.

Notranje razmere so se sedaj precej izboljšale, odkar so dali Poljaki nekaj pravic tudi Ukrajincem. V zunanji politiki se smatra Poljska za velesilo. Ta naziv ji pripada tako po državnem ozemlju, kakor po številu prebivalstva. Njena politika si utira svoja pota, ki so najboljša zanjo. Prijateljstvo med njo in Francijo je že zelo staro. Obstojalo je že v slavni dneh, ki sta jih obe državi v preteklosti preživljali in tudi v dobah težkih preizkušenj, ki so nanje navalile. Ker pa Francija ni prav razumela notranjega razpoloženja Poljske, se ji je ta odtujila in sklenila z Nemčijo 10 letno nenapadalno pogodbo, ki je izzvala veliko nerazpoloženje v Parizu. V avgustu 1936 sta si izmenjala misli vrhovna šefa armad obeh držav, ki je pameten zaključek večletnih nesporazumov.

^aRusija

se je najprej s celo vrsto paktov o nenapadanju zvezala z evropskimi državami. (Rusija—Francija, Rusija—ČSR.) in je s tem dobila vlogo pri razvoju evropskih dogodkov, od katerih se je prej dolgo držala ob strani. Ker zavzema Rusija važen zemljepisni položaj v Evropi in na Daljnem Vzhodu, so seveda tudi druge države morale paziti, da so jo pritegnile k sodelovanju. V paklu v Montreju je dobila Rusija veiko veljavo v Sredozemskem morju. Rusija si prizadeva voditi in braniti svetovni mir, dočim kominterna (njena stranka), skuša povsod raznetiti revolucionarne duhove.

18. avgusta se je pričel v Moskvi proces proti mnogim ruskim državljanom, ki so bili obtoženi, da so hoteli spraviti s poti Stalina in njegove prijatelje ter strmoglaviti sedanji režim. Proces se je začel in inscernal tako, kakor dozdej vsi podobni procesi: šlo je za zastrašenje opozicijskih elementov v ruskem narodu in v komunistični stranki. Na obtožni klopi so sedeli največji sodelavci Leninovi,

ki so pripravljali in vodili rusko revolucijo v letu 1917. Opozicija je pripadala skrajnemu levemu krilu komunistične stranke in je bila bolj boljševiška nego je Stalinov boljševizem. Opozicija ni bila zadovoljna z notranjo in ne z zunanjo politiko Stalina. Razredla pa se je tudi v armadi. Zato je napovedal Stalin brezobzirno čiščenje. Vsi obtoženci so bili obsojeni na sturt. Zopet je padlo nekaj glav ljudi v Rusiji, tem obljubljenem rajju vseh, ki so nezadovoljni z zapadno kulturo, ker so imeli drugačne nazore, kakor jih ima diktator v Kremlju. To je pač zelo krepek dokaz kako je treba razumeti tisto »svobodo prepričanja«, ki jo opevajo vodje evropske »Ljudske fronte«, ki so tudi pri nas našli nekaj lahkovernih učencev.

Sodelovanje Rusije v svetovni politiki je v zvezi z ustvarjanjem velikih organizacij v vseh delih Evrope. „Ljudske fronte“ so se pojavile v raznih deželah. Tudi

Francija

je dobila pri volitvah vlado „Ljudske fronte“. Naše razmerje do Francije je še vedno dobro, vendar pa opažamo, da včasih v Parizu bolj neradi gledajo naše početje.

Anglija.

je izgubila letos svojega vladarja kralja Jurija V. Na prestolu mu je sledil sin Edvard VIII. Konservativna Baldwinova vlada je morala začeti z ogromnim oboroževanjem Anglije v zraku, ker je mnenja, da sedanja oborožitev Anglije ne zadošča spričo ogromnega povečanja oborožitve drugih držav.

Današnja Evropa je kaos držav, ki se med seboj ne razumejo. Evropa se že 20 let ne briga, da bi zamenjala silo z zakonom. Vedno bolj se oddaljuje od pravih načel in vrača k režimu grobe sile. V vsaki državi so politične ustanove, duhovne težnje, politični in gospodarski interesi različni. Mednarodna politika sliči slabi tkanini, ki se vsak dan trga in jo je treba vedno nanovo krpiti. Ako dodate k temu še strast za dobičkom, neumne želje za uspehom, preziranje načelnosti, nacionalne zaletenosti, imate precejšnjo sliko spletk, ki se odigravajo v Evropi. V času, ko se zdi, da so vsa obzorja zapadnega človeštva zagrnjena s temnimi oblaki in ko je tako težko najti znak iskrene vere v življensko moč in napredek zapadne civilizacije, je ta postala na tleh Male Azije, kar oboževani vzor. Vse preosnove v

Turčiji

gredo za tem, da vcepijo turškemu narodu vero v moč in vrednost zapadnega pojmovanja sveta. Nekoč v Evropi priznано geslo: „Ex oriente lux“ (Iz orijenta luč) so ti Vzhodnjaki spremenili v „Z zapada luč“. Turčija se drzno in smotrno racionalizira in skuša za vsako ceno dohietati tehnično razdobje zapada. Zunanjepolitično je Turčija članica Balkanske zveze. V dogovoru v Montreju je letos dosegla velik uspeh, ker ji je dovoljena oborožitev Dardanel.

Palestina

je letos preživljala krvave nemire med Židi in Arabci. Arabci so v skrbeh za svojo bodočnost. Sebe smatrajo za branilce obćih interesov muslimaanov v svetih mestih Islama. S skrbjo gledajo vedno večje nase-

ijevanje židov ter se boje, da jih bodo strii s svojim bogastvom, podjetnostjo in tudi s svojim številom. Osnova nemirov pa ni toliko gospodarske narave, temveč je politična. Palestina je do sedaj 8 let živela v popolnem miru ter je lepo napredovala, sedaj pa so na dnevnem redu sami nemiri in pokolji. Angleško vojaštvo le s težavo vzdržuje red.

Na Daljnem Vzhodu je

J a p o n s k a)

ki je že dohitela in celo prehitela Evropo. Podvrgla si je v par letih ne samo Mandžurijo (Mandžukuo), ampak tudi Notranjo Mongolijo in gospodari v Severni Kitajski, kjer se mora 90 milijonov ljudi pokoravati japonskim generalom in se udinjati japonskemu kapitalu.

Kitajska

ima za vodjo maršala Čankajšeka, ki ga smemo postaviti v eno vrsto z Musolinijem, Hitlerjem ali Kemalom Ataturkom. Zednil je letos Severno in Južno Kitajsko, ki imata sedaj enotno valuto in finančno politiko. Na ta način bo mogoče nuditi učinkovitejši odpor proti japonskemu prodiranju. Prej je zelo rovarila na Daljnem Vzhodu Rusija, ki je pa sedaj preveč zaposljena v Evropi z vodstvom ljudske fronte, zato mora imeti zavarovan hrbet na Daljnem Vzhodu in vzdržuje zaradi tega ogromno armado v Vzhodni Sibiriji. Za Kitajske interese pa se močno zavzema Anglija iz gospodarskih razlogov, da premaga konkurenco Japonske, ki jo skušajo sedaj z vsemi silatni iz Kitajske izriniti.

Združene države Severne Amerike

so tudi doživele krizo. Toda predsednik Roosevelt je našel način, da je pomagal farmerjem. Sicer se ta rešitev ne sme smatrati, da bi veljala za dalje časa, vendar je začasno dvignil cene in blagoslanje v državi.

Kratkotrajni dvig cen poljedelskih produktov je izrabil ameriški farmer za nakup strojev in je dokupil tudi več zemlje. Računal je pač, kakor vsak poljedelec, s prirodnim gospodarstvom, to je: čim več je na svetu robe, tem večje je blagostanje. Farmer ni računal z današnjo kapitalistično proizvodnjo, ki ne dopušča proizvodjanja dobrin v neomejenem obsegu. Sledil je oster padec cen, ki je farmerja zelo ostro zadel. Roosevelt je moral nujno pomagati poljedelcem, ker je zaposljeno na farmah približno 25% prebivalstva.

Delno je rešil ta problem z znižanjem vrednosti dolarja. Vsled tega so se dvignile cene blaga in tudi poljedelec je mogel svoje blago dražje prodajati. S tem je mogel lažje odplačati dolgove, povečala pa se mu je tudi kupna moč. Vendar pa so bili potrebni še drugi ukrepi, da je mogel farmer plačati dolgove — treba je bilo kontrolirati proizvodnjo.

Način, kako se je to v Ameriki naredilo, je bil sledeč. Farmer se je obvezal, da bo zasadil toliko in toliko manj zemlje z žitom ali lanom, ali je pa napravil dogovor, da bo dovažal manj mleka na trg. Za to zmanjšano količino blaga mu je dala država podporo, ki mu je nadoknadila škodo. Veličina podpore je bila odrejena s tržno ceno dotičnega blaga. Ker je bila letos v Ameriki zelo velika suša, se je pokazalo, da ta politika »umetnega pomanjkanja" ni najboljša. Možno je celo, da bo morala Amerika spomladi uvažati žito iz Evrope. Pred-

šednik Roosevelt se je zelo zanimal za našo letino ter je spraševal pri neki priliki nekega jugoslovanskega novinarja ali bodo kaj vplivale cene naše pšenice na cene v Ameriki. Pri tem razgovoru je pokazal, da jako dobro pozna naše ekonomske razmere.

Kraljevina Jugoslavija.

Že eno leto nam vlada Stojadinovič-Koroščeva vlada. Prišla je s tem namenom, da uvede pomirjenje političnih strasti in povede državljane v pravo demokracijo. Spoštovanje pred zakoni je namreč pod prejšnjimi batinaškimi režimi že popolnoma splahnilo. Obstojajo 4 stranke in opozicija, ki še ni stopila aktivno v politično življenje. Dočim si belgrajski del »Združene opozicije" še ni na jasnem glede svojega cilja in je tem voditeljem menda edini cilj le, da bi prišli do državnega krmila, se pa vodja hrvatskega naroda jasno zaveda svojih dolžnosti, ki jih ima do Hrvatov. Pomirjenje je vsled modre politike današnje vlade že zelo napredovalo. Vlada je izdala končno veljavno odredbo, ki pomaga prezadolženemu kmetu.

Naša država je bila počaščena z obiskom angleškega kralja Edvarda VIII., ki je prišel v naše Primorje na poletni oddih. Pa tudi mnogo drugih turistov je prišlo letosobiskatnaše kraje ter so pustili pri nas precej denarja.

V Sloveniji je banska uprava storila zelo mnogo dobrega. Elektrifikacija prej zapuščenih krajev se razvija v naglem tempu. Prav tako se bogato podpira poljedelstvo, pa tudi na delavski stan se ni pozabilo. Z državnimi in banovinskimi krediti se gradijo vodovodi, ceste, popravljajo mostovi, zidajo velike palače. Vse to prinaša ljudem lep zaslužek.

Za obletnico lanskega evharističnega kongresa so bili letos v Mariboru krasno uspeli Slomškovi dnevi, samostan v Stični pa je obhajal 800 letnico svojega obstoja. Obeh slavnosti se je udeležilo na deset tisoč vernih Slovencev.

Lehko si napravite Vaše življenje lepše i bogatejše,

če igrate kakše gosli. To je nikak nejtak teško, kak neštérni misli. Svetovno znana fabrika glasbil Meinel & Herold, niidi vsakšemi kúpci brezplačno lehkoumliva povučna pisma, po šterih lahko igra vsakše dete. Važno je, kiippiavati zaistino dobre gosli čiste intonacije, ar samo dobre gosli dava Meinel & Herold d. z o. z. zal. tvornica glasbil Maribor štev. 217. Tii najdete po kakovosti zaistino dobre gosli, ar kiippijete naravnost iz fabrike odn. fabričnoga skladišča. Gosli so najpriifublenejša darila za odrasle i deco.

Senje (sejmi) v Slovenskoj krajini

Beltinci: (živ. i kram.) 20. jan., 24. na prestopno leto pa 25 febr., 25. apr., 27. jun., 15. jul., 5. nov.

Bogojina: (živ. i kram.) 15. febr., 20. marca, 19. maja, 20. julija, 4. sept. i 16. nov.

Cankova: (živ. i kram.) Pond. po cvetnoj nedeli, pond. po s. Trojstva nedeli, 24. sept., 11. nov.

Črensovci: (živ. i kramarski) 14. marc, v pond. po 3. maji, pond. po 14. sept. i 20. oktobra.

^{D, 2}broYⁿ ik: (s^{amo} «v») 6. apr., (zlv - ! ***); V<Lnd-^ou Telio* TM^u> 25- ^, 2.o.ktobra.

Dol. Lendava: (konj, živ. i kram.) 25. jan., 16. febr., 27. marc, 17. apr., 16. jun., 28. jul., 28. aug., 28. sept., 28. okt., 18. dec. pa

vsaki tork svinjsko senje. Če pride na tork veliko senje, teda je svinjsko senje na drugi den. Dokležovje: (konj. živ. i drobno) 18. junija i 21. avgusta.

Dolenci: (drobno) na Telovo i 6. decembra.

Grad (G. Lendava): 28. marc, 21. jun., 16. aug., 29. sept., 30. nov.

Hodoš: (živ. i kram.) 10. marc, 5. jul., 19. avgusta, 5. oktobra.

Križevci: (živ. i kram.) 16. apr., 4. jun. i 27. okt., pa vsako prvo soboto v meseci svinjsko senje. Če spadne na 10 soboto svetek, je svinjsko senje prvešo soboto.

Kuzma: (kram.) na Križni četrtek. Krog: (kramarski) 4. maja.

Martjanci: (živ. ikram) 6. maja, 9. avgusta, 23. oktobra.

Sobota: Prvi pond. januara živinsko senje, prvi pond. febr. živ. i kram., prvi pond. marca živ. i kram., prvi pond. aprila živ., prvi pond. maja živ. i kram., prvi pond. junija živ., prvi pond. julija živ. i kram., 24. aug. živ. i kram., prvi pond. sept. živ., 15. okt., živ. i kram., prvi pond. nov. živ., 6. dec. živ. i kram. Če spadne na prvi ponedelek svetek, se vrši senje na drugi den.

Petrovci: (kram.) na sv. Trojstva nedelo, 4. jul., 8. sept., 28. okt.

Pužavci: (kramarski) 13. julija.

Puconci: (živ. i kram.) 28. maja, 10. jul., 10. sept., i 10. nov.

Prosenjakovci: (živ. i kram.) 15. marc, 16. jun., 2. sept. i 28. nov.

Rakičan: (živinski) 26. marca, v tork pred Risali, 2. **Julija**, 16. aug. i 8. oktobra.

Selo: (kram.) prvo nedelo po Srprnoj Mariji i na Miklošovo.

Sv. Bedenik: (kram.) pred pepelnicov, po postni kvatraj, po cvetnoj nedeli, po jesenski kvatraj i pred koledi vsikdar v pond.

Sv. Sebeštjan: (kram.) 20. jan., 2 nedela po viizmi, 15. junija i 21. decembra.

Tišina: živ. i kram.) 10. aprila i 7. septembra.

Turnišče: (živ. i kram.) v četrtek pred cvetnov nedelov, drugi pond. po Viizmi, četrtek pred Risali, 12. junija, četrtek pred Vel. mešov, drugi den po Maloj meši, 4. okt. i vsaki četrtek svinjsko senje. Či spadne veliko senje na četrtek, te svinjsko senje eden den sledi.

Srez Ljutomer.

Ljutomer: Živinsko senje 14. jan. 8. aprila, 10. junija, 8. julija, 12. aug., 12. nov., kram. i živ. senje: 11. febr., 11. marca, 13. maja: (tiidi konjsko), 16. sept., 17. dec; samo konjsko i živ. senje: 14. oktobra.

Cven: 7. septembra.

Gornja Radgona: 3. februara, 25. maja, 10. aug., 15. novembra.

Negova: 8. septembra.

Sv. Peter: 17. januara, (29. jun.) 30. junija, 21. septembra.

Sv. Križ: Ponedlek po tihoj nedeli, 3. maja, 26. julija, 6. nov.

Mala Nedelja: Četrtek pred nedelov Sv. Trojstva, 21. okt.

Veržej: 6. maja, 29. sept., 30. nov.

Sv. Duh: 24. avgusta, 13. dec.

Medjimurje.

Čakovec: Cvetni pond., 29. jun., 13. aug., 3. okt. i 25. nov.

Draškovec: V sredo po Jiirjovom, 7. i 16. aug. i 11. nov.

Kotoriba: 9. marca, 27. junija, 30. septembra i 30. novembra.

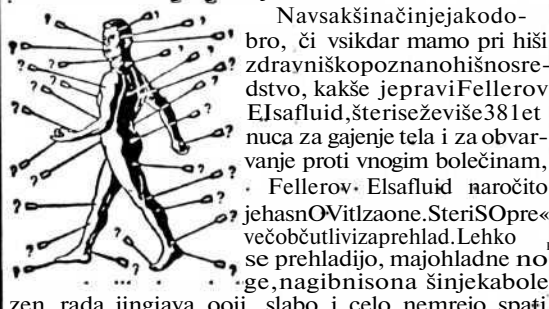
Nedeljšiče: 15. junija, ponedlek po angel. nedeli.

Prelog: Risalski tork, ponedlek po Jakobovom.

Razkriž: 19. maja, 24. jun., 10. aug., i v sredo po beloju nedeli.

Gde jezrok beteguvan [a?swrr;:

To je najvažnejše pitanje, či nas kaj gde boli, ar uspeh lešanja v prvom redi od toga visi, či oravi zrok betega gornajmedo.

Navsakšinačinjejakodobro, či vsikdar mamopri hišizdravniškopoznanohišnosredstvo, kakšejpraviFellerovElsaf fluid, šteriseževeviše381etnuca za gajenje tela i za obvarvanje proti vnoгим bolečinam, Fellerov Elsaf fluid naročito jehasnOvitlazone. SteriSOprevečobčutlivizaprehlad. Lehkose prehladijo, majohladne noge, nagibnisona šinjekabolezen, rada jingiava ooi, slabo i celo nemrejo spatii.

Vnogi hvalijo Fellerov Elsaf fluid, šteroga so voprobali pri občlitenji slabosti i nedovolnoga toka krvi, ar so jim oslabei živci i mišice. Či je človek duševno i telovno zmantrani, včasi se nači čiti, či nikeliko kaplic lepodiščega Elsaf fluida vu mleki, vu čaji, ali kavi notri vzeme, šteri ga očrsvi i krepekšega včini.

Oni, ki nucaio mazalo proto, betegi reumat.čnoga bolenja, trganja, v knz. i ledevvaj rezanja, je dobro či Fellerov Elsaf fluid nestanoma drzijo pn hizi.

Nuca se pn zvutiesnori i znatrasniji boleznii Fellerov Elsaf fluid i izvrstno služi tidi kak desinfekcionsko sredstvo i kozmetikum za roke, lica, zobe, lampe i dihala i. t. d.

Vu vodo pomešani se niica za grgranje, ar odstrani sline i zroke kašla, zamuknjenosti, pa vugodno delije pri betegaj.

Fellerov Elsaf fluid se dobi v apotekaj i spodobnih trgovinaj vu poskiisni glažaj po 6 Din., dvojni glaži po 9 ali spec. glaži 26 Din. S poštov pride, či ga što naednok več naroči, 1 paket z 9 glaži, ali 6 dyojnimi, ali 2 specijalnimaglažomazednim pakivanjom i poštninov samo 58 Din. Dva takšiva paketa za 102 Din, šest takših paketov samo 250 Din (mesto 6 krat 58 Din).

Či je štojne v redi ru prebavnom organi tela, dobro njemi dejejo Fellerove Elsa-pilale, povsem so neškojlive, nedražajo črta i lahko stolicu napravijo. Fellerove Elsa-pilale popravijo želodec i čistijo telo; z ednim čistijo krv. 6 skatul 30 Din, 12 skatul 50 Din, z pakivanjom i poštninov.

Kašli i motenje pri odihavanji lahko posanejo sledica pličnoga betega, či se zanemarijo. Zato dobro včinjio tisti, ki se z pilom pravoga Zagorskega „Elsa“ soka od lekarnika Fellerazasigurajo. Flaša D. 15,50, po pošti 2 flaše 50 D. franko.

Dober tek Vam zelemo! Če Vam želodec ednok nebi bio v redi, ti Vam prebava nebi bila, kakša bi pač m ogla biti, te vzemite nekolko kaplic Elsa-švedske tinkture od lekarnika Fellerazasigurajo. Flaša Din 15,50, po pošti 2 flaši 50 Din franko.

Eugen V. Feller, lekarnar, Stubica Donja št. 823. ffff., Opominamo Vas, da dinare naprej pošlete, ar poštnina po povzetji košta 10 Din več. Če se ti preparati položijo k Elsa-fluidi, Elsa pomadi ali k Elsa-žajfi, se poštnina prišpara, stroški se kak najfalej zračunajo pbsebi. Odobreno od mln. soc. In nar. zdravja, 8p. br. 609 od 24. III. 1932

Elsa ribji olji vala vsakomi,

Elsazobniprašeksamo D.6.60
Elsa železno vino, za
Elsa zagorskisokprotikašli
Elsa sladkorne pastile proti
Elsa mentolni klinčle proti
Elsa turistin flajšter.
Elsa prah za poslanje teia
Elsa Shampoon za pranje
Elsa-Ovo Elsa Zajfe
Elsa-Hcerinova, boraksova, katra-
OOVa i CISA Zajta Za Drijanjc.
Elsa-Depilatonum proti ko-

80. ^
Elsazobniprašeksamo D.6.60
>sa železno vino, za
Elsa zagorskisokprotikašli
Elsa sladkorne pastile proti
Elsa mentolni klinčle proti
Elsa turistin flajšter.
Elsa prah za poslanje teia
Elsa Shampoon za pranje
Elsa-Ovo Elsa Zajfe
Elsa-Hcerinova, boraksova, katra-
OOVa i CISA Zajta Za Drijanjc.
Elsa-Depilatonum proti ko-

Metoda za
Gojenje nog.
z& kureče oči i žule itd.
Vampomagabrezbolečin, brez
noža i nevarnosti zagifanja kr-
viihitroigvišnodelajoičiiFelle-
Elsa turistin flajšter.
Mali karton 4.40, veliki 6.60 D.
Dale: Tekoča turistna Elsa
tinktura, jaž z penzinom u Din.
Elsa prah za poslanje teia
ogiskatulazrešetkov7.70D
Elsa prah za kope, 16 60 Din.
Elsa šahet proti pisnivosti
Elsa f
Elsa f
Elsa f

Metoda za
Gojenje nog.
z& kureče oči i žule itd.
Vampomagabrezbolečin, brez
noža i nevarnosti zagifanja kr-
viihitroigvišnodelajoičiiFelle-
Elsa turistin flajšter.
Mali karton 4.40, veliki 6.60 D.
Dale: Tekoča turistna Elsa
tinktura, jaž z penzinom u Din.
Elsa prah za poslanje teia
ogiskatulazrešetkov7.70D
Elsa prah za kope, 16 60 Din.
Elsa šahet proti pisnivosti
Elsa f
Elsa f
Elsa f

SNAJZNOSTI:
Fellerova kaukazka Elsa-
pomada čisti lice i kožo, po-
mladi povehnjeno, grbavo i
hrapavo kožo lica, šinjeka i
rok pUščaže, brlizeg, odpravla,
izvrstna proti sunčnim krpam
En glažek 12 Din. Po pošti
franko 2 glažka 40 Din.

Fellerova močna Elsa-
pomada za rast vlasi, en
glažek 12 Din.

Elsa-Shampoon za pranje
Elsa-Ovo Elsa Zajfe
Elsa-Hcerinova, boraksova, katra-
OOVa i CISA Zajta Za Drijanjc.
Elsa-Depilatonum proti ko-

Elsa-Hcerinova, boraksova, katra-
OOVa i CISA Zajta Za Drijanjc.
Elsa-Depilatonum proti ko-

Elsa-Depilatonum proti ko-
Elsa-Depilatonum proti ko-
Elsa-Depilatonum proti ko-

Elsa-Depilatonum proti ko-
Elsa-Depilatonum proti ko-
Elsa-Depilatonum proti ko-

Elsa fluid se slobodno odava! Elsa fluid ne spada med tista zdravilna vrasva, štera se samo v apotekaj smejo odavati. Elsa fluid je kak staro poznano hišno sredstvo i kosmetično-antiseptični preparat, pripuščeni slobodnoj odaji v drogerijal i parfumerijal i trgovinaj z mešanim blazom.

Za kratek čas.

D>a gospoda sedita v III. razredj železnice.

— jezero dinarov škode mam, ar se je pokvaro vodovod.

— Najbrž zato, ar ste vrtnar, ppsiišile so se vam cvetlice.

— Ne. Gasilsko veselice smo meli v mojoj krčmi.

Mladi gospodič pravi gospodični:

— Evica, moja liibezen do vas je velka i globoka kak — Jad-Tansko morje.

— Vörjem, pravi gospodična Evica, — zato me mantra vsikdar morska bolezen, če na vašo liibezen mislim.

• Ločena gospa pripovিদavle:

; — Znete Gospod Štiglec, zdaj je vse v redi okoli mene. Sodišče naj je ločilo. Mož je dobo dete, jaz — pohištvó.

v — Kaj pa vaš herb?

! — Toga je dobo g. advokat.

; Gospod Copota ma strašno la-gojo ženo. Če se gospa malo zadere, on se skrije — gde se pač raore. No, v nedelo zadvečara je itudi tak bilo. Gospa je šla na sprehod, gospod Copata pa pazo doma na dete. Dete je cvililo, gospod Copata je pokao od čemerov, ar gospé dugo ne bilo doma. Odločo se je, da dnes, da — dnes — njoj že pokaže ...

Med tem se je vrnila gospa Copata iz varaša i ar je najšla pred dverami falaček mastnoga papera, se je nesmileno zadržla: „No, čakaj,prideš mi fakín vroké!”

Krik žene je pognao možana omar. Tam ga je najšla oblastna gospa i zapovedala, kak general soldakom:

— ^Prideš dol včasi z omara?”

— „Ne”, se je ojunačo mof,
— „dnes ti vendar pokažem što je gospod v toj hiži!”

Gospod Trebušnik je čemerén, ar je prineseo kelner na mesto pečenoga piščeta same čónte:

— Kelner, če je to pečeno pišče, potem sem jaz osell!

— Gospod, pove mirno kelner, — lejko vam prisegnem, ka je to resan pečeni picek.

Bogatin pride s 7 letnim sinčkom v svoj lepo opremleni dom, pa pri vrataj srečata vlomilca, šteri je v velkoj vreči neseo pokradeno blago. Bogatin potegne iz žepa revolver i se zadere:

Roke gor, tovaj, ali strelam!

Tovaj vrže žakeo na tla i prestrašeno zdigne roke v zrak.

Sinko ga tolaži:

— Ne bojte se, gospod tovaj, revolver je prazen. Midva s sestrov sva pobrala iz njega vse patrone.

Vučitelca pita v šoli od hčerke gospoda doktora:

— Anica, koliko je stara ženska oseba, šterase je rodila 1905 leta?

— Če ma moža, je stara 31 let, če ne pa — *20.

Gospa pita od slavnoga doktora:
— Istina je, gospod, ka je jako dobro vrastvo oslovo mleko?

— Istina, gospa.

— Za koga pa?

— Za male osle.

Gospa v posteli pravi sobarici:
— Ana, poglejte, kakše vreme bomo meli dnes.

Ana pogleda skoz okno i nedužno odgovori:

— Ne vidim, gospa, pred oknom do teo visijo oblaki.

Prositate taki
veliki
ilustrirani
cenik
i
VZORCE,
štere dobite
k šenki!

Ka ne odgovarja,
se lejko premeni
ali se pa povrnejo
penezi.

Veliko prebranje! 1

Nisike cene!

Gospod Starina je napregeo pred voz kobilu, za štero je dao na senjl 125 Din. Poleg njega sede gospa Starina, ka ta se prej pelala — se zna po gospodsko pelala, v gorice. Sredi poti se oglasi gospa:

— Papá, glej toga človeka, že dve vūri hodi za nama, pa nikak nešče zaostati.

Gospod Fajfa je okoli 50 let star debelač. Prišeo je na proslavo i prignao je s seбом svojega 7 letnoga sineka. Liidi je dosta, sedežov malo, zato gospod Fajfa posadi sineka v naroče. Zdaj pride v dvorano mlada gospodična poštarica.

Sinek:

— Atek, ali bi poniido gospodični svoj prostor?

Gospa Bajzova se hvali:

— Deseto leto sve pod ednov strehov z svojim možom, pa se itak liibiva, kak prvi dēn najinoga zakona.

— Hiidi jeziki pravijo, ka se vsikdar kregata.

— Vsikdar ne, samo telko, kak prvi dēn.

*

Vanek sedi pri kupici vina. Na driigoj strani stola sedi Drašek. Kregata se:

Vanek: „Če teprimem zašinjek, več nikdar ne prideš v to krčmo.

Drašek: Da, če me primel.

*

Razstrgani brezposelni odgovori gospodi, šteri ga pita zakaj je prišeo na beraško palico:

— Ar sem tak brezskrbno razmetavao peneze, kak vi gospod

krao i minister se špancerata i srečata staroga plebanoša, šteri je jahao na konji. Minister misli, no čakaj stavec, tebe malo podražim. Zdigne roko i pravi:

— Postojte, velečasini! Ne ravnate po reči svetoga pisma. Naš dober Gospod je na osli jahao, kda je prišeo v Jeruzalem.

— Jaz bi tiidi na osli prišeo v varaš — odgovori župnik, pa ga ne morem dobiti. Naš milostivi krao je najmre iz vseh oslov napravo ministre.

*

Stric Kučera so obhajali 60 letnico svojega rojstva. Že rano zajtra so prihajali poznanci i prijatelje, vsi so njim želeli srečno, blagoslovljeno i dugo življenje. Prišeo je tudi hšni gospodar i povedao:

— Gospod Kučera, od dnes naprej plačate namesto 200 - 400 dinarov arende na mesec.

Stric Kučera skoro skoči iz kože od čemerov:

— **Zakaj?**

— Da bi vam dokazao, kak vi-siko vas cenim, moj dragi gospod.

Gospod Fič in Fuč se pogovarjata.

Fič: Pomisli, takša nesramnost, meni je pravo, ka sem stari somar.

Fuč: Piisti, prijateo, zmoto se je. Pozabo je, ka maš samo 40 let.

*

Kmeticat Marko, gosko zakolem viitro za obed.

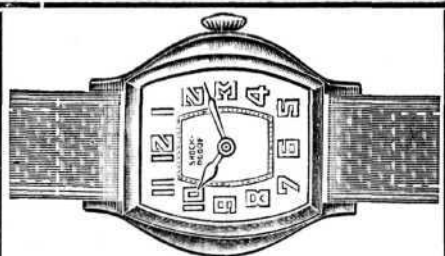
Kmet: Zakaj?

Krtietica: Viitro mine deseto leto, ka sva mož i žena.

Kmet: Škoda goske. Ona ne kriva, ka sem te vzeo za ženo.

*

Velki, močen kmet prosi od tnaloga, slaboga židova za posjilo.

Zahtevajte **BREZPLAČNO**
1 POŠTNE PROSTO

velki ilustrirani cenik za viire, zlatnino i srebrnino od svetovno znane firme

H. SUTTNER

LJUBLJANA št. 895

Lastna fabrika vör na Švicarskom.

Čiidili se bodete

nizkim cenam! Žepne viire že od Din 38" -
naprej. Biidilke že od Din 44-
nadale i vöre na roko od Din 98*.

Za vse pismena garancija !!

Židov: „Kaj pa, čhe thi, na mhesto pohsojila od štehm dve trhdi phl'uski?"

Kmet: »Brezskrbigospod, sem dober plačnik."

General: „Kaj mora napraviti vojak, če pravi of cir prostovoljci: naprej? -^a

Vojak: „S poti stopi, da lejko pridejo prostovoljci."

Županski kandidat pride domo iz tretje vēsi i ga pita žena:

— No, kak kaže? So kaj navdiišeni liidje?

— Jako. Kda sem povedao, ka *ne bom* kandiderao, so pokali z rokami, ploskali, kak norci.

*

Vučiteo krega šolare:

Nemirni ste, prava nesreča je delati s takšov decov. Vrečico cukra bi vam kiipo, če bi tihi

**Prositate taki
veliki
ilustrirani
cenik
i
vzorke,
štete dobite
k šenki!**

**Ka ne odgovarja,
se lejko premeni
alise papovrnejo
penezi.**

**Jako veliko
preberanje,
znižane cene!**

bili konči telko časa, dokeč pre-
štem do tri.

Šolarje so navdūšeni:

— Telko pa že zmoremo!

Vsaki vsede na svoje mesto. V
šolskoj sobi je smrtna tišina.
Vučiteo začne šteti: „Eden . . .
dva . . .”

Mislite, ka je do tri tiidi pri-
še? Ne.

*

— Gospod fiškališ, lepo pro-
sim, pomagajte mi. Nesrečen sem
pri vsakoj ženi. Prva žena je
pobegnola od mene.

— I ta druža?

— Ta driiga — neščte pobegnoli.

*

V vozi sedi grešnik. Vrata odpre
paznik i prižene novoga grešnika.

— Zakaj sediš? pita noyi gost.

— V Martjancaj sem vkradno
edno šekasto telico.

— I ti?

— To šekasto telico sem kiipo
brez pašoša.

*

Gor na Pohorji je mala kmet-
ska hiža i v to hižo stopi vara-
ški gospod.

— Prijatelje, — pita gospod —
bi mi lejko dali liter mleka?

Komaj pove syoje, že prinese
kmetica liter mleka. Oospod spije
mleko, potem bi rad zyedo za
ceno.

— Sto dinarov plačate, je od-
govorila kmetica.

— Pri vas je lekaž malo mleka,
pravi gospod i plača.

— Ne, prosim ponizno — dene
kmetiea, mleka je dosta, samo
dinarov je malo.

*

**Prositate taki
veliki
ilustrirani
cenik
i
vzorke,**

**štete dobite
k šenki!**

**Ka ne odgovarja,
se lejko premeni
ali se papovrnejo
penezi.**

**Veliko
preberanje!**

**Jako
nisike cene!**

Marko je čemerer:
Kakše gostiivanje je bilo to?
Vina malo, mesa menje, torte pa
nikaj.

Gostiteo:

Na fronti bi ti telko ne zmogla
soldaška kihinja, pa si itak za
zobmi meo jezik.

Na fronti že, ali na fronti smo
meli boj, pri tebi pa prej gos-
tiivanje.

- Lekaj dobro slūžiš, vej te
bolše cigaretline kadiš.
- Niti pāre ne zasliižim.
- Kradneš?
- Tūdi ne.
- Siherbaopopokojnojtetici?
- Ne. Stožo sem verta, ar me

je trikrat pliisno, kda me je vr-
geo iz sliižbe.

*

Gospod Frola se je zamiido v
krčmi. Znao je dobro, ka ga
čaka doma, zato je pred dverami
slekeo gvant, v samoj srakici i
bos je prišeo v sobo. Gvant i
punčule tiho odloži pa prime
deteči voziček i ga tiho poganja.

Žena se zbiidi, pogleda na viiro
i strašno zakriči:

— Pijanec, do polnoči si sedo
v krčmi!

— Motiš se ženska, že dve vōri
ziblem maloga. Ne morem spatī,
ar zmerom joče.

Te se je oglasilo dete — v
posteli pri materi.

Vpro ^lat^ i cmhrnA nrprlmoto najbolše kupite, če od stare
Vore, Zldie l breDrrie preairiete strokovne firme H. Suttner,
Ljubljana št. 895. zaprosite ilustrirani katalog, šteti se Vam pošle popunoma brezplačno

THIBRRY-ov BALZAIKE

JEDIHO PRAVI BALZAM
IZ LJEKARNE K'ANGJELU ČUVARU
THIERRY, PREGRADA.
(JUGOSLAVIJA).

Satno pravi z tov zaš-
čitnov markov.
Čuvajte se prečinjenja!

nica se pri slaboj prebavi, gorriganji, žgaravici, napinjanji, pomenkanji teka, krčaj v želodci, bolečinaj v črevi i proti driski.

Nadale pri zmantranji, iznemoglosti, omedlevici, proti zoboboli, za grgranje, pri bolenji viist i grla i za oblaživanje bole-
čin i trganja.

Oglas pouver min-nar-zdr s oc.
politike S. br. 12947 od 7. IV. 1934.

THIERRY-jova CENTIFOL- LIJSKA MAST (mast za rane)

oblažuje bolečine, čistiraneod nečistoče,
pomaga pri zdravljenji ran, včiiinejo mesta obo-
lenja i se priporoča za vsakovrstne rane, ar
je raskiizajoče sredstvo.

THIERRY-jovi zdravniški proizvodi

dobijo se v lekarnaj i to: **Thierry Balzam** mali
glaž: Din 10'—, veliki specijalni glaž: Din 50'—,
Thierry-jova centifolijska mast lončić: 12
Din, a gde jih ne dobite z gori imeniivanim zakonom,
zaščitenim znakom, **naročite jo naravnost od:**

Lekarne „Angela Čuvara“

ADOLF-a pl. THIERRY-a
naslednik

PREGRADA 48. (Via Zagreb)
Savska banovina

Cene **Thierry-balzama** zednim z pakiivanjom i poštinnov : 6 glažkov
60 Din, 1 veliki specijalni glaž 55 Din,

Cene **Thierry-jove centifolijske masti** zednim z pakiivanjdm i
poštinnov: 4 lončići Din 48'—, 6 lončići Din 66'—..

Pri vekšoj naročbi znaten popust!

Pošila se po povzetji, ali pa, če se penezi pošlejo naprej.
**Veliki cenik, poučno knigo i kalendar za leto 1937. pošlem na zahtevo
brezplačno!**

Oglas po uver. Min. nar. Ždravlja i soc. pol. S. br. 1'948 od 7 VI 1934.

Samo pravo z tem zaš-
čitnim znakom.
Čuvajte se prečinjenja!

Slovenske koprive iz Kočevskoga.

Pri gospe Trottovi je potrkao štrk, dobili so driižinski prira-
stek, maloga Trotta. Zbrala seje
rodbina i razmišlali so, kakše
ime naj dobi pojbič.

Stric je predlagao, naj ga kr-
stijo za — Adolfa.

Oča se je brano. »Pravili bodo

— da sem Hitlerjanec.»

Tetica je misliJa, ka bi ga krs-
tili za Dolfija.

Oča ne dovalo. »Pravili bodo,
ka sem za Avstrijo.»

Trottovi so meli sliižkinjo,
Slovenko. Ta vidi kak dugo si
belijo vértovi glave zavolo imena,

rada bi njitn pomagala, zato je pravila: „Lepo ime bi bilo — Marko... Naš gospod ban je tudi Marko...”

Oča je čemerno odklono: „Ne bo prav, pravli bodo, ka se prilizijem Slovencom.”

„Naj bo Vladimir.”

„Ne”, je odločo oča, to ime po politiki diši. Slovenci mi zamerijo, pravli bodo, da sem mačkovec.”

„Kaj pa — Peter?”

„Že znam”, se je odločo oča i naročo botri svoje. Tak je dobo mali Trott petero ime. V krstno matico so napisali: Trott Adolf, Dolfi, Marko, Vladimir i Peter.

*

Pri Trottovih so meli veliko štalo, dosta krme — pa nikaj goveje živine. V štali so se naselili pavuki, seno so kiipili Belokranjci, za potrebno mleko pa je skrbo sosed Slovenec, Matija.

Pa se je zgodilo, ka je povedala gospa Trottovka: „Oča, mi ne ravnamo pametno. Mava štalo, mava krmo, mava peneze, kiipiva si dobro dojno kravo. Falejše bo mleko, kak zdaj.”

Mož, gospod Trott, misli... misli, potem sede i napiše ete oglas, šteroga je prej g. tajnik prečteo pri cerkvi:

»Podpisani Trott Jožef, posestnik, bivši občinski odbornik in trobentač gasilske čete, kiipim kravo, štera si sama prinesé seno iz gütnla, sama se napije na veškoj mlaki, si sama prinesé listje iz gošče za stelo. Prednost majo tiste krave, štere zajtra — okoli osme vöre, kda se zbiidi vertinja, — same prinesejo mleko v kiihinjo.*

*

Gospod Trott se je odločo, ka oda Belokranjci iz Metlike voz sena. Pogodila sta se za ceno,

kiipci je -odšteo peneze, naložo kiipleno krmo na voz. Že je kiipec prijeo za bič. ka bi odpelao kola iz dvorišča, kda ga stavi gospod Trott. „Glejte, mož”, je djao kiipci, „toj vrečici mam 100 cedelcov, na vsakom cedelci je edna numera. Sprobajte svojo srečo. Potegneta 3 cedelce; če bodo kazale vse tri menje kak 100 — yam vrnem peneze, če več — je moje seno.”

Slovenec misli... misli... Rad bi meo seno, peneze ešče bole. „Naj bo”, pravi »sprobajva svojo srečo!” Segne v vrečico, potegne tri številke (se zna, malo njemi je trepetala roka) pa sešteva: $1+7=8$, $8+17=25$. „Dobo sem!”

»Prav, mejte svoje peneze.” Gospod Trott segne v žep, odšte kiipno ceno, strese vrečico pa pravi: »Probajva ešče ednok. Če potegneta pod 100, dobite ešče eden voz krme, če ne, seno na vozi je moje.”

Slovenec palig misli... misli, na konci se odloči: „Naj bo, vala!” segne v vrečico, potegne tri številke, sešteva, meo je menje kak 100. Meo je že zobston dva voza krme.

„Ali bi probala ešče ednok? Če potegneta pod sto, dobite ešče dva voza sena, če ne seno je moje.”

Slovenec potegne, potegno je — nad sto. Zgiibo je oba voza krme. Svadilo ga je, zdaj je že on predlagao: „Ešče ednok. Eti mate peneze. Če potegnem pod 100 — seno je moje brez plačila, če ne — vaš je penez.”

Gospod Trott lepo strosi vrečo i jo poniidi: „Naj bo, kak želete.” Sešteli so cedelce, bilo je — nad sto.

„Mate smolo. Dvakrat dobo, dvakrat zgiibo. Znete kaj, potegnite ešče ednok. Dobite pe-

Prositate taki
veliki
ilustrirani
c e n i k
i
VZORCE,
štete dobite
k šenki!

Kane odgovarja,
se lejko premeni
alisepa povrnejo
penzi.

**Jako veliko
preberanje,
znižane cene!**

neze i dva voza sena, če potegnete pod 100, če ne, voz je moj."

Belokranjec je čemeran, ne misli več, segne v vrečo: „Vala!“

Belokranjec je p e š k i prišeo domo.

*

Oča Trott bi mogoel plačati dačo. Občinski sluga njemi pri-nese ček, lepo pozdravi i pove slovenski — zakaj je prišeo. „Ne razmim“, odvrne oča Trott, „če bi rad kaj, govori nemški.“

Občinski sluga je vlüden človek, lepo razloži v nemškem jeziki, zakaj je prineseo vozki paperček. Oča Trott pregledne i vrne ček: „Zmotili ste se, to ne moj ček. Jaz se pišem Trott, dva ,t', na čeki je samo eden ,t\ Ka more, sluga odnese ček na občino i pove kak je bilo.

Tjeden dni sledi so razglasili, ka bode občina delila vagon kukorice od toče poškodovanim.

Oča Trott pride v občinsko pisarno, prijazno pozdravi i pove zakaj je prišeo. Župan stepe z glavo: „Ne razmim, gospod Trott, pozabo sem nemški...“

„Nikaj ne dene“, pove oča Troit, „znam jaz slovenski.“ I resan lepo pita, če je tiidi na njegovo ime poslano kaj kukorice.

Župan pogledne v pisanje: „Za Trota je, za Trotta nič.“

Oča Trott se na široko zasmije: „To sem jaz, gospod župan, vej na srezu so Slovenci, jugo-slovenski uradniki, oni vendar ne bodo pisali z — nemškim pravopisom!“

*

Nedela je, sonce sija, smejejo se lepi zeleni breščeki na Kočevskom. Ata Trott sedi na klopici pred hižov i kadi.

Sosed Matija za seno pripravljena kola pela mimo:

„Sosed, dežiivalo bo, škoda za seno.“

„V nedelo ne delamo,“ odgovori ata Trott.

Ponedelek je; sonce sija, smejejo se lepi zeleni breščeki na Kočevskom. Ata Trott sedi na klopici pred hižov in kadi.

Sosed Matija se v gorice odpravla:

„Sosed, zadnji čas je, moramo škropiti. Pefonospora nam vniči trs.“

„Pred tremi leti te den se mi je rodila prva hčerka, ne bi se šikalo, ka bi dnes opravlaol hlapčevska dela.“

Tork je; sonce sija, smejejo se lepizelenibreščekinaKočevskom. Ata Trott sedi na klopici pred hižov i kadi.

Sosed Matija koso nese:

„Sosed, vaš ječmen tiidi zreo za koso . . .“

Ata Trott vzeme gorečo cigaro iz viist, zabliskajo njegove modrikaste oči:

„Matija, ali si človek, ali konj? *Konj dela vsikdar.*“ Nastavi cigaro na driigi strani med zobe i zamrmra: „Mene je Bog za človeka stvorio.“

Ata Trott je starejši mož, ma sivkasto brado, v Ameriki kúpleno palico i 12 letnoga dečkov

šoli. Na klopici pred hižov je ešče eden prazen prostor, pozove slovenskoga učitelja, naj sede.

Pogovarjata se. Tiidi od šole.

„Jaz vsikdar pravim“, razlaga naš očanec, „ka dete mora znati državni jezik.“

„Jaz tiidi tak mislim“, odgovori učiteo.

„Ali poleg državnoga jezika naj zna dete tiidi svojo materinščino, nemški jezik.“

„Jaz tiidi tak mislim,“ ponavlja učiteo.

„*Zakaj pa včite potem samo slovenski?*“ se obregne čemerno oča Trott.

„Malo dece mate v šoli, menje kak 30, zato se včimo samo slovenski.“

„Sedemdeset šolarov pride v šolo . . .“

„Od teh je 50 Slovincov . . .“
„Gde?“

„V našoj šoli...“

Očka Trott se premisli, požre čemere. Z desnicov prime mladoga učitelja i liibeznivo razlaga:

„Dete moje, vi ste pameten dečko, vi bi mogli znati — ka na Kočevskom nega Slovincov. Na Kočevskom smo vsi samo Kočevvarji NaKranjskomsoKranjci, na Štajerskom — Štajarci, v Slov. krajini — Slovenci.“

„Jaz tiidi tak mislim“, dene učiteo.

Starec, oča Trott poskoči: „Ka ščete potem? Telko bi itak lejko znali, mladi mož, ka so Kočevvarji — *Nemcij*“

Lastni hasek vsakšega betežnika, št. 108

astme i pliičnih betegov, zahteva, da si naroči popunoma kšenki i franko povučno knjgo s slikami i da poniica poniidbo od poznane firme Puhlmann & Co., Berlin 408., Müggelstrasse 25-25 a, štera obstoji že duga leta. Pazite na oglas v našem kalendari.

**Prositate taki
veliki
ilustrirani
cenik
i
VZORCE,
štete dobite
k šenki!**

**Ka ne odgovarja,
se lejko premeni
ali se pa
povrnejo penezi.**

**Veliko
preberanje!
Jako
nisike cene!**

ZAVEDNI KMETJE, OBRTNIKI, TRGOVCI I DELAVCI
nalagajo svoje prišparane peneze varno pri
KMEČKOJ POSOJILNICI v SOBOTI
CERKVENA CESTA ŠT. 5. V LASTNOJ HIŠI PREK OD SODNIJE
TELEFON ŠT. 62 — ČEK. RAČ. 15.229

Kmetje, ta kasa je vaša, zato se je poslužujte i jo tiidi priporočajte driigim.
Hranilne vloge sprejema od vsakoga na hranilne knji-
žice ali tekoči račun ino je obrestitije najbolje.
Hranilne vloge znašajo do zdaj prek 7,500.000 Din,
Za te vloge je pa dobroga stanja poleg hiše zdaj
65,000.000 Din. - Letni promet znaša 10,000.000 Din.

**NOVE VLOGE SE VSA-
KI ČAS IZPLAČAJO!**

Posojila davle na poroke (kezeše) tabulacijo i tiidi
na tekoči račun na več let na dužna pisma, po
najnižišoj obrestnoj meri. - Rentni davek od penez
plača Posojilnica sama. - Kmetje, obrtniki, trgovci
i delavci, ne smete se spozabiti s te kase, šteta
podpira v stiski naše l'udstvo.

Prldite v svoj dom,

gde te posluženi po svojoj voli!

Stalna tabla časa, kda nam živina skoti.

Dea			Dej			Dej			Dej					
pusca-			pusca-			piisca-			piisca-					
Skoti nam			Skoti nam			Skoti nam			Skoti nam					
nja	kobila	krava	ovca	svinja	nja	kobila	krava	ovca	svinja	nja	kobila	krava	ovca	svinja
Jan. 1	Dec. 2	Oct. 3	Jun. 4	Apr. 5	23	1	Apr. 1	Febr. 2	Oct. 3	21	1	Jun. 2	Febr. 3	Dec. 4
5	6	12	9	23	5	5	5	1	6	25	6	7	7	27
9	10	16	12	17	9	9	13	10	30	10	10	11	11	31
13	14	20	16	17	13	9	17	14	30	14	14	17	17	
17	18	24	20	9	17	13	21	18	2	18	18	21	19	
21	22	26	24	13	21	21	25	22	6	22	22	23	23	
23	26	1	28	13	21	25	1	26	10	10	26	27	27	
29	30	5	2	17	25	29	14	14	14	14	30	31	31	
Febr. 2	Jan. 3	9	6	21	29	9	5	3	18	22	3	7	7	
6	7	13	10	25	6	7	13	7	26	30	4	11	11	
10	11	17	14	29	10	11	17	11	30	26	8	15	15	
14	15	21	18	2	14	15	21	11	30	12	12	19	19	
18	19	25	22	6	18	19	25	19	4	8	16	20	20	
22	23	30	26	10	22	23	29	23	8	20	20	27	27	
26	27	3	30	14	26	27	2	27	12	24	24	31	31	
30	31	7	3	18	30	31	2	27	16	28	28	4	4	
Marc 2	Febr. 3	11	7	26	3	4	6	1	20	1	1	8	8	
6	8	15	11	22	8	10	14	6	24	24	2	12	12	
10	12	19	15	30	12	14	22	9	28	28	5	16	16	
14	16	23	19	4	16	18	12	9	1	1	9	20	20	
18	20	27	23	8	20	22	Nov. 1	16	5	5	13	24	24	
22	24	31	27	12	24	26	20	24	13	13	17	28	28	
26	28	4	31	24	28	30	24	28	17	17	29	30	30	
Apr. 3	Marc 4	8	4	20	31	4	4	2	21	21	3	5	5	
7	8	12	8	1	6	8	10	6	25	25	7	9	9	
11	12	16	12	5	10	16	12	6	29	29	11	13	13	
15	16	20	16	9	13	20	16	9	3	3	15	15	15	
19	20	24	19	13	18	24	20	18	7	7	19	21	21	
23	24	29	24	17	22	28	24	22	11	11	23	25	25	
27	28	1	26	15	30	1	26	26	15	15	27	29	29	
	Febr. 1	8	24	19	26	5	30	26	19	19	31	3	3	
		18	28	30	30	30	30	30	15	15	7	7	7	
		18	28	30	30	30	30	30	15	15	7	7	7	

Prositate taki
veliki
ilustrirani
cenik

i
vzorice,
štete dobite
k šenki!

Kane odgovarja
se lejko zameni
ali se pa povr-
nejo penezi.

Veliko
preberanje!
Jako
nisike cene!

ŽELEZNINO BICIKLE RADIOAPARATE

Vam nudi po kon-
kurenčnih cenah

Nemec Janez

Murska Sobota

Prva prekmurska stro-
kovna radiodelavnica.

Najfalejše i najbolje trpeče
k l e p a r s t v o

je

vd. Marije Jug

v Murskoj Soboti

Aleksandrova cesta
(v NemeSovoj hiši).

Zgotavlja vsakovrstno gradbe-
no špenglarsko delo, kak
žlibe na hižo, pokrivanje
törmov i pokrivanje z
p a l a m i.

izddavaStrelovode.

Popravla vsakovrstno po-
sodo hitro i dobro.

V domovini ročni harmonik,

v nemškem Klingenthalu, že prek 40 let stoji velika svetska fabrika muzikalnih instrumentov Meinel i Herold, štera prinasa od navadne i bogše sorte notri do najbogšihzgotovlenihkromatičnih umetniškihinstrumentov, se na celom sveti za najbogše računajo i cene so jako niske, ar pri njej ?e
**kupi naravnoc z
fabrike ali z fabričnoga skladišča.**

**Dve
vele važni vi
novosti v gra-
dbi harmonik.**

1. Vse naše kromatične piano (klavir) harmonike so opremlene z novimi glasovi, šleri so **briišeni** po dužini. (Dozdaj so se briisili poprek). To je novi, z patentom zavarvani način izdelavanja glasov. Tej glasi se nemrejo potreti, so jako zvočni i zviinredno lahko odgovarjajo i po strokovnjaškoj presodbi so tej do štirikrat bole izdržlivi, kak prosti čeličnik glasovi. — 2. Vse naše štiri- i pet-vrstne krom. harmonike so opremlene z novov melodijskov **jeklenov klavijaturov** (notrašnjost prijemalke, štera je **naš lastni patent**). Velka prednost jeklene klavijature obstoji v tom, ka je pritisk tipk v vseh vrstah **vednaki i zvilnredno lehek**. Pri driigih harmonikaj z lesenov klavijaturov je pritisk tipk v prvoy vrsti lehek i v nadalnih vrstah vsikdar bole žmeten, ka jako ovira pri igranji. - Velko preberanje najdete v velkom ceniki, vu šterom so vsa najinteresantnejša nova dela za najti na poli izdelanja moderni ročni harmonik. — **Cenik vatn brezplačno pošle firmah**

MEINEL & HEROLD,

Skladišče tvornice glasbenih instrumentov,
M A R I B O R št. 217.

Jeli se pljučni betegi dajo ozdraviti?

S tem pitanjem se mučijo vsi, ki trpijo na astmi, katari pljučni vršičkov, zastarelom kašli i zaslinjenosti, dugotrpečoj zamuknjenosti i gripi, z šteri betegov so se do etimao ne mogli zvrčiti. Vsi tej betežniki dobijo od nas edne

ŠENKANE KNIGE S KEJPAMI,

štere je eden imenitni doktor, bivši šef zavoda za finzenkurupisao: Dr. med. G U T T M A N

„Jeli se pljučni betegi dajo zvrčiti?“

Vsakomi betežniki tak priliko poniidimo, da spozna svoj beteg i kak se naj te vrači. Zato smo se odločili, da vsakomi to knigb brezplačno i brez poštni stroškov pošle-mo, šteri de je na ednoj karti (frankirano z 2 D.) proso od

PUHLMANN & Co., BERLIN 408.

Reg. podSp. br. 2416
od 12. XII. 1933

MÜGGELSTRASSE 25-25a.

Zahtevajte **VELIKI
BREZPLAČNI
CENIK**

Biidilka z 1 zvončkom
Din 45' -
Ista, prvovrstna, 5 letno
dobrostanje, Din 60* -
Ista, prvovrstna z 2
zvončkoma, 5 letno
dobrostanje. Din 76* -

Chrom anker

viira Din 35' -
Ista, bolševrste
Din 60* -
Istabolše vrste,
tenka Din 95' -
2-5 letno dobrostanje.

A. KIFFMAN, MARIBOR št. 4.

OGLAŠUVANJA

V KALENDARAJ

objavlja pod najugod-
nejšimi pogoji stari
specijalni strokovni

BLOKNER*OV

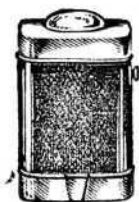
kalendarski cddelek
v koncerni

**INTERREKLAM D. D»
ZAGREB**

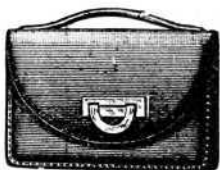
Telefon 21-65.
Poštni predal 1-85.

**Predlogi i stroškov-
niki brezplačno!**

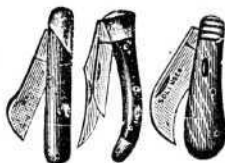
Izvoleček: Najnovejšoga ilusfriranoga cenika!

5·50 12'—

22'— 27'— 30'—

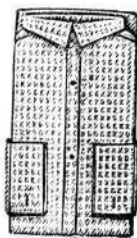
12'— 12'— 12'—

34'—

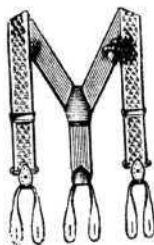
3·75 4·60

18 — 24'—

4·50 26 —

9.— 12'—

40'— 58'—

39'— 44'—

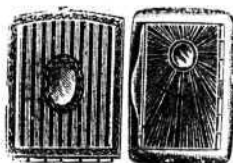
46'— 51'—

5·50 7·50

28'— 32'— 8'—

T'—

1·50 5·50

18'— 2T— 22'—

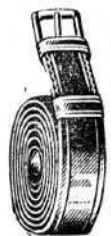

50'—

**TRGOVSKI DOM
STERMECKI - CELJE št. 306
TOVARNA PERILA I OBLEK.**

Zahtevajte brezplačni cenik, v šterom najdete
ešče vngogo driigih reči. Ka ne vgaja, se zameni,
ali se pa vrnejo penezi.

Veliko prebčranje! Jako nisike cene!

6·50 s-50